

Լիալ ճանապարհ

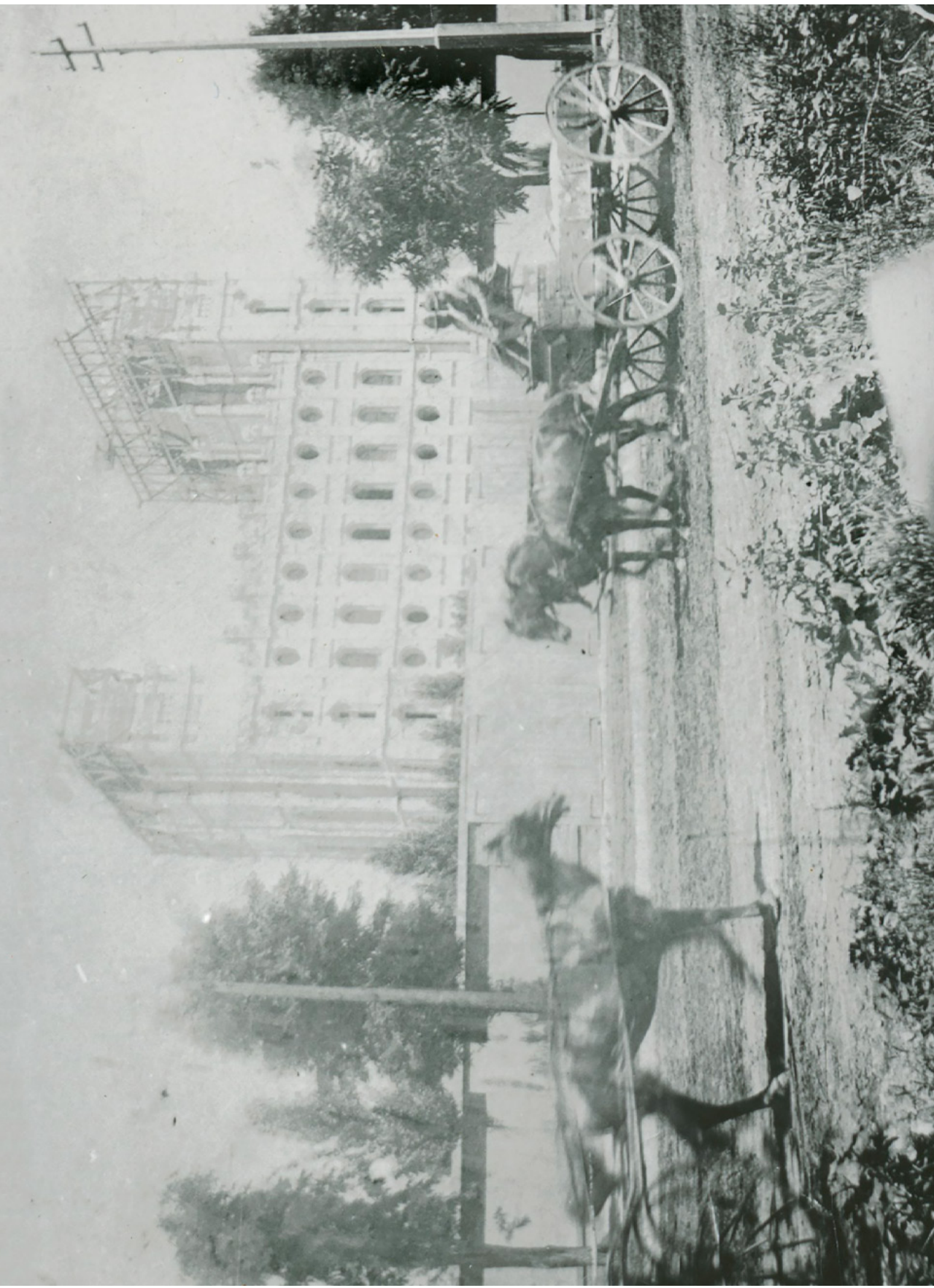
Գտնել ինքնապահովման
ձեր ուղին, էջեր 32, 40–43

Տաճարային և ընտանեկան
պատմություն՝ հրավեր Նախագահ
և Քույր Նելսոններից, էջ 14

Նոր մկրտվածներ՝ Այծմ դուք կարող
եք ծառայել տաճարում, էջ 20

Ամուսնական հակասությունների
լուծման երեք քայլ, էջ 22

Ձին և սայլակներն անցնում են Սոթք Տաճարի կողքով, այստեղ ցուցադրված է մոտավորապես 1891 թվականը: փլիճիղով փողոցի (1807–98) էկեղեցու Նախագահն էր, երբ 1893 թվականին նվիրագործվում էր Սոթք Լեյք Տաճարը: Նա ուսուցանել է. «Մենք պատասխանատվություն ենք կրում . . . Ամենաբարձրի միտ՝ տաճարներ կառուցելու համար, որտեղ մենք կարող ենք մտնել և մասնակցել մեր մահացածների փրկության համար արարողություններին» (Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff [2004], 94):

Լուսանկարը տրամադրել է Եկեղեցու Պատմության գրադարանը

4

ՈՒՂԵՐՁՆԵՐ

- 4 Առաջին Նախագահության Ուղերձ. Դառնալ ճշմարիտ աշակերտներ**
Նախագահ Հենրի Բ. Այրինգ
- 7 Այցելող Ուսուցիչների Ուղերձ. Սիրով շրջապատել նրանց, ովքեր մոլորվել են**

ԿԱԶՄԻ ՎՐԱ
Լուսանկարը՝ Լեալի Նիլսոնի

ԸՆՏՐՎԱԾ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐ

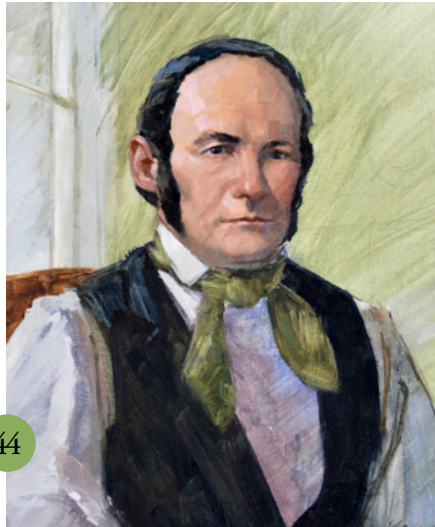
- 14 Բացքեր երկինքները տաճարային և ընտանեկան պատմության աշխատանքի միջոցով**
Նախագահ Ռասսել Մ. Նելսոն և Վենդի Վ. Նելսոն
- 20 Իմացք մինչև ձեր գնալը. տաճարային մկրտություններ**
Հիթեր Ջ. Ջոնսոն
Նոր անդամը կարող է անմիջապես այցելել տաճար սահմանափակ օգտագործման երաշխավորագրով: Սիսա որոշ հարցերի պատասխաններ, որոնք դուք կարող եք ունենալ այնուհետ գնալուց առաջ:
- 22 Լուծել հակասությունները ամուսինների միջև**
Ս. Բրենթ Շարմեն
- 28 Գտնելով օգնություն Նենսիի մահից հետո**
Դարրեն Ուիլքոքս
Բնչպե՞ս կարող էր իմ ծանր վիշտը փոխարինվել խաղաղությամբ

32 «Եկեք լինենք ինքնապահով և անկախ»

Ի՞նչ է Եկեղեցու ինքնապահովման նախաձեռնությունը և ինչպես կարող է այն օգնել ձեզ:

ԲԱԺԻՆՆԵՐ

- 8 Մենք խոսում ենք քրիստոսի մասին. Երբեք ուշ չէ նորից փորձելու համար**
Ամբեր Ջենսեն
- 10 Ուսուցանել Փրկչի ձևով. Փիղը դասարանում**
Ջեսիկա Գրիֆիտ և Ռիչարդ Մ. Ռոմնի
- 38 Նկարներ հավատի թեմայով. Իլիր Դոդաջ**
- 40 Վերջին Օրերի Սրբերի ձայները**
- 80 Մինչև նոր հանդիպում. Օգնեք ինչ-որ մեկին այսօր**
Նախագահ Թոմաս Ա. Մոնսոն

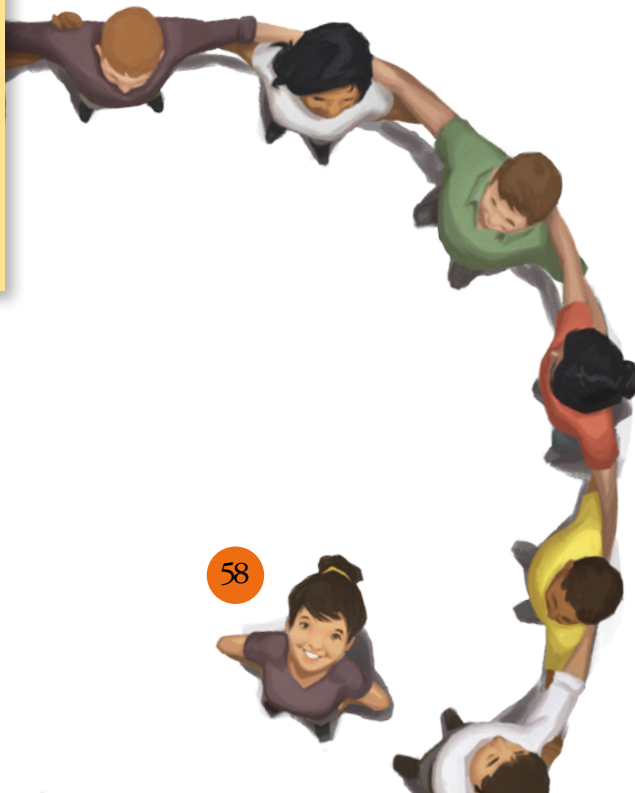

44

- 44** Հինգ դաս չափահաս երիտասարդներին երիտասարդ Առաքյալների կողմից Մեթյու Զ. Գողթրի Բ՞նչ կարող ենք սովորել այսօր Վերականգնման առաջին Առաքյալների փորձից:

Կարո՞ղ եք գտնել այս համարում թաքնված Լիահունան:
Հուշում. Երբեմն զվարճանալը թաքնված ծառայություն է:

58

- 50** Զրիստոսանման բնավորություն
Երեց Դեյվիդ Ա. Բեդնար
Հիտուար, ով ամենաշատն էր տատապել, ամենամեծ կարեկցանքն ունի բոլորիս հանդեպ, ովքեր շատ ավելի քիչ են տատապում:
- 54** Ինչպե՞ս գերագույն համաժողովի ուղերձը կարող է փոխել ձեր կյանքը
Հեղյի Գրիգս
- 58** Ամուր կառչեք
Լինդսի Հիլեր
Իմ հասակակիցները դրդում էին ինձ խմելու, բայց հետո տղաներից մեկը մի բան ասաց, որը փոխեց իմ կյանքը:
- 60** Կոտրել «սովորական դեռահասի» կարծրատիպը
Շարլոտ Լարկաբալ
- 62** Պաստառ. Զորացե՛ք հավատքով
- 63** Եկեղեցու ղեկավարների պատասխանները: Ինչպես ինքնուրույն իմանալ
Նախագահ Հենրի Բ. Այրինգ
- 64** Հարցեր և պատասխաններ Աղոթքից և սուրբ գրությունների ուսումնասիրությունից բացի, ո՞րն է իմ վկայությունն ուժեղացնելու ամենալավ եղանակը:

66

- 66** Փարիզից մինչև Սապորո
Էմի Զեյն Լիվիթ
Ֆրանսիայի և Ճապոնիայի երեխաները մի սպասելիք ունեն՝ նոր տաճար:
- 68** Պատասխաններ Առաքյալից. Ինչպե՞ս կարող է Սուրբ Հոգին օգնել ինձ
Երեց Ռոբերտ Դ. Հեյլս
- 69** Մեր էջը
- 70** Զեյնի ճամփորդությունը
Զեսսիկա Լարսեն
Ինչպե՞ս կարող էր Զեյնի ընտանիքն առանց նավի հասնել Նավու
- 72** Սառայի ՄՈՏ հետազոտությունը
Զուլիան Դոման
Սառան վախենում էր ՄՈՏ հետազոտությունից: Բ՞նչ կարող էր նա անել ավելի լավ զգալու համար:
- 74** Եկեղեցու պատմության գործիչներ. Նոր մարգարե
- 75** Օգնել մեկական մատիտով
Կալեր Հ.
Կալերը ուզում էր օգնել փախուսականներին, մյուս երեխաներն էլ այդպես վարվեցին
- 76** Պատմություններ Հիսուսի մասին. Հիսուսն այցելեց Ջոզեֆ Սմիթին
Զիմ Վեբ Ռայդ
- 79** Գունավորելու էջ. Կիրակին սուրբ օր է

**ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2017 ՀԱՏՈՐ 18 ՀԱՄԱՐ 3
ԼԻԱՀՈՆԱ 14450 201**

Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Մրցեցու Եկեղեցու պաշտոնական միջազգային ամսագիր

Մուսգին Նախագահություն. Թոմաս Ս. Մոնտես, Հենրի Բ. Այրինգ, Դիտեր Ֆ. Ուլտրոֆ

Տասներկու Մաքայաների Քվորում. Ռասսել Մ. Նելսոն, Դալին Զ. Օնգս, Մ. Ռասսել Բալարդ, Ռոբերտ Դ. Հեյլ, Ջեֆրի Ռ. Հոլլանդ, Դեյվիդ Ա. Բեռնար, Քվենթին Լ. Քուք, Դ. Թոմ Բրիտոն, Նիլ Լ. Մալեթ, Ռոնալդ Մ. Ռասսել, Գարի Է. Սթիվենսոն, Դեյվ Գ. Ռեյլանդ

Խմբագիր. Ջոզեֆ Վ. Սիտաուի
Խմբագրի օգնականներ. Ռոնալդ Զ. Բաննեթ, Քերոլ Ֆ. Մակքոնկի
Խորհրդատուներ. Բրայան Է. Էլթոն, Բոննի Զ. Քորոն, Լեգան Ռ. Քլոքս Կրոս, Ենոն Յուրենկ, Քրիստոֆ Գոլդեն, Դուգլաս Դ. Հոլմս, Էրիկ Վ. Կոպիչեկ, Լարի Ռ. Լորենս

Գլխավոր տնօրեն. Փիտեր Ֆ. Էվանս
Եկեղեցու Ամսագրերի տնօրեն. Այան Ռ. Լոյդդ
Գործարար ղեկավար. Գարթ Քենն

Գլխավոր խմբագիր. Ադամ Ս. Օլսոն
Գլխավոր խմբագրի օգնական. Ռայան Բար
Հրապարակման օգնական. Մեգան Սեյջ
Գրողներ և խմբագրողներ. Մարիա Դեննիս, Դեյվիդ Դիքսոն, Դեյվիդ Ա. Էվարդս, Մեթյու Դ. Ֆլիթս, Լորի Ֆուլեր, Գարեթ Զ. Գարթ, Լամես Փորթեր Գալս, Ջոն Ռայան Ջենսեն, Շառլոտ Լարկինս, Մայքլ Ռ. Մորիս, Էրիկ Բ. Մորրիս, Մայի Ջոնսոն Օդերթիկ, Ջոշուա Ջ. Փերկին, Յան Փինբորո, Ռիչարդ Մ. Ռոմի, Միկել Էն Սելո, Մարիա Վիդալ

Արվեստի գծով գործադիր տնօրեն. Ջ. Արթուր Լադսեն
Արվեստի տնօրեն. Թեդ Ռ. Փեթերսոն
Ձևավորում. Ջանեթ Էնդրյուս, Ֆեյ Դ. Սնորուս, Ս. Քիմբլ Բոթ, Թոմաս Չայլդ, Դեյվիդ Գրին, Քլայվ Հինքլի, Էրիկ Դ. Ջոնսոն, Սյուզան Լոֆթեն, Սթեֆ Մ. Մուլ, Մարք Վ. Ռոբիսոն, Ռաքել Սմիթ, Բրեդ Թիլդ, Կ. Նիկոլ Վոլկենհորստ

Մտավոր սեփականության համակարգող. Ջոլեթ Նեբեքեր Օս

Հրատարակչության տնօրեն. Ջեյն Էն Փիթերս
Հրատարակում. Իռա Գլեն Սոլեր, Բոննի Բոթրի Բրից, Ջուլի Բրոդեթ, Թոմաս Գ. Բրոնի, Բրայան Վ. Գիցի, Գիննի Ջ. Նիլսոն, Դերեն Ռիչարդսոն

Նախապաշտպանություն. Ջոշուա Դեննիս, Ամոն Հարիս
Տպագրության տնօրեն. Մոլիեն Տ. Լյուիս
Բաշխման տնօրեն. Տրոյ Վ. Վեյլսգա

Միացյալ Նահանգներից և Կանադայից դուրս բաժանորդագրման և գների մասին տեղեկանքներ համար այցելեք store.lds.org կամ դիմեք Եկեղեցու ձեր տեղական բաշխման կենտրոն կամ ծխի/ծյուղի կենտրոնին:

Ձեռագրերը և հարցերը ներկայացրեք առցանց՝
liahona.lds.org; է-փոստով՝ liahona@ldschurch.org;
կամ փոստով՝ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA:

Լիահոնան (Մորմոնի Գրքի տերմին, որը նշանակում է «կողմնացույց» կամ «ուղեցույց») հրատարակվում է անգլերեն, ալբաներեն, բիսլամա, բուլղարերեն, գերմաներեն, իսպաներեն, էստոներեն, թաիլանդ, թաիլերեն, թամիլ, թայերեն, թելուգու, թուրքերեն, ինդոնեզերեն, իսլանդերեն, իսպաներեն, իտալերեն, լատիշերեն, լեհերեն, լատիշերեն, խորվաթերեն, կամբոջերեն, կիբիչա, կոլերեն, հայերեն, հայերեն, հինդի, հոլանդերեն, հունարեն, հունգարերեն, ճապոներեն, մալայալ, մարաթի, մոնղոլերեն, նորվեգերեն, շվեդերեն, չեխերեն, չինարեն, պորտուգալերեն, ռումիներեն, ռուսերեն, սամոյերեն, սինհալա, սլովեներեն, սլոնիներեն, սլովակերեն, սլոնիներեն, սլոնիներեն, ֆիններեն, ֆիլիպինյան, ֆրանսերեն (եզուներով): (Հրատարակչության համախառնությունը տարբերվում է ըստ եզուների):

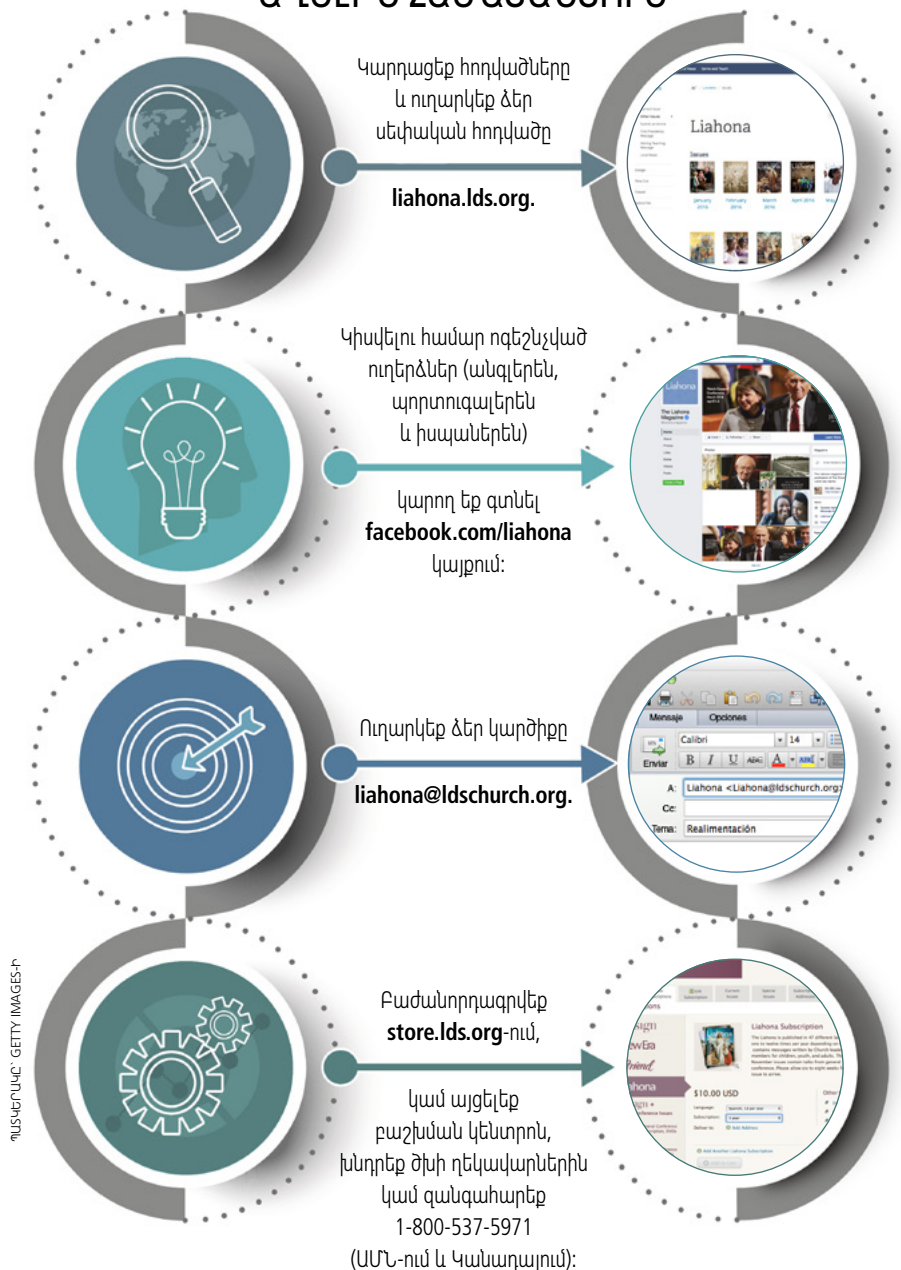
© 2017 by Intellectual Reserve, Inc. Բոլոր իրավունքները վերապահված են: Տպագրված է Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներում:

Շեղիմասկային իրավունք. Եթե հատուկ նշված չէ, *Լիահոնայի* նյութերը կարելի է բազմացնել անձնական ոչ կոմերցիոն նպատակով օգտագործելու համար (այդ թվում Եկեղեցու կոլոնիաների համար): Այդ իրավունքը կարող է ցանկացած ժամանակ սահմանափակվել: Տեսողական նյութերը չեն կարող բազմացվել, եթե սահմանափակումներ են նշված տվյալ աշխատանքի նկարագրական տողում: Շեղիմասկային իրավունքի հետ կապված հարցերը պետք է ուղղել. Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., L13, Salt Lake City, UT 84150, USA; կամ էլ-փոստով. cor-intellectualproperty@ldschurch.org:

Լիահոնան տարբեր (եզուներով) կարելի է գտնել www.liahona.lds.org ինտերնետային կայքում:
For Readers in the United States and Canada:
October 2017 Vol. 18 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Armenian (ISSN 1525-7614) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ԱՎԵԼԻՆ ՀԱՄԱՑԱՆՑՈՒՄ

ՊԱՏԵՐՆԱԿ: GETTY IMAGES-Ի

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐԻ ԹԵՄԱՆԵՐԸ

Համարները ցույց են տալիս հոդվածի առաջին էջը:

- Աղոթք,** 63, 64
- Ամուսնություն,** 22
- Աշակերտություն,** 4
- Աշխատանք,** 32, 41, 43
- Ապաշխարություն,** 8
- Աստվածային երթույն,** 60
- Գերագույն համաժողով,** 54
- Եկեղեցու պատմություն,** 44, 70, 74, 76
- Ընտանեկան պատմություն,** 14
- Իմաստության խոսք,** 58
- Ինքնապահովում,** 32, 40, 41, 42, 43

- Խաղաղություն,** 28
- Ծառայություն,** 38, 75, 80
- Հայր Աստված,** 4, 7, 8, 14, 38, 63, 76
- Հանգստության օր,** 79
- Հասակակիցների ճնշում,** 58
- Հավատք,** 28, 32, 62
- Հիսուս Քրիստոս,** 28, 50, 76
- Մահ,** 28, 38
- Միխայիլություն,** 28, 72
- Նոր անդամներ,** 20

- Ուսուցիչների խորհրդի ժողովներ,** 10
- Սեր,** 7
- Սուրբ Հոգի,** 68, 72
- Սուրբ գրությունների ուսումնասիրություն,** 64
- Վիշտ,** 28
- Վկայություն,** 63, 64
- Տաճարային աշխատանք,** 14, 20, 66
- Տաճարներ,** 66, 69
- Փախստականներ,** 75

**Նախագահ
Հենրի Բ. Այրինգ**

Առաջին Նախագահության
Առաջին
Խորհրդական

ԴԱՌՆԱԼ ՃՇՄԱՐԻՏ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐ

Ամեն հաղորդության ժողովին մենք հնարավորություն ունենք խոստանալու Երկնային Հորը, որ միշտ կհիշենք Փրկիչին և կպահենք Նրա պատվիրանները, որպեսզի Նրա Հոգին մեզ հետ ունենանք (տես Մորմնի 4.3, Մորմնի 5.2, ՎեՌու 20.77, 79): Նրան հիշելը մեզ մոտ ինքնաբերաբար է ստացվում, երբ մեզ վրա ենք վերցնում Նրա անունը: Մենք դա անում ենք տարբեր ձևերով, հատկապես, երբ Նրա անունով ծառայում ենք ուրիշներին, կարդում ենք Նրա սուրբ խոսքերը և աղոթում ենք, որ իմանանք, թե ինչ է Նա ցանկանում, որ մենք անենք:

Ինձ հետ դա տեղի ունեցավ, երբ ես մկրտում էի մի երիտասարդի: Ես գիտեի, որ կանչվել եմ որպես միսիոներ Փրկիչի կարգված ծառաների կողմից, որպեսզի ուսուցանեմ Նրա ավետարանը ու վկայեմ Նրա և Նրա ճշմարիտ Եկեղեցու մասին: Ես և իմ միսիոներ զուգընկերը խոստացանք այդ երիտասարդին, որ նա կմաքրվի Հիսուս Քրիստոսի Քավության գործությամբ, երբ ապաշխարի Փրկիչի հանդեպ հավատքով և մկրտվի Նրա լիազորված ծառաներից մեկի կողմից:

Մկրտության ավագանում, երբ ես այդ երիտասարդին ջրից դուրս հանեցի, նա շնջաց ականջիս. «Ես մաքուր եմ, ես մաքուր եմ»: Այդ պահին ես հիշեցի Փրկիչի մկրտությունը Հորդանան գետում Հովհաննես Մկրտիչի կողմից: Ես հասկացա նաև, որ կատարում էի հարություն առած, կենդանի Փրկիչի փրկող

աշխատանքը Սուրբ Հոգու ներկայությամբ, ինչպես Հովհաննեսն էր կատարել:

Ինձ համար և մեզանից յուրաքանչյուրի համար Փրկիչին հիշելը կարող է ավելին լինել, քան Նրա հետ կապված մեր գիտելիների ու փորձառությունների հիշողությանն ապավինելը: Ամեն օր մենք կարող ենք ընտրություններ կատարել, որոնք մեզ կմոտեցնեն Նրան:

Ամենապարզ ընտրությունը կարող է լինել սուրբ գրություններ կարդալը: Դա անելով, մենք Նրան մոտենալու զգացում կունենանք: Անձամբ ես հաճախ եմ ունենում Նրան մոտենալու զգացում Մորմնի Գիրքն ընթերցելիս: 2 Նեփիի գլուխները կարդալիս, առաջին իսկ բույներից ես մտովի լսում եմ Նեփիի և Լեքիի ձայները, որոնք նկարագրում են Փրկիչին այնպես, կարծես անձամբ գիտեն Նրան: Մտերմության զգացում է առաջանում:

Ձեր դեպքում կարող են սուրբ գրության ուրիշ հատվածներ լինել, որոնք ձեզ առավել կմոտեցնեն Նրան: Բայց երբ էլ կարդաք Աստծո խոսքը Փրկիչին հիշելու խոնարհ և իրական մտադրությամբ, դուք կուժեղացնեք Նրա անունն ամեն օր ձեզ վրա վերցնելու ցանկությունը:

Այդ ցանկությամբ դրդված, կփոխվեն Տիրոջ Եկեղեցում ծառայելու ձեր ջանքերը: Դուք կաղոթեք Երկնային Հորը օգնության համար, որպեսզի մեծարեք նույնիսկ փոքր թվացող ձեր կոչումը: Խնդրեք օգնել, որ ունակ լինեք մոռանալ ձեր սեփական անձը և ավելի շատ կենտրոնանալ նրա վրա, թե ինչ է Փրկիչը ցանկանում

նրանց համար, ում դուք կանչված եք ծառայելու:

Ես զգացել եմ Նրա ձեռքը և Նրա մտերմությունը մեր երեխաներին ծառայելիս, երբ աղոթում էի իմանալու համար, թե ինչպես օգնեմ նրանց զգալ այն խաղաղությունը, որն ավետարանն է տալիս: Այդպիսի պահերին, ես քիչ եմ մտա-հոգվում հաջողակ ծնող երևալու մասին, բայց ես խորապես մտա-հոգվում եմ իմ երեխաների հաջո-րությամբ ու բարեկեցությամբ:

Նրանց, ում մենք ծառայում ենք, ցանկանում ենք տալ այն, ինչ Փրկիչը կտար նրանց, իսկ դա հանգեցնում է աղոթքների, որոնք *աղերասնք* են Երկնային Հորը, իսկապես Հիսուս Քրիստոսի անունով: Երբ մենք աղոթում ենք այդ կերպ՝ Փրկիչի անունով, հավատքով Նրա հանդեպ, Հայրը պատասխանում է: Նա ուղարկում է Սուրբ Հոգուն՝ առաջնորդելու, մխի-թարելու և քաջալերելու մեզ: Քանի որ Հոգին միշտ վկայում է Փրկիչի մասին (տես 3 Նեպի 11.32, 36, 28.11,

Եթեր 12.41), Տիրոջը մեր ողջ սրտով, մտքով և ուժով սիրելու մեր ունա-կությունը գործանում է (տես Մարկոս 12.30, Ղուկաս 10.27, Վևու 59.5):

Նրան ամեն օր ու անընդհատ հիշելու օրհնությունները կզան դանդաղ ու կայուն կերպով, երբ ծառայենք Նրան, սնվենք Նրա

խոսքով և աղոթենք հավատքով՝ Նրա անունով: Այս հիշողությունը կձևավորի մեզ, դարձնելով Տեր Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ աշա-կերտները Նրա թագավորությու-նում՝ այս երկրի վրա, իսկ ավելի ուշ Նրա Հոր հետ՝ փառահեղ գալիք աշխարհում: ■

ԱՅՍ ՈՒՂԵՐՁԻ ՈՒՍՄՈՒՆՔԸ

Նախագահ Այրինգը խրա-խուսում է մեզ միշտ հիշել Փրկիչին, կատարելով ամենօ-րյա ընտրություններ, որոնք մեզ ավելի կմոտեցնեն Նրան: Ձեր աշակերտների հետ կարող եք կարդալ հաղորդության աղոթքները, որոնցում գրված է Նրան միշտ հիշելու ուխտը (տես Մորոնիի 4.3, 5.2, Վևու

20.77, 79): Կարող եք հրավիրել ձեր աշակերտներին գրել գոր-ծողությունների ցուցակ, որոնք նրանք ամեն օր կանեն Փրկիչին հիշելու համար: Կարող եք նաև հրավիրել նրանց աղոթել Երկ-նային Հորը միմյանց հաջողու-թյան և բարեկեցության համար: Կարող եք աղոթել նրանց համար նույն կերպ:

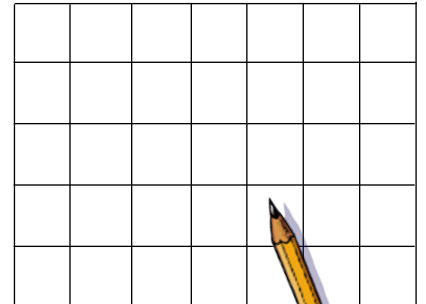
Հիշել Տիրոջն ամեն օր

Ընկերներ, ամենօրյա գործեր, տնային աշխատանքներ, հեռուստացույց՝ կան շատ բաներ, որոնք գրավում են մեր ուշադրությունը: Սակայն ամեն շաբաթ մենք խոստանում ենք Երկնային Հորը, «որ [մենք] միշտ հիշում ենք [Նրա Որդուն՝ Հիսուս Քրիստոսին]» (Վևու 20.79):

Նախագահ Այրինգն ասում է, որ մենք կարող ենք «ամեն օր կատարել ընտրություններ», որոնք օգնում են մեզ հիշել Փրկիչին: Խորհեք այս ամիս նպատակ դնելու մասին, որպեսզի ամեն օր ավելի շատ հիշենք Փրկիչին: Դուք կարող եք օրացույց կազմել և պարտավորվել

ամեն օր կատարել որևէ բան: Նախագահ Այրինգը թվարկում է քայլեր, ինչպես օրինակ՝ կարդալ սուրբ գրությունները, աղոթել հավատքով ու ծառայել Փրկիչին և ուրիշներին: Նա նշում է նաև՝ պահել օրագիր, հաճախել Եկեղեցու ժողովներին, լսել գերագույն համաժողովը, գնալ տաճար, երգել օրհներգեր և այլն: Եթե մենք ամեն օր հիշենք Փրկիչին, Նախագահ Այրինգը խոստանում է, որ «օրհնությունները . . . կտրվեն աստիճանաբար ու մշտապես . . . [և] կձևավորեն մեզ՝ դառնալու Տեր Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ աշակերտները»:

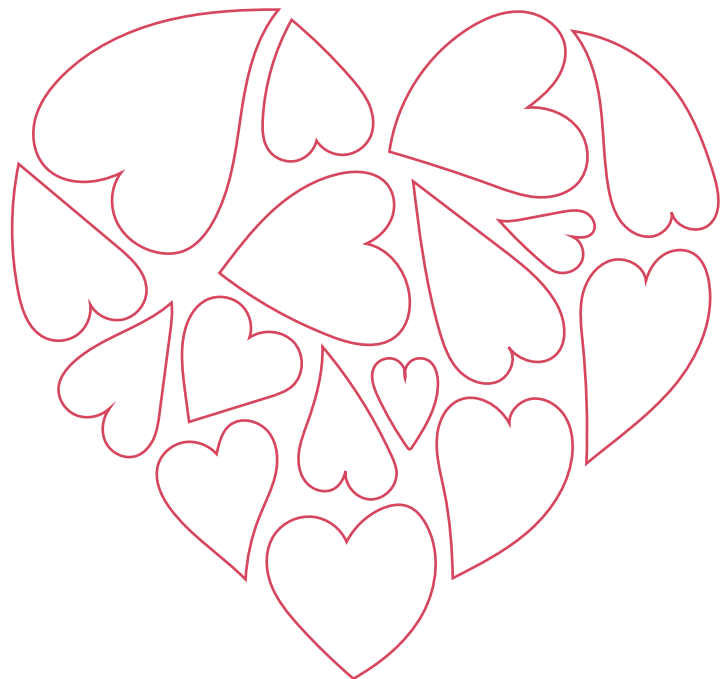
ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

ԵՐԵՄԱՆԵՐ

Շատ սեր

Երբ մենք կարդում ենք սուրբ գրությունները կամ աղոթում ենք, մենք զգում ենք, թե որքան են Երկնային Հայրն ու Հիսուսը սիրում մեզ: Գունավորեք սիրտ ամեն անգամ, երբ դուք աղոթում եք կամ կարդում սուրբ գրությունները: Ուրիշ ի՞նչ կարող եք անել Երկնային Հորն ու Հիսուս Քրիստոսին մոտիկ զգալու համար:

Սիրով շրջապատել Նրանց, ովքեր մոլորվել են

*Աղոթքով ուսումնասիրեք այս
նյութը և ոգեշնչվե՛ք ձգտե՛ք
ստանձնացնել այն, ինչով
կիսվելու եք: Միուրիտ Միության
նպատակի ըմբռնումն ինչպե՞ս է
պատրաստում Աստծո դուստ-
րերին հավերժական կյանքի
օրհնությունների համար:*

«Ճշմարտությունն այն է, որ
չկան կատարյալ ընտանիք-
ներ . . .», - ասել է Առաջին
Նախագահության Երկրորդ
Խոհրդական՝ Նախագահ
Դիտեր Ֆ. Ուիլսոնը: «Ինչ
խնդիրներ էլ որ ծագեն ձեր
ընտանիքի առջև, ինչ էլ որ
դուք անեք դրանք լուծելու
համար, լուծման սկիզբը և
վերջը գոյությունն է՝ Քրիստոսի
մաքուր սերը»¹:

Նրանց մասին, ովքեր լիար-
ժեք մասնակից չեն ավետա-
րանին, Միուրիտ Միության
նախկին Գերագույն Նախագահ
Լինդա Կ. Բրոքթոնն ասել է. «Երկ-
նային Հայրը սիրում է Իր բոլոր
զավակներին . . . Կարևոր չէ, թե
որտեղ են նրանք՝ ճանապարհի
վրա, թե ճանապարհից դուրս,
Նա ցանկանում է, որ նրանք
տուն վերադառնան»²:

«Որքան էլ կամակոր լինեն
[ձեր երեխաները] . . . երբ
խոսում եք կամ գրուցում եք
նրանց հետ, մի զայրացեք
նրանց վրա, մի կոպտեք նրանց
մեղադրող ոգով», - ուսուցանել
է Նախագահ Զոգեֆ Ֆ. Սմիթը

Հավատք,
Ընտանիք,
Սկուփանք

(1838–1918): «Նրանց հետ
բարյացակամորեն խոսե՛ք»³:

Երեց Բրենթ Հ. Նիլսոնը
Յոթնասամյակից հիշեցրել է
Փրկչի հրահանգը նրանց,
ովքեր 10 կտոր արծաթ ունեն
և կորցնում են մեկը. «Փնտրեք,
մինչև կգտնեք այն: Երբ մոլոր-
վածը ձեր ողիին կամ դուստրն
է, ձեր եղբայրը կամ քույրը . . .
ամեն ինչից բացի, որ կարող
ենք անել, մենք պետք է սիրենք
այդ անձնավորությանը մեր
ողջ սրտով . . .

Թող որ ես և դուք հայտնու-
թյուն ստանանք, որ իմանանք,
թե ինչպես կարող ենք մեր
կյանքում ճիշտ վերաբերվել
մոլորվածներին, և անհրաժեշ-
տության դեպքում ունենալ մեր
Երկնային Հոր և Նրա Որդու՝
Հիսուս Քրիստոսի համբե-
րատարությունն ու սերը, երբ
սիրում, հետևում և սպասում
ենք նրանց»⁴:

Առաջին Նախագահու-
թյան Առաջին Խոհրդական

Նախագահ Հենրի Բ. Այրինգն
ասել է. «Ես հավատքով աղոթել
եմ, որ այն մարդը, ում ես սիրում
եմ, փնտրի և զգա Քավության
զորությունը: Ես հավատքով
աղոթել եմ, որ մարդկային
հրեշտակները իրենց օգնու-
թյամբ գան, և նրանք եկան:

Աստված միջոցներ է մշա-
կել փրկելու Իր զավակներից
յուրաքանչյուրին»⁵:

Լրացուցիչ սուրբ գրություններ և տեղեկություններ

Մատթեոս 18.12, Ավա 31.35,
3 Նեփի 13.32, Վեմ 121.41–42
reliefsociety.lds.org

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. Դիտեր Ֆ. Ուիլսոնը, «Գովք փրկա-
րարներին», *Լիստինա*, մայիս 2016,
79, 80
2. Linda K. Burton, in Sarah Jane
Weaver, «Relief Society Celebrates
Birthday and More March 17», *Church
News*, Mar. 2, 2013, news.lds.org.
3. *Եկեղեցու Նախագահների ուսումնա-
կարգը. Զոգեֆ Ֆ. Սմիթ* (1998), 254
4. Բրենթ Հ. Նիլսոն, «Մպասելով մոլոր-
վածին», *Լիստինա*, մայիս 2015, 103
5. Հենրի Բ. Այրինգ, «Իմ թոռներին»,
Լիստինա, նոյ. 2013, 71

Խորհե՛ք այս
մասին

Ինչպե՞ս
կարող ենք
շարունակել
գոյություն
ցուցաբերել
նրանց հան-
դեպ, ովքեր
չեն ցանկա-
նում ապրել
ավետարանի
սկզբունքներով:

ԵՐԲԵՔ ՈՒՇ ԶԷ ՆՈՐԻՑ ՓՈՐՁԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ամբեր Զենսեն

*Ուսման մեջ դժվարացող իմ ուսանողուհիներից մեկի հայրն ասաց դստերը.
«Երբեք ուշ չէ, որ հաջողության հասնես»: Տերը մեզ նույն ուղերձն է հղում:*

Սանդրան իմ անգլերենի ավարտական դասարանի ուսանողուհին էր: Մի քանի շաբաթ էր անցել ուսումնական տարվա սկզբից, նա ոչ մի տնային աշխատանք կամ ծրագիր չէր կատարել: Նա երազանքների գրկում էր՝ իր նստարանին նստած: Սանդրան արդարանում էր, թե ինչու չի ավարտել իր հանձնարարությունները, և ոչ տրամադրվածություն էր ցուցաբերում, ոչ էլ աշխատանքը կատարում, որն անհրաժեշտ էր այսպիսի պատասխանատու դասընթացի շրջանակներում հաջողության հասնելու համար:

Ես և նրա խորհրդատուն որոշեցինք հանդիպում ունենալ Սանդրայի, նրա հոր և մի քանի մյուս ուսուցիչների հետ, որոշելու համար, թե ինչ ուղղություն տալ Սանդրային. արդյո՞ք նա պետք է ավարտական դասարանը թողներ և տեղափոխվեր սովորական դասարան: Ամենադժվարն այս անխուս հարցն էր, որը բոլորս մտովի ծանրութթն էինք անում. կարո՞ղ ենք արդյոք մի ելք գտնել՝ օգնելու Սանդրային հաջողության հասնել:

Իմանալով, որ Սանդրան բավականաչափ հնարավորություններ է ունեցել հաջողության հասնելու, բայց թերացել է աշխատել, ես գնացի հանդիպմանն առանց

հուսադրող զգացումի: Սրտիս խորքում հույս ունեի, որ նա կորոշեր բաց թողնել իմ դասարանը, այնպես որ էլ կարիք չէի ունենա նրա մասին մտահոգվելու: Ես զգում էի, որ արել եմ այն ամենը, ինչ կարող էի, բայց արդեն շատ ուշ էր:

Հանդիպման ժամանակ Սանդրայից էլ էր երևում, որ նա կասկածում է հաջողելու իր ընդունակության վրա: Սանդրան հայացքը հառել էր սեղանին, երբ ես պատմում էի, որ նա թերանում է անգլերենից: Երբ նրա պատմության ուսուցիչն ասաց, որ Սանդրան իր դասերին էլ է թերանում, նրա մարմինը ցած սահեց աթոռի վրա և ես տեսա, թե ինչպես են արցունքներ հոսում աչքերից:

Կարեկցանքից դրդված ես բացատրեցի նրան և նրա հորը, որ եթե Սանդրան ցանկանում է հաջողության հասնել այս պատասխանատու դասարանում, նա պետք է փոխի իր վարքագիծը, որն իրեն այդքան խորը փոսի մեջ է գցել, և որ դա շատ դժվար է լինելու:

Նրա հոր արձագանքը

Ապա խորհրդատուն շրջվեց դեպի Սանդրայի հայրը. վերջինս ուսյալ մարդ չէր և իրեն անհարմար էր զգում դպրոցական միջավայրում: Խորհրդատուն հարցրեց

նրան, թե արդյոք հարցեր ունի՞ ուսուցիչներին: Նա ասաց, որ հարցեր չունի և շնորհակալություն հայտնեց մեզ՝ ի նպաստ Սանդրայի ներդրած մեր ջանքերի համար: Բայց հետո նա ասաց, որ ասելիք ունի իր դստերը:

Մի րոտ նեղվեց: Ես ներկա եմ եղել որոշ ծնող-ուսուցիչ հանդիպումներին, որտեղ ծնողները ուսուցիչների և խորհրդատուների ներկայությամբ հանդիմանել են իրենց երեխաներին, նախատելով ծուլության, անուշադրության և առարկայի նկատմամբ անտարբեր լինելու համար: Ես պատրաստվեցի նման մի բան լսելու:

Բայց այն, ինչ ես լսեցի, զարմացրեց ինձ: Սանդրայի խոնարհ հայրը դիմեց ամոթից ու զղջմից ճնշված իր արտասվող 16-ամյա աղջկան, ասելով. «Երբեք ուշ չէ: Երբեք ուշ չէ, որ հաջողության հասնես: Իրոք ուշ չէ»:

Երբ հանդիպումն ավարտվեց, ես երախտապարտ էի այդ մարդու սիրահորդ արձագանքի համար, սակայն մտահոգված էի, որ նա պատկերացում չուներ, թե ինչ ջանքեր պիտի գործադրեր իր դուստրը այս փուլն անցնելու համար: Դա անհնար էր թվում: Ավելի ուշ ես իմացա, որ Սանդրան որոշել էր բաց թողնել պատմություն առարկան, բայց ոչ անգլերենը:

Ավելի ուշ այդ օրը, երբ ես ծնկի իջա աղոթելու սեփական թերություններիս համար և ներում խնդրելու իմ Երկնային Հորից, հասկացա, թե ինչքան շատ բան ունեի սովորելու Սանդրայի հորից: Անվստահության և անհամապատասխանության զգացումները երբեմն իմ կյանքում էլ ստիպել են ինձ մտածել, թե արդյո՞ք արժանի եմ եղել ունենալու երկրորդ հնարավորությունը: Այդպիսի պահերին

Տերը Սանդրայի հոր պես չի հանդիմանել ինձ, հակառակը, վստահեցրել է. «Երբեք ուշ չէ, ի՛մ աղջիկ: Ուշ չէ»:

Ավետարանի ուղերձը

Որքա՞ն հաճախ ենք մենք հավատում հակառակորդի ուղերձին, որ մեր վիճակն անհույս է: Բայց մարգարեները մեզ այլ բան են ասում: Եսայիան քարոզում է. «Ամբարիշտը թողէ իր ճանապարհը, և անօրէն մարդը՝ իր խորհուրդները, և դառնայ Տիրոջը, և նա կողորմէ նորան, և՛ մեր Աստծուն, որովհետև նա շատ ներող է» (Եսայիա 55.7): Մորմոնն ավելացնում է այս վկայությանը. «Բայց որքան հաճախ որ նրանք ապաշխարում էին ու ներում փնտրում, անկեղծ միտումով, նրանք ներվում էին» (Մորմոնի 6.8): Ավետարանի ուրախությունն

այն է՝ որ երբեք ուշ չէ: Եվ որքան հաճախ մենք ներում փնտրենք, Տիրոջ փրկագնումը մեզ թույլ կտա նորից սկսել:

Սանդրան նորից սկսելու վճռականությամբ կատարում էր դանդաղ, սակայն էական քայլեր: Փոփոխությունը հեշտ չէր, այն ամենօրյա ջանքեր էր պահանջում՝ հաղթահարելու իր վատ սովորությունները, բայց նա տեսավ իր ջանքերի արդյունքը, երբ գնահատականներն աստիճանաբար բարելավվեցին:

Ավետարանի տեսանկյունից մեր վերջնական գնահատականի համար հաշվի չի առնվելու, թե որքան ենք մենք սխալվել կամ ինչ խորության փոսի մեջ ենք ինքներս մեզ գցել: Փոխարենը, Տերը կդատի մեր կյանքը, ելնելով նրանից, թե որ ուղղությամբ ենք մենք շարժվում,

ինչպես ենք ապաշխարել, և որքանով ենք ապավինել Տիրոջ Քավությանը:

Իմ սահմանափակ հասկացողությամբ ես կասկածում էի Սանդրայի ունակության վրա՝ հաղթահարելու անցյալի սխալները: Ի տարբերություն դրա, մեր կատարյալ Հայրը երբեք չի կորցնում հույսը փրկության հասնելու Իր զավակների ընդունակության հանդեպ, կատարելագործվելով Քրիստոսում: Կարևոր չէ, թե որքան հեռու ենք մենք գնացել, Նա միշտ կփնտրի կորածին: Տերը խնդրում է մեզ՝ այլևս չթափառել մեղքի մեջ, որպես օտարական, փոխարենը, փնտրել Նրան հույսով և վայելել Նրա անսահման Քավության օրհնությունները: Իսկապես, երբեք ուշ չէ: ■

Հեղինակն ապրում է Վիրջինիայում, ԱՄՆ:

ՓԻՐԸ ԴԱՍԱՐԱՆՈՒՄ

Ուսուցիչների խորհրդի ժողովները նպատակ չունեն պարզապես փոխել մեր ուսուցման ձևը, դրանք փոխում են մեր սովորելու ձևը:

Ջեսիկա Գրիֆիտ և Ռիչարդ Մ. Ռոմնի
Եկեղեցու ամսագրեր

Միավաք Միտոլեն բախվում է դժվարությունների հետ: Որպես Կիրակնօրյա Դպրոցի նախագահի՝ Աստված նրան պարտականություն է տվել՝ օգնել բարելավել ծխում ավետարանի ուսումնասիրությունը և ուսուցումը:¹

Մակայն նրա ծխի անդամները Յոհանեսբուրգում (Հարավային Աֆրիկա) որոշ դեպքերում շատ տարբեր են և ունեն տարբեր ակնկալիքներ: Ոմանք լավ կրթված են, ոմանք էլ ոչ: Շատերին ուսուցանել են, որ ուսանողը պետք է լսի ու չխոսի: Ուրիշներն էլ մշակութային մեծ պայքար են մղում հասկանալու համար, որ տղամարդիկ և կանայք պետք է *միասին* ներգրավվեն ուսուցման գործընթացում եկեղեցում և տանը:

«Կան մարդիկ, որոնք խոսում են տարբեր լեզուներով», - ասում է Եղբայր Միտոլեն: «Մակայն Հոգին ցանկանում է հուշել յուրաքանչյուրին»:

Երբ անցած տարի ներկայացվեցին ուսուցիչների խորհրդի ժողովները և *«Ուսուցանել Փրկիչի ձևով»* ձեռնարկը, ծխերը և ճյուղերն ամբողջ Եկեղեցում սկսեցին անցկացնել ուսուցիչների խորհրդի ժողովներ, որպեսզի քննարկեն, սովորեն և կիրառեն ուսուցումը Փրկիչի ձևով:

Այդ ժամանակ էր, որ Եղբայր Միտոլեն սկսեց նկատել, թե ուսուցիչների խորհրդի ժողովներն ինչպես կարող են օրհնել իր ծուխը: Մշակութային հակասությունները հնարավոր է հաղթահարել, դասարանի մասնակցությունը կարող է մեծանալ, իսկ անդամների տարբեր մտածելակերպը կարող է օրհնություններ դառնալ:

Ինչպես շատերն աշխարհում, Եղբայր Միտոլեն հասկացավ, որ Տերը չի օգտագործում ուսուցիչների խորհրդի ժողովները պարզապես մեր ուսուցման ձևը փոխելու համար. Նա օգտագործում է դրանք նաև մեր սովորելու ուղիները փոխելու համար:

Փղի վերաբերյալ այլ պատկերացումներ

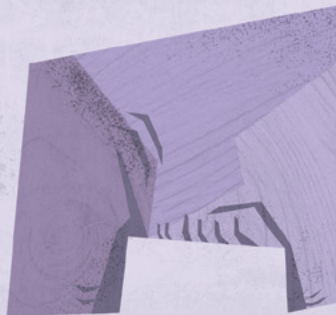
Ամենամեծ բացահայտումներից մեկը Եղբայր Միտոլեի համար եղավ այն, որ երբ ուսուցիչները հնարավորություն են ընձեռում ուսանողներին մասնակցելու իրենց իսկ լեզվով, բոլորի համար օգտակար են լինում բազմազան տեսակետները, որոնք առաջ են գալիս տարբեր մտածելակերպի արդյունքում:

Եղբայր Միտոլեն հասկացավ դա ուսուցիչների խորհրդի ժողովի ժամանակ, երբ ծխի անդամը կիսվեց կույր տղամարդկանց և փղի առակով, ինչը նրանք այլ կերպ էին ընկալում: Առակը պատմում է, թե ինչպես են վեց կույր տղամարդ տարբեր ձևով նկարագրում փղին (ոտքը նման է սյան, պոչը նման է պարանի, կնճիթը

Պարան

Պատ

Հովիար

նման է ջրի խողովակի և այլն), քանի որ նրանցից յուրաքանչյուրը հպվում է տարբեր մասերի:²

«Մակայն պատկերացնենք, որ փիղը ներկայացնում է ավետարանի ուսուցումը», - ասում է Եղբայր Միտոլեն: «Ուրեմն մենք պետք է հնարավորություն տանք դասարանի յուրաքանչյուր անդամի կիսվել իր տեսանկյունով, որպեսզի ստեղծվի ընդհանուր հասկացողություն այն մասին, թե ինչպես է ավետարանն օրհնում մեզ բոլորիս»:

Սիա թե ինչու են ուսուցիչների խորհրդի ժողովին Եղբայր Միտոլենի ծխի ուսուցիչները միշտ նստում սեղանի շուրջ, որպեսզի գրույցը դյուրին դարձնեն: «Դա հիշեցնում է մեզ, որ բոլորս էլ ունենք հավասար ձայնի իրավունք», - ասում է Նա:

Համաձայն *նրանց* կարիքների

Տոկիոյում (ճապոնիա), Նատուկո Մոջիման կասկածում էր, թե կարող է լավ ուսուցանել: «Երբ ինձ կանչեցին երիտասարդների Կիրակնօրյա Դպրոցի ուսուցիչ, - ասում է Նա, - ես ասացի եպիսկոպոսին, որ վախենում եմ: Մակայն Նա ասաց, որ կանչը Աստծուց է, ուստի ես ընդունեցի»:

Դասարանում, ընդհանուր առմամբ, նրան մտահոգում էին անհատների ունեցած խնդիրները: Երիտասարդներից երկուսն ունեին լողակալան խնդիրներ: Դասարանի որոշ անդամներ, որոնք ճապոնիա էին տեղափոխվել այլ երկրներից, խոսում էին միայն անգլերեն: Նրան անհանգստացնում էր նաև իր և իր դասարանի անդամների միջև եղած տարիքային տարբերությունը:

Ապա ուսուցիչների խորհրդի ժողովին Քույր Մոջիման գտավ պատասխան: «Մենք խոսեցինք դասարանի յուրաքանչյուր անդամին սիրելու, նրանց անունները սովորելու, մեկ առ մեկ նրանց համար աղոթելու և Հոգով առաջնորդվելով նրանց ուսուցանելու մասին՝ համաձայն *նրանց* կարիքների» - բացատրում է Նա, - ուստի, դա այն էր, ինչը ես սկսեցի անել»: Նա արեց մի բան ևս, ինչը սովորել էր խորհրդի ժամանակ. «Ես օգտագործում էի լեզուն, որը փոխանցում էր իմ սերը»:

Արդյո՞ւնքը: «Իմ սիրտը փոխվեց: Ես սկսեցի հոգատարություն զգալ իմ ուսանողների հանդեպ: Ես մտահոգվում էի բացակասների մասին և նաև աղոթում նրանց համար: Դասն ավարտելուց անմիջապես

հետո սկսում էի նախապատրաստվել հաջորդին, որպեսզի ժամանակ ունենայի մտածել ուսուցանելու հնարավորությունների մասին: Ես լցված էի ուրախությամբ»:

Հատուկ պատասխաններ

Բրադ Վիլսոնը՝ Կիրակնօրյա Դպրոցի մի նախագահ Միներտոտայում (ԱՄՆ), հավաստիանում է, որ ուսուցիչները չեն հեռանում ուսուցիչների խորհրդի ժողովից, մինչև չեն քննարկում, թե ինչպես են փոխվելու այն ամենի արդյունքում, ինչը սովորեցին:

«Մենք հետևում ենք ցուցումներին, որոնք տրված են *«Ուսուցանել Փրկչի ձևով»* ձեռնարկում», - ասում է Եղբայր Վիլսոնը: «Մենք քննարկում ենք ուսուցիչների փորձառությունները, ապա քննարկում ենք առաջարկված թեմաներից մեկը: Որպես ժողովի համակարգող, ես տալիս եմ հարցեր և ամփոփում մտքերը: Ապա մենք փորձարկում ենք դրանց իրականացումը: Մենք բաժանվում ենք փոքր խմբերի և քննարկում. «Ի՞նչն եմ ես այլ կերպ անելու այսօրվա ժողովի արդյունքում»:

Ռոն Գուդսոնը՝ նույն ծխի սարկավագների քվորումի

Սյուն

Փողրակ

Նիզակ

հրահանգիչը, ասում է, որ տպավորված է տեսնելով, թե ինչպես է Եղբայր Վիլսոնը «մարգում» խորհուրդը: «Մենք խոսում ենք այն մասին, թե ինչպես կուսուցանենք Փրկիչը», ասում է նա: «Ապա, երբ դուք զգում եք Հոգին, մտածում եք. «Մա մի բան է, որը ես պիտի փորձեմ իմ դասարանի հետ»: Մտածելով Փրկիչի մասին, մեր մտնեցումը փոխվում է: «Ես պետք է դաս պատրաստեմ» միտքն այժմ դառնում է՝ «Ինչի՞ կարիք ունեն այս սարկավազները, և ես ինչպե՞ս կարող եմ օգնել նրանց, տալով դա»:

Նա հիշում է, թե ինչպես է գրել իր օրագրում. «Այսօր ես հաճախեցի ուսուցիչների խորհրդի ժողովին, և ահա թե ինչ պետք է անեմ»: Ի

դեպ, նրա օրագիրը լի է նման նշումներով: Այժմ նա նախապես է պատրաստվում. «Վաղ սկսեք և դուք հուշումներ կստանաք ամբողջ շաբաթվա ընթացքում»: Նա հարցնում է սարկավազներին, թե ինչ է կատարվում նրանց կյանքում. «Ես ավելի արդյունավետ եմ կարողանում օգնել նրանց, երբ ավելի լավ եմ ճանաչում նրանց»: Եվ նա հրավիրում է սարկավազներին օգնել ուսուցանել. «Մինչ նրանք օգնում են, նաև ավելի լավ են սովորում»:³

Ես շարունակում էի երգել

«Մեր խորհրդի ժամանակ մենք խոսեցինք այն մասին, թե ինչպես կարող էր երաժշտությունը հրավիրել Հոգին», ասում է Ջոսելին

Հերինգթոնը՝ Երեխաների Միության մի ուսուցիչ նույն Մինեսոտա ծխում: «Ավելի ուշ ես ուսուցանում էի Արևի շողերին: Ես մտածեցի. «Ես կերգեմ, մինչ նրանք գունավորում են, և դա հաճելի կլինի»: Ես սկսեցի երգել. նրանք բոլորը դադարեցրին իրենց աշխատանքը և սկսեցին լսել: Ուստի ես շարունակեցի երգել: Այն բերեց Հոգին, և երբ ես ավարտեցի, նրանք ակնածալից էին, սպասելով, որ ես խոսեմ: Մենք նաև այդ մասին էինք խոսել [խորհրդի] ժամանակ՝ բերել վկայություն, երբ հարմար պահ է լինում: Ուստի, ես բերեցի իմ վկայությունն այնպիսի բառերով, որոնք հասկանալի էին նրանց համար»:

Քույր Հերինգթոնն իր երախտագիտությունն է հայտնում, որ

ԼՐԱՅՈՒՑԻՉ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ուսուցիչների խորհրդի ժողովների և «Փրկիչի ձևով ուսուցանելու» մասին ավելին սովորելու համար այցելեք teaching.lds.org:

ԿԻՐԱԿՆՕՐՅԱ ԺՈՂՈՎՆԵՐԻ ՓՈՓՈԽՈՒ- ԹՅՈՒՆՆԵՐ 2018Թ.-ԻՆ

Երեխաների Միության ուսուցիչներն ընդգրկված են խորհրդի ժողովներում: «Մենք խոսում ենք չափահասներին ուսուցանելու մասին,- ասում է նա,- բայց հետո Եղբայր Վիլսոնն ասում է. «Ի՞նչ կասեք պատանիներին ուսուցանելու մասին: Ի՞նչ կասեք երեխաներին ուսուցանելու մասին»: Նա մեր ուշադրությունն է հրավիրում տարիքային տարբեր խմբերի վրա»:

Խորհրդից խորհուրդ

Ադամ Մարտինը՝ մի ծխի Կիրակնօրյա Դպրոցի նախագահ Կալգա-րիում՝ Ալբերտա (Կանադա), ասում է, որ երախտապարտ է ծխի խորհրդի առաջարկների համար: «Մի-փող Միության նախագահը կամ երեցների քվորումի նախագահն ասում են. «Կցանկանալի՞նք, որ ուսուցիչները կենտրոնանան այս բանի վրա», ուստի, մենք բարձրացնում ենք այդ հարցը ուսուցիչների խորհրդի [ժողովին],- ասում է նա:

Երբ ուսուցիչների խորհրդի ժողովները նոր էին սկսվել, ուսուցիչները համոզված չէին, թե ինչ ակնկալիքներ կարող են ունենալ, ուստի, նա ինքը շատ հրավերներ էր հղում և ներկայացնում էր ուսուցման նյութեր, որոնք մատչելի էին teaching.lds.org-ում: «Այժմ աշխատանքը հունի մեջ է ընկել,- ասում է նա: «Նրանք գիտեն, որ սա այն վայրն է, որտեղ քննարկվում են իրադարձությունները»:

Վերջերս տեղի ունեցած ժողովներից մեկը կենտրոնացած էր Հոգուն հետևելու վրա: «Մենք խոսում ենք լավ պատրաստվելու, սակայն նյութն ամբողջությամբ մատուցելու մասին չանհանգստանալու վերաբերյալ,- ասում է նա: «Մի քույր ասաց, որ ինքը միշտ զգացել է, որ պիտի խոսի իր դասի ծրագրի բոլոր կետերի մասին: Կարծես լույս վառվեց նրա համար, երբ մենք խոսեցինք քննարկումների ժամանակ ոգեշնչմանը հետևելու մասին»:

Հունվարից սկսած փոփոխություններ տեղի կունենան Մելքիսեդեկյան Զահանայության և Սփոփող Միության ժողովներում: Այս փոփոխությունները հիմնված են ուսուցիչների խորհրդի ժողովների ժամանակ անդամների սովորածի վրա: Փոփոխությունների բացատրությունները, ներառյալ Նոր դասերի նյութերը, կտրվեն՝ սկսած հաջորդ ամսից, համաժողովի ամսագրերի Ավետարանի Գրադարանի հավելվածում և LDS.org-ում:

Լուծումներ գտնել միասին

Ուսուցման յուրաքանչյուր իրավիճակ ունի իր հնարավորությունները, դժվարությունները և հնարավոր օրինությունները: Միա թե ինչու են խորհուրդներն արդյունավետ, որովհետև դրանք թույլ են տալիս ուսուցիչներին Հոգու օգնությամբ փնտրել և գտնել պատասխաններ *իրենց* որոշակի խիղիրների համար:

Ջոֆրի Ռիդը՝ ցցի Կիրակնօրյա Դպրոցի նախագահը Արիզոնայում (ՄՄՆ), ասում է, որ ուսուցիչների խորհրդի ժողովները լավ արդյունք են ունենում, երբ ուսուցիչները հասկանում են, որ իրենց նպատակն է խորհուրդ անել: «Այդ ժամանակ նրանք տեսնում են, որ կարող են օգնել միմյանց»:

Նա ասում է, որ ցիցը կենտրոնանում է այն բանի վրա, որ ուսուցիչները փոխեն իրենց մտածելակերպը և «Ես լա՞վ եմ մատուցում դասը» հարցի փոխարեն խորհեն՝ «Ինչպե՞ս ընդունվեց ուղերձը»:

Մարիսա Կանովան՝ ցցի Երեխաների Միության ուսուցիչը, ասում է, որ արձագանքելով ուսուցիչների խորհրդի ժամանակ ունեցած ոգեշնչմանը, այժմ նա խրախուսում է Քաջարիների 8 տարեկանների դասարանի անդամներին աղոթել միմյանց համար: Դա արդյունավետ

եղավ, սակայն այն գուցե նույն արդյունքը չտա չափահասների դասարանում: «Ավետարանի Վարդապետության մեծ դասարանում յուրաքանչյուր անդամի համար աղոթելը կարող է ճնշող լինել,- ասում է նա: «Բարեբախտաբար, այդ ուսուցիչներն ասում են. «Ձեր կարծիքով, ինչպե՞ս մենք կարող ենք հարմարեցնել այն մեր դասարանի համար»: Եվ մենք լուծումներ ենք գտնում միասին»:

«Ես երախտապարտ եմ ուսուցիչների խորհրդի ժողովների համար,- ասում է նա,- քանի որ դրանք մեզ ժամանակ են տալիս խորհելու այն մասին, թե ինչպես և ինչ ենք մենք անում: Օգտակար է աջակցություն և հետադարձ կապ ունենալը, զգալը, որ դուք բոլորդ էլ աշխատում եք նույն նպատակի համար: Ինձ նաև դուր է գալիս մտածելակերպերի բազմազանությունը, որն առաջ են քաշում բազմաթիվ մարդիկ: Դա օգնում է ինձ խորհել այնպիսի բաների մասին, որոնք ես միանշանակ ինքնուրույն չէի խորհի»:

Երբ մենք մասնակցում և կիսվում ենք ուսուցիչների խորհրդի ժողովների ժամանակ, «ավետարանի ուսուցում» կոչվող փղի տեսլականը սկսում է ավելի պարզորոշ դառնալ մեզ համար: Ինչպես Եղբայր Սիտոլեն Աֆրիկայում, շատ անդամներ ամբողջ Եկեղեցում գտնում են, որ մինչ Փրկչի ձևով ուսուցանելու մեր ունակությունը զարգանում է, այն փոխում է ոչ միայն մեր ուսուցանելու ձևը, այլ նաև մեր սովորելու ձևը: ■

ՀՂՈՒՆԵՐ

1. Տես *Ձեռնարկ 2. Սպասախորեկ Եկեղեցում* (2010), 12.2.2:
2. Առակը ներառված է Դիտեր Ֆ. Ուլսդորֆի «Ի՞նչ է ճշմարտությունը» ելույթում: (Եկեղեցու Կրթական Համակարգի հոգևոր հավաք չափահաս երիտասարդների համար, հուն. 13, 2013), broadcasts.lds.org, և Դիտեր Ֆ. Ուլսդորֆ, «Ի՞նչ է ճշմարտությունը»: *Ընկեր*, մարտ 2017, 2:
3. Լրացուցիչ առաջարկների համար տես Բրայան Ք. Սշթոն, «Օգնենք երիտասարդներին ուսուցանել», *Լիստմուս*, օգոստոս 2016, 24-25:

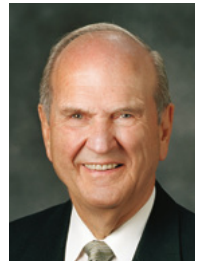

«Շատ [հոգիներ] անհամբեր սպասում են իրենց ընկերներին, ովքեր դեռ ապրում են, որպեսզի ծառայություն մատուցեն նրանց համար տաճարներում», - ասաց իմ նախապապը, երբ հայտնվեց իմ պապին՝ Ա. Ս. Նելսոնին:

Բացեր երկինքները

ՏԱՃԱՐԱՅԻՆ ԵՎ
ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ
ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

**Նախագահ
Ռասսել Մ.
Նելսոն**

Տասներկու
Առաքյալների
Զվորումի
Նախագահ
Եվ Վենդի Վ.
Նելսոն

*2017 թվականի «RootsTech»-ի ելույթի ժամանակ
Նախագահ Ռասսել Մ. Նելսոնը և նրա կինը՝
Վենդին, հրավիրեցին Վերջին Օրերի Սրբերին
աղոթքով խորհել, թե նրանք ինչպիսի
գոհաբերություններ կարող են անել՝ ավելի
շատ տաճարային և ընտանեկան պատմության
աշխատանքներ կատարելու համար:*

Նախագահ Նելսոն. Երբ իմ պապը՝ Ա. Մ. Նելսոնը, երիտա-
սարդ հայր ու ամուսին էր, ընդամենը 27 տարեկան, նրա հայրը
մահացավ: Մոտ երեք ամիս անց նրա հանգուցյալ հայրը՝ իմ
նախապապը, այցելեց նրան: Այդ այցը տեղի ունեցավ 1891 թվակա-
նի ապրիլի 6-ի գիշերը: Նելսոն պապիկն այնքան տպավորված էր
իր հոր այցելությունից, որ գրի առավ այդ փորձառությունն օրագ-
րում՝ իր ընտանիքի և ընկերների համար:

«Ես պառկած էի անկողնում, երբ հայրս սենյակ մտավ», - գրել է
Նելսոն պապիկը: «Նա եկավ ու նստեց անկողնու կողքին: Նա ասաց.
«Որդի՛ս, քանի որ ես մի քանի ազատ բռնություններ ունեի, ես թույլտվու-
թյուն ստացա գալ ու տեսնել քեզ մի քանի բռնություն: Ես ինձ լավ եմ
զգում, որդի՛ս, և շատ բան ունեի անելու սկսած այն պահից, երբ ես
մահացա»:

Երբ Նելսոն պապիկը հարցրեց նրան, թե ինչ էր նա անում, նրա
հայրը պատասխանեց, որ նա զբաղված էր քարոզելով Հիսուս Քրիս-
տոսի ավետարանը հոգիների աշխարհում:

«Դու չես կարող պատկերացնել, որդի՛ս, թե որքան շատ հոգիներ
կան հոգիների աշխարհում, ովքեր դեռ չեն ընդունել ավետարանը», -
ասաց նա: «Մակայն շատերն ընդունում են այն, և մեծ աշխատանք է
կատարվում: Շատերն անհամբեր սպասում են իրենց ընկերներին,
ովքեր դեռ ապրում են, որպեսզի ծառայություն մատուցեն նրանց
համար տաճարներում»:

Ս. Ս. Նելսոն՝ Նախագահ Ռասսել Մ. Նելսոնի պապը:

Նելսոն պապիկն ասաց իր հորը. «Մենք մտադիր ենք գնալու տաճար և կնքվելու քո հետ, հայրիկ, որքան հնարավոր է շուտ»:

Իմ նախապապը պատասխանեց. «Դա, որդիս, մասամբ այն է, ինչի համար ես եկա քեզ տեսնելու: Մենք դեռ մի ընտանիք կկազմենք և միասին հավերժ կապրենք»:

Ապա Նելսոն պապիկը հարցրեց. «Հայր, արդյո՞ք ճշմարիտ է այն ավետարանը, որը քարոզվում է այս Եկեղեցու կողմից»:

Նրա հայրը մատնացույց արեց ննջասենյակի պատից կախված Առաջին Նախագահության նկարը:

«Որդի՛ս, որքան ճշմարիտ է այն, որ դու տեսնում ես այդ նկարը, նույնքան ճշմարիտ է ավետարանը: Հիսուս Քրիստոսի ավետարանը զորություն ունի փրկելու յուրաքանչյուր տղամարդու և կնոջ, ով կհնազանդվի դրան, և չկա ուրիշ ճանապարհ, որով նրանք երբևէ կկարողանան ձեռք բերել փրկություն Աստծո արքայությունում: Որդի՛ս, միշտ կառչած մնա ավետարանից: Եղի՛ր խոնարհ, եղի՛ր աղոթասեր, եղի՛ր հնազանդ քահանայությանը, եղի՛ր ճշմարիտ, եղի՛ր հավատարիմ ուխտերին, որոնք կապել են Աստծո հետ: Երբեք մի արա որևէ բան, ինչը հաճելի չի լինի Աստծուն: Օ՛հ, ինչպիսի օրհնություն է ավետարանը: Որդի՛ս, եղի՛ր լավ տղա»:

Քույր Նելսոն. Ես պարզապես սիրում եմ այդ բոլոր «Եղիք»-ները: «Եղի՛ր խոնարհ, եղի՛ր աղոթասեր, եղի՛ր

հնազանդ քահանայությանը, եղի՛ր ճշմարիտ, եղի՛ր հավատարիմ ուխտերին, որոնք կապել են Աստծո հետ: ... Եղի՛ր լավ տղա»: Վեց «Եղիք»-ներ, որոնք փոխանցվել են քեզ քո մահացած նախապապից: Նրա խոսքերն անշուշտ հնչում են Նախագահ Գորդոն Բ. Հինքլիի (1910–2008) վեց «Եղիք»-ների նման:¹

Նախագահ Նելսոն. Այո, դա իսկապես այդպես է: Այնքան թանկ են ինձ համար իմ պապի թողած գրառումները: Մենք գիտենք, որ նրա հոր երեխաները հետագայում կնքվեցին նրա հետ: Այսպիսով, իրականացվեց նրա այցի նպատակը:

Եղիայի Հոգին

Նախագահ Նելսոն. Մեծ նշանակություն ունեցող մի անուն կա սուրբ գրություններում, որը բացատրում է, թե ինչու է ընտանիքն այդքան կարևոր: Այդ անունը Եղիան է: Եղ-ի-ա եբրայերեն տառացիորեն նշանակում է «Եհովան իմ Աստվածն է»:² Մտածեք այդ մասին: Եղիա անվան հետ սերտ կապ ունեն եբրայերեն Հայր և Որդի եզրույթները:

Քույր Նելսոն. Եղիան վերջին մարգարեն էր, ով կրում էր Մեքսիկեդեկյան Քահանայության կնքման զորությունը՝ նախքան Հիսուս Քրիստոսի ժամանակները: Եղիայի առաքելությունն էր՝ դարձնել զավակների սրտերը դեպի իրենց հայրերը, և հայրերի սրտերը՝ դեպի որդիները, որպեսզի նրանք կարողանային կնքվել, այլապես «ողջ երկիրն *ամբողջովին կամայանա* նրա զալստյան ժամանակ» (Ջոզեֆ Սմիթ-Պատմություն 1.39, շեշտադրումն ավելացված է): Բավականին խիստ է ասված:

Նախագահ Նելսոն. Ես սիրում եմ մտածել Եղիայի հոգու մասին՝ որպես «Սուրբ Հոգու հաստատում, որ վկայում է ընտանիքի աստվածային բնույթի մասին»:³ Համաձայն Աստվածաշնչի բառարանի. «Եղիայի զորությունը քահանայության կնքման զորությունն է, որով երկրի վրա կապված կամ

արձակված բաները կապվում կամ արձակվում են երկնքում» («Եղիա»):

Քույր Նելսոն. Ուստի, երբ մենք ասում ենք, որ Եղիայի հոգին տարածվում է մարդկանց վրա, խրախուսելով նրանց գտնել իրենց մահացած ազգականներին, մենք իրականում ասում ենք, որ Սուրբ Հոգին ոգեշնչում է մեզ անել այն բաները, որոնք թույլ կտան ընտանիքներին կնքվել հավերժորեն:

Նախագահ Նելսոն. Հրաշալի է դարձնել զավակների սրտերը դեպի իրենց հայրերը՝ պատմելով ընտանեկան կարևոր պատմություններ մատչելի և հիշարժան ձևով: Հավանաբար ընտանեկան պատմության վերաբերյալ փաստաթղթերը, պատմությունները, լուսանկարները և հիշատակ մնացած իրերը մշտապես ունենալով մեր աչքի առաջ, կարող ենք ամրացնել մեր վկայությունները (տես Մոսիա 1:5): Եթե մենք տեսնենք դրանք մեր պատերի, սեղանների, մեր համակարգիչների, մեր iPad-ների և նույնիսկ մեր բջջային հեռախոսների վրա, գուցե մենք ոգեշնչվենք՝ կատարելու ավելի լավ ընտրություններ և ավելի մոտենանք Տիրոջը և մեր ընտանիքներին:

Եթե մենք հենց այդպես էլ անում ենք, այնուամենայնիվ, դա դեռ բավական չէ:

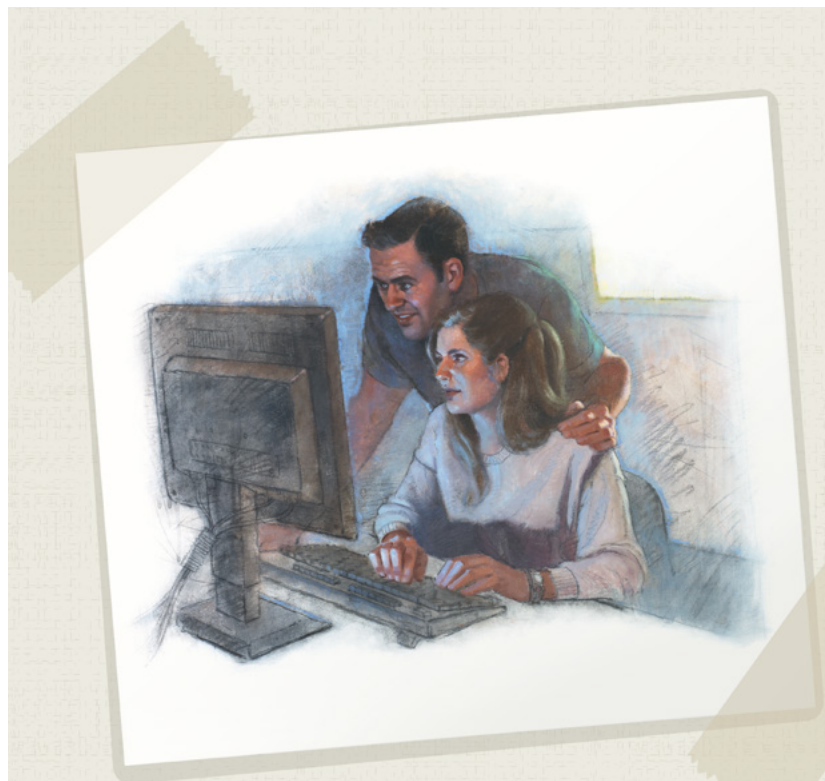
Որպես Եկեղեցու անդամներ, ընտանեկան պատմության աշխատանքի հանդեպ մեր հետաքրքրության շարժառիթ է հանդիսացել Տիրոջ հրահանգը, որ մեր նախնիներն առանց մեզ չեն կարող կատարյալ դառնալ, և ոչ էլ մենք կարող ենք կատարյալ դառնալ առանց նրանց (տես Վեմ 128:15): Դա նշանակում է, որ մենք պետք է կապվենք միասին տաճարային սուրբ կնքման արարողություններով: Մենք պետք է ամուր օղակներ լինենք մեր նախնիների և մեր սերունդների շղթայում: Եթե մեր հավաքած պատմությունները և լուսանկարները երբևէ դառնան վերջնակետ, եթե մենք գիտենք, թե ովքեր են մեր նախնիները և հրաշալի բաներ գիտենք նրանց մասին, սակայն առանց

արարողությունների մենք անելանելի դրության մեջ ենք թողնում նրանց վարագույրի մյուս կողմում, նման թերացման արդյունքում մենք չենք կարող որևէ կերպ օգտակար լինել մեր նախնիներին, ովքեր բանտարկված կմնան հոգիների աշխարհում:

Քույր Նելսոն. Մեր նախնիների պատմության պահպանումը կարևոր է, սակայն դա երբեք չպիտի արվի մեր նախնիների արարողությունների աշխատանքը կատարելու հաշվին: Մենք պետք է ժամանակ տրամադրենք մեր նախնիների արարողությունները հնարավոր դարձնող տեղեկություններ ձեռք բերելու համար:

Նախագահ Նելսոն. Եվ դա նշանակում է զոհաբերել ժամանակ, որը մենք սովորաբար ծախսում ենք այլ միջոցառումների համար: Մենք պետք է ավելի շատ ժամանակ անցկացնենք տաճարում և կատարենք ընտանեկան պատմության հետազոտություն, որը ներառում է ցանկավորումը:

Քույր Նելսոն. Չոհաբերությունն իրոք առաջ է բերում երկնքի օրհնությունները:⁴ Ես օրհնվել եմ՝ գտնելով շատ նախնիների, և զգացել եմ, որ նրանք պատրաստ են եղել ուխտեր կապելու Մստծո հետ և ստանալու իրենց կարևորագույն

արարողությունները: Ժամանակի ընթացքում ես հասկացա, որ եթե աշխատում էի դժվար նախագծի վրա և չունեի ժամանակ, եռանդ և գաղափարներ, բայց եթե ես ժամանակ գոհաբերեի, գտնելով արարողությունների համար բավարար տեղեկություններ որոշ նախնիների վերաբերյալ կամ տաճար գնալով նրանց համար փոխանորդ լինեի, երկինքները կբացվեին և եռանդն ու գաղափարները կսկսեին հորդել: Ինչ-որ կերպ ես բավարար ժամանակ էի գտնում իմ գործն ավարտելու համար: Չնայած միանգամայն անհնար էր, սակայն դա տեղի էր ունենում ամեն անգամ: Տաճարային և ընտանեկան պատմության աշխատանքներն ինձ ուրախություն են պարգևում, որն իսկապես այս աշխարհից չէ:

Ընտանեկան պատմության և միսիոներական աշխատանքներ

Նախագահ Նելսոն. Եթե այսօր ես միսիոներ լինեի, իմ երկու լավագույն ընկերները ծխում կամ ճյուղում, որտեղ ես ծառայում էի, կլինեին ծխի միսիայի ղեկավարը և ծխի տաճարային և ընտանեկան պատմության խորհրդատուն:

Մարդիկ բնածին ցանկություն ունեն ինչ-որ բան իմանալու իրենց նախնիների մասին: Դա ինքնաբերաբար հնարավորություն է դառնում մեր միսիոներների համար: Երբ միսիոներները սովորեն սիրել մարդկանց, ում ուսուցանում են, նրանք ինքնաբերաբար կհարցնեն նրանց ընտանիքների մասին: «Ձեր ծնողները ո՞րք են: Ձեր պապիկներն ու տատիկները ո՞րք են: Ի՞նչ գիտեք ձեր նախապապերի մասին»: Խոսակցությունը հեշտ ընթացք է ստանում, երբ միսիոներների հետ զրուցողները հրավիրվում են խոսելու այն մարդկանց մասին, ում նրանք սիրում են:

Այդ պահին բնական կարող է լինել, երբ միսիոներները և անդամ միսիոներները հարցնեն. «Դուք որևէ բան գիտե՞ք ձեր նախապապերի մասին: Դուք գիտե՞ք նրանց անունները: Հավանական է, որ նրանք չիմանան իրենց բոլոր ութ նախապապերի անունները:

Ուրեմն միսիոներները կարող են տալ հետևյալ խորհուրդը. «Ես մի ընկեր ունեմ Եկեղեցում, ով կարող է օգնել: Եթե մենք կարողանանք գտնել նրանցից մի քանիսի կամ նույնիսկ բոլորի անունները, արդյո՞ք հարմար կգտնեք տրամադրել մի քանի ժամ, պարզելու համար, թե ովքեր են ձեր նախնիները»: Եկեղեցու այդ ընկերն իհարկե ծխի տաճարային և ընտանեկան պատմության խորհրդատուն է:

Քույր Նելսոն. Կարծում եմ, որ միսիոներների համար միսիոնարական կարող է լինել այն, որ իրենք երբեք միայնակ չեն, երբ գտնում և ուսուցանում են նրանց, ովքեր ընդունում են Հիսուս Քրիստոսի վերականգնված ավետարանի ճշմարտությունները: Նախագահ Ջորջ Բ. Քենոնը (1827–1901), ով ծառայել է որպես

Եկեղեցու չորս Նախագահների խորհրդական, ուսուցանել է, որ նրանք, ովքեր միանում են Եկեղեցուն այս վերջին օրերին, միանում են հենց այն պատճառով, որ իրենց նախնիներն աղոթում են, որ իրենց սերունդներից մեկը միանա Եկեղեցուն, որպեսզի իրենք՝ նախնիները, կարողանան ստանալ իրենց կարևորագույն արարողությունները փոխանորդի միջոցով:⁵

Վեհացում՝ ընտանեկան գործ

Նախագահ Նելսոն. Վեհացումն ընտանեկան գործ է: Միայն Հիսուս Քրիստոսի ավետարանի փրկարար արարողությունների միջոցով կարող են ընտանիքները վեհացվել: Վերջնակետը, որին մենք ձգտում ենք, այն է, որ մենք դառնանք երջանիկ ընտանիք՝ օժտված, կնքված և պատրաստ Աստծո ներկայությունում հավերժական կյանքի համար:

Քույր Նելսոն. Եկեղեցու յուրաքանչյուր դաս, որին մենք հաճախում ենք, յուրաքանչյուր ծառայություն, Աստծո հետ կապած յուրաքանչյուր ուխտ, մեր ստացած յուրաքանչյուր արարողություն, ամեն բան, որ անում ենք Եկեղեցում, տանում է մեզ դեպի սուրբ տաճար՝ Տիրոջ տուն: Մեծ գործություն կարող է տրվել զույգին և նրանց երեխաներին կնքման արարողության շնորհիվ, եթե նրանք պահեն իրենց ուխտերը:

Նախագահ Նելսոն. Ամեն օր մենք ընտրում ենք, թե որտեղ ենք ուզում հավերժ ապրել՝ կախված նրանից, թե ինչ ենք մտածում, զգում, խոսում և անում: Մեր Երկնային Հայրը հայտարարել է, որ Իր գործը և փառքն է՝ իրականացնել Իր զավակների անմահությունն ու հավերժական կյանքը (տես Մովսես 1.39): Մակայն Նա *ցանկանում է*, որ մենք ընտրենք վերադառնալ Նրա մոտ: Նա մեզ ոչ մի կերպ չի ստիպի: Ճշգրտությունը, որով մենք պահում

ենք մեր ուխտերը, ցույց է տալիս Նրան, թե մենք ինչքան ենք ցանկանում վերադառնալ ու ապրել Նրա հետ: Յուրաքանչյուր օրը մեզ մոտեցնում կամ հեռացնում է հավերժական կյանքի փառահեղ հնարավորությունից: Մեզանից յուրաքանչյուրը պետք է պահի իր ուխտերը, ամեն օր ապաշխարի և ձգտի ավելի նմանվել մեր Փրկիչին: Այդ ժամանակ և միայն այդ ժամանակ ընտանիքները կարող են հավերժ միասին լինել:

Քույր Նելսոն. Ես վկայում եմ, որ որքան էլ հրաշալի լինի ձեր կյանքը հենց հիմա կամ որքան էլ հուսահատեցնող և թախծալի լինի այն, տաճարային և ընտանեկան պատմության աշխատանքում ձեր ներգրավումն այն ավելի լավը կդարձնի: Այս պահին ի՞նչ է անհրաժեշտ ձեզ կյանքում: Ավելի շատ սե՞ր: Ավելի շատ ուրախություն: Ավելի շատ ինքնատիրապետո՞ւմ: Ավելի շատ խաղաղություն: Ավելի շատ նշանակալից պահե՞ր: Ավելի մեծ զգացողություն, որ դուք ինչ-որ բա՞ն եք փոխում: Ավելի շատ զվարճություն: Ավելի շատ պատասխաններ ինքնաքննող հարցերի՞ն: Ավելի շատ մտերմական կապեր ուրիշների հե՞տ: Ավելի շատ հասկացողություն այն ամենի վերաբերյալ, ինչը դուք կարդում եք սուրբ գրություններում: Ավելի մեծ ունակություն սիրելու և ներելու՞: Ավելի մեծ ունակություն գործությամբ աղոթելու՞: Ավելի շատ ոգեշնչում և ստեղծագործական մտքեր ձեր աշխատանքում և այլ ծրագրերում: Ավելի շատ ժամանակ իսկապես կարևոր բաների համա՞ր:

Ես խնդրում եմ ձեզ գոհաբերել ձեր ժամանակը Տիրոջը՝ ավելի շատ ժամանակ տրամադրելով տաճարային և ընտանեկան պատմության աշխատանքին և ապա հետևել, թե ինչ տեղի կունենա: Ես վկայում եմ, որ երբ մենք ցույց տանք Տիրոջը, որ մենք լրջորեն տրամադրված ենք օգնելու մեր նախնիներին, երկինքները կբացվեն և մենք կստանանք այն ամենը, ինչի կարիքն ունենք:

Նախագահ Նելսոն. Մենք կարող ենք ողջ օրվա ընթացքում ոգեշնչում ստանալ տաճարի և ընտանեկան պատմության փորձառությունների մասին, որ ուրիշներն են ունեցել: Մակայն մենք պետք է ինչ-որ բան անենք, որպեսզի իրականում ինքներս զգանք այդ ուրախությունը: Ես ուզում եմ կոչ անել մեզանից

յուրաքանչյուրին, որ այս աշխատանքի հրաշալի զգացողությունը շարունակվի և նույնիսկ՝ ավելի մեծանա: Ես հրավիրում եմ ձեզ աղոթքով խորհել, թե ինչպիսի գոհաբերություն, և ցանկալի է ժամանակի գոհաբերություն, դուք կարող եք անել այս տարի, որպեսզի ավելի շատ ընտանեկան պատմության և տաճարային աշխատանք կատարեք:

Մենք նվիրված ենք Ամենազոր Աստծո գործին: Նա ապրում է: Հիսուսը Քրիստոսն է: Մա Նրա Եկեղեցին է: Մենք Նրա ուխտյալ զավակներն ենք: Նա կարող է հույս դնել մեզ վրա: ■

Երույթ 2017 թվականի փետրվարի 11-ին ԱՄՆ-ի Յոտուս նահանգի Սոլթ Լեյք Սիթիում տեղի ունեցած «RootsTech» Ընտանեկան պատմության համաժողովից: Երույթի ծայնագրությունն անգլերեն, պորտուգալերեն և իսպաներեն լեզուներով դիտելու համար այցելեք lds.org/go/1017Nelson կայքը:

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. Gordon B. Hinckley, "A Prophet's Counsel and Prayer for Youth," *Liahona*, Apr. 2001, 30–41.
2. Սուրբ գրքերի ուղեցույց, «Եդիա»
3. Russell M. Nelson, "A New Harvest Time," *Ensign*, May 1998, 34.
4. Տես «Փառք տանք մարգարեին», *Օփինդրգրեյն*, հ. 27:
5. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, comp. Jerreld L. Newquist, 2 vols. (1974), 2:88–89.

ԻՄԱՑԵՔ ՄԻՆՉԵՎ ՁԵՐ ԳՆԱԼԸ. տաճարային մկրտություններ

Կարիք չկա սպասելու: Բոլոր արժանավոր անդամները, ներառյալ երիտասարդները և նոր անդամները, այժմ կարող են տաճարում ծառայել:

Հիթեր Ջ. Ջոնսոն
Եկեղեցու ամսագրեր

«Եկեք իսկապես լինենք տաճար հաճախող և տաճար սիրող ժողովուրդ», - ասել է Հովարդ Վ. Հանթերը (1907–95): «Մենք պետք է տաճար այցելենք այնքան հաճախակի, որքան անձնական հանգամանքներն են թույլ տալիս: Եկեք գնանք ոչ միայն մեր մահացած նախնիների համար, այլև տաճարային երկրպագության

անձնական օրհնության համար, սրբության և ապահովության համար, որ տրվում է այդ սրբազործված և նվիրագործված պատերի ներսում» (“A Temple-Motivated People,” *Ensign*, Feb. 1995, 5):

Այս խորհուրդը վերաբերում է Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Սրբերի Եկեղեցու բոլոր անդամներին, եթե նույնիսկ դուք նոր մկրտված անդամ եք: Հենց որ արժանի լինեք, սպասման ժամանակահատված նախատեսված

չէ նախքան կկարողանաք տաճար գնալ: Հենց որ մկրտվեք և հաստատվեք, դուք կարող եք ձեռք բերել սահմանափակ օգտագործման տաճարային երաշխավորագիր:

Այս երաշխավորագիրը թույլ է տալիս ձեզ մտնել տաճար կատարելու փոխարինաբար մկրտություններ և հաստատումներ մահացած նախնիների համար: Երբ ծառայեք և երկրպագեք տաճարում, դուք կարող եք գորացնել ձեր վկայությունը ավետարանի մասին:

Տաճարում իր առաջին փորձառության մասին Նատալիա Լորենա Ֆիգուերան Արգենտինայից ասել է. «Տաճարի մկրտարանում, ես հետևեցի, թե ինչպես մի եղբայր մկրտվեց իմ պապիկի և քեռիների համար: Ապա ես մկրտվեցի իմ տատիկի և մորաքույրների համար: Ուրախությունը, որ ես էի զգում, անհավատալի էր: Արցունքները հոսում էին աչքերիցս, իսկ կուրծքս այրվում էր, ինչպես երբեք նախկինում: Նմանատիպ օրհնություններ սպասվում են նրանց, ովքեր արժանի են և օգտագործում են տաճարային երաշխավորագրեր: ■

ՀԱՃԱԽԱԿԻ ՏՐՎՈՂ ՀԱՐՑԵՐ

Ինչպե՞ս են ստանում սահմանափակ օգտագործման երաշխավորագիր:

- Դուք պետք է լինեք 12 տարեկան և լինեք Եկեղեցու արժանավոր անդամ: Տղամարդիկ պետք է ստանան Սիարոնյան Քահանայություն, որը սովորաբար տրվում է Նրանց մկրտության մեկ շաբաթվա ընթացքում:
- Երաշխավորագիր ստանալու համար ձեր եպիսկոպոսը կամ ճյուղի նախագահը հարցազրույց է անցկացնում ձեզ հետ: Հարցազրույցը նման է այն հարցազրույցին, որն անցկացվում է մկրտությունից առաջ: Դուք կքննարկեք ձեր վկայությունն ավետարանի և պատվիրանները պահելու մասին:
- Երաշխավորագիրը ուժի մեջ է մեկ տարի:

Որո՞նք են սահմանափակ օգտագործման երաշխավորագրի մի քանի օրհնությունները:

- Դուք կարող եք ծառայել ձեր մահացած նախնիներին և ուրիշներին, ովքեր մահացած են՝ կատարելով փոխարինաբար մկրտություններ և հաստատումներ Նրանց համար:
- Ձեզ կարող է հիշեցվել ձեր իսկ մկրտության և հաստատման ու ձեր կապած ուխտերի մասին:
- Նույնիսկ, եթե չեք կարող հաճախ տաճար այցելել, դուք կարող եք կրել ձեր երաշխավորագիրը ձեզ հետ, որպես մշտական հիշեցում տաճարի մասին և հաճախելու համար արժանավոր լինելու ձեր պարտավորության մասին:
- Սահմանափակ օգտագործման երաշխավորագրի օգտագործման համար արժանի ապրելը օգնում է ձեզ նախապատրաստվել ձեր

օժտման և կնքման տաճարային արարողությունները ստանալուն:

Ես ինչպե՞ս պետք է ծրագրեմ տաճարային այցելությունը:

- Խնդրեք ծխի կամ ճյուղի ղեկավարին, ինչպես օրինակ՝ ծխի միսիոներական աշխատանքի ղեկավարին կամ Սփոփող Միության նախագահին օգնել ծրագրել տաճարային այցելությունը:
- Յուրաքանչյուր տաճարի մկրտարանի համար աշխատանքային գրաֆիկը տրված է առցանց temples.ids.org-ում: Դուք կարող եք նաև զանգահարել տաճար տեղեկություն ստանալու համար:
- Եթե առաջին անգամ եք հաճախում, դուք կարող եք զանգահարել տաճար տեսակցություն պլանավորելու համար: Այս ձևով Նրանք պատրաստ կլինեն ողջունել ձեզ և բացատրել, թե ինչ պիտի անեք տաճարում:

- Հազեք ձեր կիրականությամբ լավագույն հազուստը տաճարում:
- Բերեք ձեզ հետ սպիտակ ներքնագեստի փոխնորդ: Որոշ տաճարներ ապահովում են սպիտակ ներքնագեստով, բայց որոշ տաճարներ՝ ոչ: Տաճարը կտրամադրի սպիտակ արտահագուստ և սրբիչ:

Ի՞նչ են ակնկալում, երբ հաճախեմ տաճար՝ փոխարինաբար մկրտություններ և հաստատումներ կատարելու համար:

- Երբ դուք տաճար մտնեք, առաջինը պիտի մոտենաք երաշխավորագրի սեղանին: Տաճարային աշխատողը կստուգի ձեր երաշխավորագիրը:
- Այա տղամարդիկ և կանայք գնում են հանդերձարանի տարբեր սենյակներ՝ հազուստները փոխելու: Տրամադրվում են առանձին փակ տարածքներ՝ ձեր հազուստները փոխելու, սպիտակ արտահագուստ հագնելու համար:
- Տաճարային աշխատողները կուղղորդեն ձեզ, թե ուր գնալ փոխարինաբար մկրտություններ և հաստատումներ կատարելու համար:
- Մկրտություններն ու հաստատումները, որոնց դուք մասնակցում եք, նման են ձեր սեփական մկրտությանն ու հաստատմանը, բայց դուք կկատարեք դրանք մահացած անձնավորության համար:
- Արարողություններն ավարտելուց հետո դուք ետ կգնաք հանդեձարանի սենյակ և կփոխվեք՝ հագնելով ձեր սեփական հազուստները:
- Տաճար այցելելու համար կարիք չկա անհանգստանալ: Երբ մտնեք տաճար, ամենուր կտեսնեք տաճարային աշխատողների: Նրանք կօգնեն ձեզ:

Լուծել հակասությունները ամուսինների միջև

Ս. Բրենթ Շարման

ՎՕՍ ընտանիքների ծառայությունների
պաշտոնաթող խորհրդակալ

Մաթը և Մարգարեթը (բոլոր
անունները փոխված են)
գերագույն համաժողո-
վի եզրափակիչ նիստից հետո
անջատեցին հեռուստացույցը:
Ուղերձները ոգեշնչող էին, և նրանք
վայելեցին այն դրական մթնոլոր-
տը, որը ներթափանցեց իրենց
տուն այդ շաբաթվա վերջին:

Ոչ ոք չէր կարող ավելի հիաս-
թափվել, քան Մաթը և Մարգարեթը,
երբ դեռ 24 ժամ չանցած, նրանք
թունդ վիճաբանեցին այն հարցի
վերաբերյալ, թե Մաթի անսպա-
սելի դրամական պարզեր, որը նա
ստացել էր աշխատանքի վայրում,
խնայեին, թե ծախսեին ավագ երե-
խաների դպրոցական հագուստնե-
րի վրա: Վեճը չլուծվեց, իսկ Մաթը
և Մարգարեթը իրենց չհասկացված
զգալով, անցան այլ գործերի:

Հարատև, երջանիկ ամուսնու-
թյուն ստեղծելու համար զույգերը
պետք է սովորեն, թե ինչպես լուծել
հակասությունները, որպեսզի յու-
րաքանչյուրը զգա հասկացված,
իսկ կայացված որոշումները հան-
գեցնեն ընդունելի փոխզիջման:

Հոգևոր նախազգուշացում և առաջնորդություն

Սուրբ գրություններն ու մարգա-
րենների և առաքյալների խոսքերը
տալիս են բազմաթիվ նախազ-
գուշացումներ հակառակության

*Սքանչելի
օրհնություններ
են հորդում սիրո
մթնոլորտում
հակասությունները
լուծելիս:*

վերաբերյալ: 3-րդ Նեփիում մենք
կարդում ենք. «Նա, որ ունի հակա-
ռակության ոգին, ինձանից չէ,
այլ դևից է, որը հակառակության
հայրն է, և նա դրդում է մարդկանց
սրտերը բարկությամբ վիճելու մեկը
մյուսի հետ» (3 Նեփի 11.29): Երեց
Մ. Ռասսել Բալլարդը՝ Տասներկու
Առաքյալների Քվորումից, ուսուցա-
նել է, որ սատանան «աշխատում է
աններդաշնակության սեպ խրել հոր
և մոր միջև: Նա գայթակղում է երե-
խաներին՝ անհնազանդ լինել իրենց
ծնողներին: . . . Մատանան գիտի,
որ Տիրոջ աշխատանքը խանգարելու
ամենահուսալի և իրական ուղին
ընտանիքի արդյունավետությունը և
տան սրբությունը նվազեցնելն է»:¹

Կարծիքների, սովորությունների և
իրավիճակների տարբերությունն
անխուսափելի է, բայց մենք ունենք
բազմաթիվ միջոցներ, որոնք օգնում
են մեզ հասկանալ, թե ինչպես հաղ-
թահարել: Վարդապետությունն ու
հրահանգները, որոնք ուսուցանվում
են կիրակնօրյա երկրպագության
ժամանակ և Եկեղեցու հրապարա-
կումներում, կարող են օգնել, իսկ
անհրաժեշտության դեպքում լրաց-
վել որակյալ մասնագիտական տեղե-
կատվությամբ: Զույգերը կարող են
միջոցներ սովորել հակասության
դեմ պայքարելու համար: Ոգեշնչու-
մը կարող է տանել դեպի սրտերի
փոփոխություն, որը փափկացնում
է յուրաքանչյուր կողակցի սիրտը
ներսից:

Նախագահ Թոմաս Ս. Մոնսոնը
նախազգուշացրել է. «Մեծագույն

հնարավորություններից մի քանիսը, որոնք ցույց կտան մեր սերը, մեր սեփական պատերի ներսում են: Մերը պետք է լինի ընտանեկան կյանքի հենց սրտում, բայց, այդուհանդերձ, երբեմն այդպես չի լինում: Կարող է լինել չափազանց շատ անհամբերություն, շատ վիճաբանություններ, շատ կռիվներ ու արցունքներ»:²

Երբ անախորժությունները շարունակվում են և դառնում կործանարար ընտանեկան կյանքի համար, ուրեմն կան ավելի լուրջ պատճառներ հակասության համար, ներառյալ՝ տհասությունը, էսասիրությունը, իշխանության համար պայքարում հաղթելու ցանկությունը և հպարտությունը: Նախագահ Գորդոն Բ. Հինքլին (1910–2008) ուսուցանել է. «Ես պարզել եմ, որ ամուսնության մեջ երջանկության իսկական էությունը կայանում է զուգընկերոջ հարմարավետության և բարօրության համար անհանգիստ մտահոգության մեջ: Շատ դեպքերում էսասիրությունը գերկաշռող գործոն է, որն առաջացնում է վիճաբանություն, բաժանություն, ամուսնալուծություն և կոտրում սրտեր»:³

Տասներկու Առաքյալների Քվորումից Երեց Մարվին Ջ. Աշթոնը (1915–94) ևս մեկնաբանել է. «Երբ որևէ մեկը մտածում է վատ զգացումների և տհաճությունների մասին, որն առաջանում է հակառակությունից, լավ կլինի, որ հարցնի. «Ինչո՞ւ եմ ես մասնակցում» . . .

. . . Կարևոր է հասկանալ, որ մենք ենք ընտրում մեր վարքը: Այս կարևոր հարցի արմատը հպարտության դարավոր խնդիրն է»:⁴

Ինչպիսին էլ լինի պատճառը, մենք պետք է սովորենք նոր հմտություններ և փափկացնենք մեր սրտերը, երբ խնդիրները շարունակվում են:

Հակասության պատճառները

Կան հակասության բազմաթիվ պատճառներ՝ սկսած մակերեսային անձնական կողմնակալությունից մինչև ավելի խորը արմատացած հաղորդակցության ձևերը: Եսասիրությունը և տհասությունը հաղթահարելուց բացի, զույգերը պիտի դիմակայեն հակասության այլ հասարակ պատճառների, ներառյալ հետևյալ գործոնները.

Նորապսակները սովորում են հարմարվել միմյանց կենսաձևին	Տղամարդկանց և կանանց միջև բնական տարբերությունները	Դյուրգրգռություն՝ ուժասպառության հետևանքով	Տարակածություն, թե ինչպես դաստիարակել երեխաներին և կառավարել ֆինանսները
Երեխաներին սովորեցնել օգտագործել ազատ կամքը	Տարբեր համակրանքներ և հակակրանքներ	Լարվածության հանդեպ չափազանցված ռեակցիա	Հակասությունը լուծելու հասկացողության կամ հմտության բացակայություն

Զգուշավորություն բարկության հանդեպ

Ամուսնական և ընտանեկան շատ հակասություններ առաջանում են չվերահսկվող զայրույթի պատճառով: Եթե զգույշ չլինենք, մենք կարող ենք հետևել զայրույթի պատճառով առաջացած միջադեպին, անընդհատ մտածելով, թե ինչպես էին մեզ վիրավորել: Ինչքան շատ մտածենք, այնքան շատ պատճառներ կարող ենք գտնել մեր տեսանկյունն արդարացնելու համար: Այս միտքը կարող է խանգարել մեզ հանգստանալ, և երբ զայրույթի երկրորդ ալիքն առաջանա, նախքան առաջինը կլուծվի, հորմոնալ ռեակցիաները կարող են հանգեցնել լրացուցիչ պոթենցիալների:

Օրինակ, մի խորհրդատվության նիստում Մերի-լինը նկարագրեց, թե որքան դժվար էր պառկել անկողնում այն բանից հետո, երբ նա և

ամուսինը բղավել էին միմյանց վրա: «Ես գիտեի, որ ես էի ճիշտ», - ասաց նա: «Ես կարծում էի, որ նա կվառեր լույսը և ներողություն կխնդրեր, բայց նա այդ չարեց: Որքան շատ էի մտածում այդ մասին, այնքան ավելի էի խեղճանում: Երբ ես լսեցի, թե նա ինչպես էր խռացնում, չկարողացա դիմանալ, դուրս թռա անկողնուց և մի քիչ էլ նրա վրա գոռալուց հետո, աստիճաններով ներքև իջա: Հավատո՞ւմ եք, նա դեռ ներողություն չի խնդրել: Մերիլինի փորձառությունը լավ օրինակ է, թե ինչպես չի կարելի վարվել զայրացած զգացմունքների դեպքում:

Սովորությունները, նույնիսկ կարճատև, կարող են դժվար հաղթահարելի թվալ: Բայց ամուսինները կարող են հմտություններ սովորել օգնելու համար: Ահա մի քանի օգտակար վարժություններ.

Արագ բացարկեք մտքերը:

Մեր օրինակում Մերիլինը կարող էր մտքում ասել. «Թվում է, ես եմ ճիշտ, բայց ոնց որ չափն անցնում եմ: Ամուսնուս հետ իմ փոխհարաբերությունը ավելի կարևոր է ինձ համար, քան այն, ինչի համար մենք վիճում ենք:

Դուրս թափեք ձեր [բարկությունը] արդյունավետ ձևով:

Ձեր զգացմունքների մասին բղավելը չի օգնի ձեզ «ձեր համակարգից հանել այն»: Որքան զայրացած եք արտահայտում ձեր զգացմունքները, դրանք ավելի են ուժեղանում:

Նորից սկսեք:

Չսպեք ձեզ տարաձայնության սկզբում: Հետազոտությունները ցույց են տվել, որ խոսակցության առաջին երեքից հինգ րոպեները հիմք են դնում այն բանին, ինչը հավանաբար հետևելու է դրան: Ասեք. «Սա վատ ուղղությամբ է գնում: Արի նորից սկսենք»:

Շեղեք ձեր ուշադրությունը:

Մտածեք որևէ այլ բանի մասին կամ գնացեք քայլելու:

Լսեք հանգստացնող երաժշտություն

կամ կարդացեք վեհացնող գրականություն:

Գրի առեք ձեր մտքերը:

Ոմանց դա օգնում է մեծացնել ինքնակառավարման մակարդակը:

Թույլ տվեք ձեր զգացումները խաղաղվեն,

նախքան կփորձեք խնդրիս լուծում գտնել: Սպասեք, միջև անցնի քիմիական ռեակցիան:

Հակասությունը լուծելու քայլեր

Անուանությունը անբասկողությունը համար ՎՕՍ Ընտանեկան ծառայությունների մի ձեռնարկ հակասությունը լուծելու համար խորհուրդ է տալիս երեք քայլ. (1) արտահայտել տեսակետներ, (2) հետազոտել մտահոգությունները, և (3) ընտրել փոխադարձաբար գոհացուցիչ լուծումներ:⁵ Այս քայլերը հիմնված են հաղորդակցության և կիսվելու մոդելի վրա, որը համագործակցային է և պատասխանում է բոլոր մտահոգվածների հարցերին:

1. Արտահայտել տեսակետներ	2. Հետազոտել մտահոգությունները	3. Ընտրել փոխադարձաբար գոհացուցիչ լուծումներ
Յուրաքանչյուր մարդ ազնվորեն կիսվում է տեսակետներով, բայց ոչ հարձակողական ոճով: Երբեմն լուրջ անդրադարձը լուծում է խնդիրը, քանի որ պարզ է դառնում, որ տարաձայնությունը պարզապես թյուրըմբռնման արդյունք էր: Օրինակ, կինը մտածում է, որ ամուսինը իր հետ ճաշելու փոխարեն եսասիրաբար պնդում է, որ ինքը նրա հետ հաճախի ավագ դպրոցի բակերում խաղերին, բայց նա կարող է սկսել հասկանալ, որ ամուսնուն բակերում ավելի քիչ է հետաքրքրում, քանի որ նրա ուշադրությունը ուղղված է մի խաղացողի, որը դադարել է հաճախել կիրակնօրյա դպրոցի դասին:	Ձույգերը հետազոտում են մտահոգություններն ավելի խորը մակարդակով: Կիզակետը միմյանց մտահոգությունները հասկանալն ու ընդունելն է: Շարունակելով բակերում օրինակ, կինը, չնայած, հասկանում է իր ամուսնու մտահոգությունը ուսանողի համար, գուցե հավատա, որ նա զարգացնում է մի գործելակերպ, որով միշտ առաջին տեղում պիտի դրվի ուրիշների կարիքները: Այդ դեպքում ավելի լուրջ քննարկում պետք է անցկացվի, որի ընթացքում յուրաքանչյուրն արտահայտում է զգացումները զգայուն ձևով, և ընդդիմությունը տեղի է տալիս համագործակցությանը:	Ձույգերը միասին խորհում են և որոշում փոխադարձաբար գոհացուցիչ լուծումներ կայացնել: Նրանք կենտրոնանում են այն բանի վրա, թե յուրաքանչյուրը ինչ կարող է անել ավելի շուտ իր մտահոգությունները հաշվի առնելով, քան թե ամուսնու: Այդպիսի բանակցային գործընթացը կարող է ստուգել հասունությունն ու համբերությունը, բայց ժամանակի ընթացքում, կարող է հանգեցնել այն համոզմանը, որ կա անվտանգություն զգացմունքներն արտահայտելու մեջ և վստահություն, որ յուրաքանչյուր անհատի ցանկությունները հաշվի կառնվեն: Մեր գույգը կարող է համաձայնության գալ՝ մի ուրբաթ երեկո միասին հաճախել բակերում խաղի, մի ուրբաթ երեկո ամուսինը մենակ հաճախի խաղին, և երկու ուրբաթ երեկո տրամադրվի գույգի միջոցառումներին: Այնքան կարևոր չէ, թե ինչպես է գույգն ընտրում անցկացնել ուրբաթ երեկոն, որքան այն, որ երկու կողմին էլ բավարարի որոշում ընդունելու գործընթացի որակը:

Հակասությունը լուծելու արդյունքներ

Մթանչելի օրհնություններ են հորդում սիրո մթնոլորտում հակասությունները լուծելիս: Մրանք ներառում են՝ ապահովությունը, անձնական աճը, որը տանում է դեպի ներքին խաղաղություն, հավատքի մեծացում, բնավորության ամրացում և անձնական արդարակեցություն:

Երբ հակասությունները լուծվում են, նոր ձևերը կարող են զբաղեցնել դրանց տեղերը: Այդ ժամանակ ամուսինների համար նոր դուռ է բացվում դրական մտքեր արտահայտելու և աջակցություն ցուցաբերելու համար: Քույր Զին Բ. Բինգհամը՝ Սփոփող Միության Գերագույն Նախագահը, ասել է. «Բառերը մարդկանց և՛ բարձրացնելու, և՛ նվաստացնելու զարմանալի գործիքներ ունեն: Հավանաբար մենք բոլորս կարող ենք հիշել վատ բառեր, որոնք մեզ հուսահատության են մատնել, և սիրով ասված այլ բառեր, որոնց շնորհիվ մեր հոգին սավառնել է երկնքում: Ուրիշներին ասենք միայն դրական բաներ, որոնք բարձրացնում ու ամրացնում են մեր շրջապատում գտնվողներին և օգնում է նրանց քայլել Փրկիչի ուղիով»:⁶

Ձույգերը, ովքեր երկար ժամանակ առաջընթաց են ունեցել հակասություն լուծելու հարցում, հնձում են ցանկալի պարզկներ: Մի ամուսին, ով նախկինում վատ հարաբերություններ էր ունեցել, ասել է. «Ինձ համար դժվար է ետ նայել ու տեսնել, թե ինչպես էր դա տեղի ունենում և հավատալ, որ դա իրական էր: Ինչպե՞ս կարող էի վերաբերվել կնոջս այդ կերպ: Երախտապարտ եմ Հոգուն իմ ուշադրությունը գրավելու համար և իմ հանդեպ կնոջս համբերատարության համար:»

Եզրակացություն

Հակասության հաղթահարումը պահանջում է գիտակցական ջանքեր և հետևողականություն: Հաջորդ բանը, որ դուք ասում կամ անում եք, կարող է սկսել ավելի դրական հաղորդակցության ձևեր ձեր ամուսնության մեջ: Դուք ևս կարող եք հնձել Հոգու պտուղները, ինչպես Նեփիացիներն արեցին. «Չկար ոչ մի հակառակություն երկրում Աստծո սիրո շնորհիվ, որը բնակվում էր մարդկանց սրտերում:

Եվ չկային նախանձություններ, ոչ էլ պայքարներ, ոչ էլ խլրտումներ . . . , և անկասկած, ավելի երջանիկ ժողովուրդ չէր կարող լինել» (4 Նեփի 1.15–16): ■

Հեղինակն ապրում է Յոտայում (ՄՄՆ):

ՆՇՈՒՄՆԵՐ

1. Russell Ballard, "The Sacred Responsibilities of Parenthood" (Brigham Young University devotional, Aug. 19, 2003), 3, speeches.byu.edu.
2. Թոմաս Մ. Օնսոն, «Մեր՝ ավետարանի էությունը», *Հասմնա*, մայիս 2014, 92:
3. Gordon B. Hinckley, "Loyalty," *Liahona*, May 2003, 59.
4. Marvin J. Ashton, "No Time for Contention," *Ensign*, May 1978, 9.
5. See *Strengthening Marriage: Resource Guide for Couples* (2006), 19–20.
6. Jean B. Bingham, "I Will Bring the Light of the Gospel into My Home," *Liahona*, Nov. 2016, 7.

Խնդիրները քննարկելու կանոններ

Ստորև գտնվում են որոշ գաղափարներ, որոնք մեծացնում են հակասության հաջող լուծման հավանականությունը.

- Որոնք հոգևոր օգնություն
- Որոշեք խոսելու ժամանակի և տեղի վերաբերյալ, եթե կա լուրջ խնդիրների պատմություն:
- Վիճելու փոխարեն՝ ձգտեք հասկանալ:
- Թույլ տվեք, որ ձեր ամուսինը խոսի:
- Խոսեք մեղմ և եղեք բարի:
- Անհրաժեշտության դեպքում ընդմիջում վերցրեք:
- Օգտագործեք պատշաճ խոսելաձև:
- Կենտրոնացեք թեմայի վրա: Քննարկեք միայն առկա մտահոգությունը:
- Երբեք մի գործադրեք բռնություն:
- Մի սպառնացեք ամուսնալուծության մեջ կամ բաժանումով:
- Գտեք չափավոր լուծումներ՝ ինչպես օրինակ. «Ես կսկսեմ ընտանեկան աղոթքով, իսկ դու կվարես ընտանեկան երեկոն»:
- Ծրագիր բացառությունների վերաբերյալ:

- Համաձայնության եկեք չեզոք հիշեցումների վերաբերյալ, ինչպես օրինակ. «Մենք թույլ կտանք, որ օրացույցն ասի մեզ, թե ափսեները լվանալու ո՞ւմ հերթն է»:
- Վերազնահատեք և վերափոխեք լուծումները՝ ըստ անհրաժեշտության:

Գտնելով օգնություն Նենսիի մահից հետո

*Ես ի՞նչ պետք է անեմ, որպեսզի սկսեմ ապրել
Քրիստոսի ապաքինող զորությունն իմ կյանքում:*

Դարրեն Ուիլքոքս

2016թ. փետրվարին կինս՝ Նենսին, հեռացավ կյանքից՝ 11 տարի կրծքի քաղցկեղով տառապելուց հետո: Ճնշող վիշտը, որ ես զգացի առաջին ամիսներին նրա մահից հետո, հնարավոր չէ նկարագրել մեկին, ով չի զգացել այդպիսի կորուստ: Վիշտ, տառապանք, թշվառություն, ցավ. այդ խոսքերից ոչ մեկը պատշաճը չի հատուցում: Դա անտանելի էր:

Փրկիչի բժշկող զորությունը

Ես վաղուց եմ հասկացել, որ Հիսուս Քրիստոսը «իջավ բոլոր բաներից ներքև» (Վեճ 88.6) որպեսզի Նա կարողանար «սատարել Իր ժողովրդին ըստ նրանց թուլությունների» (Ամա 7.12): Սա նշանակում է, որ Փրկիչի Քավության զորությունը տարածվում է Հարություն տալուց և փրկագնելուց այն կողմ: Այս զորության միջոցով Նա կարող է նաև բժշկել մեզ մեր տառապանքների և կարիքի մեջ: Իմ վշտի մեջ ես հրատապ, գրեթե խելահեղորեն փորձում էի սովորել, թե ինչ պետք է անեի Փրկիչի զորության այս կողմն իմ կյանքում ակտիվացնելու համար: Տեսնեմ ուսուցման ծրագիրը ղեկավարվում է Եկեղեցու Գերագույն իշխանությունների կողմից: Ես անկեղծորեն հավատում եմ, որ Իրեն պատճառված խիստ ցավի և գոհաբերության գնով Փրկիչը գիտեր այն ցավը, որ ես էի տանում: Բայց ինչպե՞ս դա օգնեց ինձ: Քանի որ նա տարել էր դա ինձ *համար*, ես ի՞նչ պետք է անեի, որ ստանայի սատարումը, որը, Նա գիտի՝ ինչպես հասցնել:

Շատ հետազոտելուց, ուսումնասիրելուց, աղոթելուց և տաճարային երկրպագությունից հետո ես սկսեցի հասկանալ: Ամենից առաջ ես սկսեցի ավելի հստակ տեսնել, որ Տերն արդեն սատարում էր, մխիթարում

և աջակցում մեր ընտանիքին, հատկապես Նենսիի մահվանը նախորդող շաբաթների ընթացքում: Եղան սքանչելի հոգևոր փորձառություններ, որոնք այժմ ես ընդունում եմ որպես օրհնություններ, որոնք եկան ապաքինող և հզորացնող զորությունից, որը մատչելի էր մեզ՝ Փրկիչի Քավության շնորհիվ: Եվ պարզ գիտակցումը, որ Փրկիչն արդեն հոգ էր տանում մեր մասին անհատապես, անսահման մխիթարող էր: Հնադարյան Մեղրաքի, Միսաքի և Աբեղնագովի նման, Նա մեզ հետ էր մեր չարչարանքի «կրակով բորբոքում հնոցի» մեջ (Դանիել 3.17):

Վստահեք Տիրոջը

Ես նաև սովորեցի, որ կան որոշ բաներ, որոնք պահանջվում են մեզանից, որպեսզի ստանանք Տիրոջ մխիթարությունն ու բժշկությունը: Ամենակարևորը՝ մենք պետք է վստահեմք Նրան: Հնարավոր է, դա դժվար լինի անել: Ինչո՞ւ ես պետք է վստահեմ Աստծուն, երբ Նա, առաջին հերթին, կարող էր կանխել Նենսիի մահը: Ի պատասխան այս հարցին, ես անընդհատ խորհում եմ մի բանի մասին, որը Տերն ասաց Մարգարե Զոգեֆ Սմիթին:

«Ներկայումս, դուք ձեր բնական աչքերով չեք կարող տեսնել ձեր Աստծո ծրագիրը, այն բաների վերաբերյալ, որոնք ապագայում տեղի են ունենալու, և փառքը, որը պիտի գա շատ նեղությունից հետո» (Վեճ 58.3):

Մենք օրհնվեցինք շատ նշաններով, որ Նենսիի մահվան ձևը և ժամանակը Տիրոջ կամքի համաձայն էր: Ես սկսեցի հասկանալ, որ ամենագետ և սիրառատ Հայրը թույլ է տվել մեզ տանել այս բաները, որովհետև մեր ընտանիքի վեհացման համար Նրա կատարյալ նախագծում այս չարչարանքը ինչ-որ ձևով անհրաժեշտ

չկարողացավ հիշել [իր] ցավերը» (Ալմա 36.19): Այս առաքելական վկայությունը ներթափանցեց իմ մեջ մինչև սիրտս: Ես զարմանում էի, որ մի հասկացություն, որը ես հասկացել էի մանկությունից սկսած, կարող էր հանկարծ այդքան ուշագրավ թվալ: Ես սկսեցի զարմանալ, թե ինչպես էր հնարավոր, որ Երեց Սքոթը կարողացել էր իմանալ այդպիսի մի բան: Եվ այդ պահին ես հասկացա, որ ես էլ գիտեի դա: Եթե հավատարիմ լինեմ, կարող եմ ունենալ այն հույսը, որ Երեց Սքոթն ուներ: Չնայած, իհարկե, եղել է որոշակի տխրություն և սուգ այդ ժամանակից սկսած, ես երբևէ կրկին չեմ զգացել ցավի և վշտի այն խորությունը, որը ես զգացի այդ գիշերը:

Սա այն զորությունն է, որ Փրկիչը տարածում է մեզ վրա՝ սատարելով մեզ մեր փորձություններում: Ես գիտեմ, որ մեր ընտանիքի վիշտը երբեք լիովին չի անհետանա, բայց այն ձուլվում է Փրկիչի Քավության այսպես կոչված «զորացնող» և «կատարելագործող» օրհնություններին:⁴ Մենք մոտեցել ենք Փրկիչին, զգացել ենք Նրա հավաստիացումները և հաստատվել ենք մեր ուխտերի հաստատումն հիմքի վրա: ■

Հեղինակն ապրում է Զորջիսպոլ, ԱՄՆ:

ՀՂՈՒՆՆԵՐ

1. Jeffrey R. Holland, "Lessons from Liberty Jail" (Brigham Young University devotional, Sept. 7, 2008), 6, speeches.byu.edu.
2. Դիտեր Ֆ. Ուլստորֆ, «Օղակված Նրա քնքուշ ձեռքերում», *Լիսինա*, մարտ 2015, 5:
3. "A Sure Witness of Jesus Christ: Elder Richard G. Scott," lds.org/prophets-and-apostles.
4. See Bruce C. Hafen and Marie K. Hafen, *The Contrite Spirit: How the Temple Helps Us Apply Christ's Atonement* (2015), 34–52.

11 տարի կրծքի քաղցկեղի դեմ պայքարելուց հետո, Նենսի Ջին Նյութոն Ուիլքոքսը հեռացավ կյանքից 2016թ.:

ԶՈՐԱՑՎԱԾ ՇԻՍՈՒՍ ԹՐԻԱՏՈՍԻ ԿՈՂՄԻՑ

«Եսայիան ուսուցանել է, որ Մեսիան կրեց մեր «ցավերը» և մեր «վշտերը» (Եսայիա 53.4): Եսայիան ուսուցանել է նաև, որ Նա զորացրել է մեզ. «Մի վախենար, որովհետև ես քեզ հետ եմ, մի վեհերիթ, որովհետև ես քո Աստվածն եմ. ես զորացրել եմ քեզ, նաև օգնել եմ քեզ» (Եսայիա 41.10): . . .

Եվ այսպիսով մենք տեսնում ենք, որ Իր Զավության շնորհիվ Փրկիչն իշխանություն ունի սատարել՝ օգնել յուրաքանչյուր երկրային ցավի ու չարչարանքի դեպքում: Երբեմն Նրա զորությունը բուժում է թուլությունները, բայց սուրբ գրություններն ու մեր փորձը ուսուցանում են, որ երբեմն Նա սատարում և օգնում է՝ ուժ ու համբերություն տալով մեզ, որ կարողանանք տանել այդ թուլությունները:

. . . Մեր Փրկիչի Զավությունը ավելի քան երաշխավորել է մեր անմահությունը՝ համընդհանուր հարության միջոցով և մեզ հնարավորություն տվել մաքրվելու մեղքից՝ ապաշխարության ու մկրտության միջոցով: Նրա Զավությունը մեզ նաև հնարավորություն է տվել դիմել Նրան, ով զգացել է մեր բոլոր մահկանացու թուլությունները, որ ուժ տա մեզ՝ կրելու մահկանացու կյանքի բեռները: Նա գիտի մեր տառապանքների մասին, և Նա մեզ հետ է: Բարի Սամարացու նման, երբ Նա մեզ գտնի վիրավոր՝ ճանապարհի եզրին ընկած, Նա կկապի մեր վերքերը և հոգ կտանի մեր մասին (տես Դուկաս 10.34): Հիսուս Թրիստոսի ամոքիչ ու զորացնող ուժը և Նրա Զավությունը մեզ բոլորիս համար է, ովքեր կխնդրեն: Ես վկայում եմ դրա մասին և նաև վկայում եմ մեր Փրկիչի մասին, ով հնարավոր է դարձնում դա:

Երեց Դավիթ Հ. Օուքս՝ Տասներկու Առաքյալների Զվորումից, «Զորացված Հիսուս Թրիստոսի Զավությամբ», *Լիսինա*, նոյ. 2015, 62, 64:

«Եկեք ինձնք ինքնապահով և անկախ»

Մինչ Վերջին Օրերի Սրբերն ամբողջ աշխարհում ընդունում են Եկեղեցու ինքնապահովման նախաձեռնության սկզբունքներն ու վարդապետությունները, նրանք հնձում են «ավելի մեծ հույսի, խաղաղության և առաջընթացի» օրհնությունները:

Նախքան Եկեղեցու անդամ դառնալը, Պիտեր Ուզլոն իր չափահաս կյանքի մեծ մասն անցկացրել էր՝ հետապնդելով ֆինանսական հաջողություններ: Ըստ բոլոր արտաքին երևույթների, թվում էր, թե նա գտել էր այն: Ի վերջո, նրան էին պատկանում մի շարք բիզնեսներ, որոնք ինքն էր ղեկավարում:

Երբ Արևմտյան Միդլենդսի (Անգլիա) Եկեղեցու տեղի ղեկավարը խնդրեց Պիտերին միանալ անձնական ֆինանսների խմբակին, որն առաջարկվում էր Եկեղեցու ինքնապահովման նախաձեռնության կողմից, նա կասկածում էր, թե դասընթացը կարող էր որևէ բան սովորեցնել իրեն: Բայց հենց Պիտերը սկսեց հաճախել խմբակ, այնուամենայնիվ, նա արագ հասկացավ, թե ինքը որքան բան դեռ պիտի սովորեր:

«Դասընթացը պարզապես ֆինանսների մասին չէ. դա պատմության միայն մի մասն է», - ասում է նա: «Ինձ համար ամենակարևոր բանն էր՝ սովորել հավատ ունենալ առ Երկնային Հայրը, թե ինչպես է Նա մեզ բոլորիս տալիս նյութական օրհնություններ և բացում իսկապես ինքնապահով լինելու դուռը, եթե մենք հետևում ենք Նրա հոգևոր առաջնորդությանը»:

Որպես անձնական ֆինանսների խմբակի անդամ,

Պիտերը սովորեց այնպիսի գործնական հմտություններ, ինչպիսիք են՝ հետևել ընտանեկան ծախսերին, կատարել նախահաշիվ և ապրել ըստ դրա, նվազեցնել պարտքերը և խնայողություններ կատարել ապագայի համար: Այս հմտությունները կիրառելով, առ Հիսուս Քրիստոսը հավատ գործադրելով և ջանասիրաբար աշխատելով, Պիտերը և նրա կինը մարեցին մի մեծ պարտք:

«Ես շատ ավելի թեթև ու ազատ եմ ինձ զգում առանց վախի, որը կապված է պարտքի և ֆինանսական անկազմակերպվածության հետ», - ասում է նա: «Ես զգում եմ Երկնային Հոր առատ օրհնություններն այն ձևով, ինչպես նախկինում երբեք չեմ զգացել: Ես սովորեցի, թե ինչպես դիմել Նրան խնդրանքով և լսել Նրա պատասխանները, երբ օգնության կարիք ունեմ՝ կապված իմ աշխարհիկ գործերի հետ»:

Ինքնապահովման նախաձեռնություն

Ինքնապահովումն ավելին է, քան լավ աշխատանք, սննդի պահեստ կամ բանկում գումար ունենալը: Ավելի շուտ դա «իր և ընտանիքի հոգևոր և կենսական կարիքները հոգալու ունակություն է, պարտավորվածություն և ջանք: Ինքնապահով դառնալով, [Եկեղեցու] անդամները

նան ավելի լավ են կարողանում ծառայել և միմյանց մասին հոգ տանել»,¹ երբ աշխատանքը դարձնում են իրենց կյանքը ղեկավարող սկզբունք:

Նախագահ Թոմաս Ս. Մոնտնն ուսուցանել է. «*Ինքնապահովումը* մեր աշխատանքի արդյունքն է և մյուս բոլոր բարեգործական ձեռնարկումների հիմքը: Դա մեր հոգևոր, ինչպես նաև նյութական բարօրության հիմնական տարրն է: . . . «Եկեք աշխատենք մեր կարիքների համար: Եկեք լինենք ինքնապահով և անկախ: Փրկությունը կարող է ձեռք բերվել միայն այս սկզբունքով: Փրկությունն անհատական խնդիր է, և մենք պետք է իրագործենք մեր անձի փրկությունը՝ ինչպես նյութական, այնպես էլ հոգևոր առումով»:²

Քահանայության տեղի ղեկավարների առաջնորդությամբ, ավելի քան 500000 Վերջին Օրերի Սրբեր 100-ից ավելի ազգերի մեջ մասնակցել են ինքնապահովման նախաձեռնությանը, սկսած 2014 թվականից: Եկեղեցին այժմ ներկայացնում է նախաձեռնությունը ողջ Հյուսիսային Ամերիկայում:

Այս նախաձեռնությունը ներառում է դասընթացներ և նյութեր՝ «օգնելու Եկեղեցու անդամներին սովորել և գործնականում կիրառել հավատքի, կրթության, ջանասեր

աշխատանքի և Տիրոջն ապավինելու սկզբունքները: Ընդունելով այդ սկզբունքները և ապրելով դրանցով,՝ ասում է Առաջին Նախագահությունը,՝ [մենք] ավելի մեծ հնարավորություն կունենաք ստանալու Տիրոջ խոստացած նյութական օրհնությունները»:³

Երջանիկ և հույսով լի

Մարիա Էդիլեն Ռոմաոն հույսը կորցրել էր: Նա չէր կարողանում աշխատանք գտնել, նա միայնակ մայր էր և պետք է կերակրեր մի քանի երեխաների:

Այդ ժամանակ էր, որ Մանուա Կատարինայի (Բրազիլիա) նրա ծխի երկու անդամներ հրավիրեցին նրան ինքնապահովման հոգևոր հավաքի: Հոգևոր հավաքի վերջում Մարիան միացավ մի խմբի, որը կօգներ նրան աշխատանք գտնել:

«Իմ կյանքում առաջին անգամ ես հավատացի ապագային, որտեղ ես կարող էի հոգ տանել իմ ընտանիքի համար»,՝ հիշում է նա: «Ես հավատացի, որ ինքնապահովման խմբակն օգնելու էր ինձ փոխել իմ կյանքը»:

Այդպես էլ եղավ:

Հաջորդ 12 շաբաթների ընթացքում Մարիան նվիրվեց իր խմբակին, իր ուսումնասիրություններին և իր

ԴՌՈՔ ՀՐԱՎԻՐԿԱԾ ԵՔ

Ավելի մեծ ինքնապահովման ուղին սկսում է «Ինքնապահովման իմ ուղին» հոգևոր հավաքի հրավերից: Հոգևոր հավաքի ժամանակ ձեզ կխրատուեն գնահատել ձեր ներկայիս իրավիճակը, կազմել առաջխաղացման ծրագիր և ապա տանել ձեր ծրագիրը Տիրոջը: Հոգևոր հավաքի վերջում ձեզ կհրավիրեն ընտրել ինքնապահովման խումբ, որը կարող է օգնել ձեզ:

- Գտնել աշխատանք կամ ավելի լավ աշխատանք:
- Ավելի լավ տնօրինել ձեր անձնական և ընտանեկան ֆինանսները:
- Ընտրել կրթության ուղի և հաջողության հասնել դպրոցում:
- Սկսել կամ ընդլայնել ձեր փոքրիկ բիզնեսը:

Ձեր ինքնապահովման խմբում դուք կանեք հետևյալը:

- Երեք ամիս շաբաթական երկու անգամ հաճախել երկու ժամանոց խմբակային ժողովի:
- Մշակել և գործի դնել անձնական պարտավորություններ՝ հասնել ինքնապահովման նպատակներին:
- Սովորել խմբի մյուս անդամներից, խորհրդակցել նրանց հետ և աջակցել միմյանց:
- Ձեռք բերել ավելի մեծ հավատ առ Հիսուս Քրիստոսը և Նրա զորությունը, որպեսզի օգնեք ինքներդ ձեզ՝ դառնալ ինքնապահով:

Ինքնապահովման խումբը գործում է որպես խորհուրդ: Մասնակիցներն օգնում են միմյանց և հաշվետու են միմյանց: Խմբի ղեկավարները հրավիրում են փոխգործակցել, խրախուսում են մասնակցությունը, ցուցադրում են ուսուցողական տեսագրություններ և օգնում են ինքնապահովման խմբակների հետևել գործընթացին, ինչպես նշված է տվյալ նյութերում:

Անդամները կարող են գտնել ինքնապահովման ուսուցման ժամանակ օգտագործված տեսագրությունները և նյութերը srs.ids.org կայքում կամ Ավետարանի Գրադարան բջջային հավելվածում:

ստանձնած պարտավորություններին: Նա աշխատում էր նոր եռանդով՝ մղվելով դեպի իր նպատակները: Նա փորձում էր հմտանալ աշխատանքային հարցազրույցի մեթոդներում: Երկու շաբաթից նա պատրաստ էր ունենալու խոստումնալից աշխատանքային հարցազրույց: Այդ հարցազրույցը ապահովեց նրան աշխատանքով:

«Իմ կյանքն ընդմիշտ փոխվեց», - ասում է Մարիան, ով այլևս չի դժվարանում կերակրել իր ընտանիքը: «Այժմ ես երջանիկ եմ, ոգևորված, համբերատար և հույսով լի: Ես գիտեմ, որ Երկնային Հայրն ապրում է և սիրում է ինձ: Ես գիտեմ, որ երբ ես հավատ եմ գործադրում առ Հիսուս Քրիստոսը, օրհնվում եմ»:

«Ամենաֆանտաստիկ գործիքը»

Ինքնապահովումը ավելի վեհ վերջաբանի հասնելու միջոց է, ասել է Տասներկու Առաքյալների Քվորումից Երեց Ռոբերտ Դ. Հեյլսը. «Մեր վերջնական նպատակը Փրկիչի նման դառնալն է, և այդ նպատակը բարելավվում է ուրիշներին մատուցած մեր անձնուրաց ծառայությամբ: Ծառայելու մեր ունակությունը մեծանում է կամ փոքրանում ըստ մեր ինքնապահովվածության մակարդակի:

Միայն այն ժամանակ, երբ մենք ինքնապահով ենք, - ավելացրել է Երեց Հեյլսը, - մենք կարող ենք իսկապես նմանվել Փրկիչին՝ ուրիշներին ծառայելիս և օրհնելիս»:⁴

Մերգիտ Գալբուշին անձամբ հասկացավ այդ ճշմարտությունը, երբ սկսեց իր անձնական բիզնեսը՝ ցցի նախագահության կողմից որպես ցցի ինքնապահովման մասնագետ կանչվելուց կարճ ժամանակ անց: Զինված հավատքով, հմտություններով և գիտելիքով, որը նա ձեռք էր բերել որպես հանձնաժողովի անդամ, Մերգիտն և նրա կինը՝ Սիլվիան, խանութ բացեցին Բուենոս Այրեսում, որտեղ ներկայացվում էին արգենտինական «ձեռքի աշխատանքներ և համեմունքներ»:

«Կարծում եմ, որ ինքնապահով դառնալը հավատ կիրառելու ձև է», - ասում է Մերգիտն: Դրանից առաջ նա և Սիլվիան չէին վայելել այն հաջողությունը, որի հետ կապված հույսեր էին ունեցել, ուստի, շարունակել էին կարևորել հավատքի դերն իրենց նախաձեռնության մեջ: Սակայն, մինչ նրանք սպասում էին ֆինանսական պտուղների, նրանք ջանասիրաբար աշխատեցին և օրհնեցին հաճախորդներին իրենց ապրանքներով և իրենց միսիոներական ջանքերով:

«Մենք առիթ ենք ունենում ծանոթանալու շատ մարդկանց հետ», - ասում է Մերգիտն: «Եվ մենք հնարավորություն ենք ունեցել բաժանելու Մորմոնի Գրքի օրինակներ»:

Սկզբում ցցի ինքնապահովման հանձնաժողովը Մերգիտի ցցում նկատել էր 10 անդամների, ովքեր օգնության կարիք ունեին կապված ինքնապահովման հետ: Բայց հետո այդ աշխատանքում ներգրավվեց եպիսկոպոսը:

«Այժմ մենք ճանաչում ենք կարիքի մեջ գտնվող 35 անհատներին», - ասել է Մերգիտն, երբ ավելի շատ

ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԻՆՔՆԱՊԱՆՈՎՈՒՄ

Ցերի և շրջանների նախագահություններն իրականացնում, ուղղորդում և առաջնորդում են Եկեղեցու ինքնապահովման նախաձեռնությունը: Նրանք անում են դա համատեղ աշխատելով Սփոփող Միության հետ և կազմավորելով ինքնապահովման հանձնախումբ:

Հանձնախումբը բաղկացած է հետևյալ մարդկանցից՝ ցցի բարձրագույն խորհրդի անդամից, ցցի Սփոփող Միության նախագահության անդամից, եպիսկոպոսների բարձրության խորհրդի նախագահից և ցցի ինքնապահովման մասնագետներից: Հանձնախումբն ուսուցանում և խրախուսում է ծխի խորհուրդներին՝ աղոթել անդամների համար և հրավիրել նրանց մասնակցելու նախաձեռնությանը: Նրանք կազմակերպում են ինքնապահովման խմբակներ և աշխատում են տեղի Ինքնապահովման ծառայությունների կառավարչի հետ միասին, հավաքելով և կիսվելով համայնքի միջոցները:

«Եկեղեցու ինքնապահովման նախաձեռնությունն օգնում է անհատներին՝ ստանալ անձնական հայտնություն՝ ավետարանի հիմնական սկզբունքներին հնազանդվելու միջոցով: Կազմակերպիչները կանչված են ստեղծելու այնպիսի միջավայր [համաձայնեցված քննարկման միջոցով], որտեղ Սուրբ Հոգին կարող է ուսուցանել մասնակիցներին «բոլոր բաները, որ դուք պետք է անե[ն] (2 Նեփի 31.3, 32.5)»:⁵

Լրացուցիչ տեղեկություն srs.lds.org-ում:

ջանքեր են ներդրվել: «Նրանց եպիսկոպոսները հրավիրել էին նրանց անձամբ մասնակցելու խմբակներին»:

Նրանց հավատը գործացել էր, նրանք կատարել էին անհրաժեշտ փոփոխությունները և գործի էին դրել նոր հմտություններ:

«Ամեն անգամ, երբ խոսում եմ քահանայության ղեկավարների հետ, ես փորձում եմ ասել նրանց, որ սա ամենաֆանտաստիկ գործիքն է, որ մենք երբևէ ստացել ենք Առաջին Նախագահությունից»,- ասում է Մերգիոն: «Դա ավելի լավ է, քան ցանկացած գումար, որ կարող է տրվել որևէ մեկին աջակցելու համար, և դրա ուսմունքներն ավելի պարզ են, քան այն նյութերի մեծ մասը, որը ես սովորել եմ, մինչև համալսարանի ուսանող էի»:

Ամենակարևորն այն է, որ նրանք, ովքեր ավարտում են եռամսյա ինքնապահովման դասընթացները, դառնում են Հիսուս Քրիստոսի ավելի լավ աշակերտներ և սովորում են, թե ինչպես օգտագործել իրենց հմտությունները Աստծո արքայությունը կառուցելու համար:

ԻՆՔՆԱՊԱՆՈՎ ԵՎ ԱՆԿԱՆ

«Եկեղեցին և նրա անդամները պատվիրվել են Տիրոջ կողմից լինել ինքնապահով և անկախ: (Տես ՎեՐ 78.13–14):»

«Յուրաքանչյուր անհատի սոցիալական, էմոցիոնալ, հոգևոր, ֆիզիկական կամ տնտեսական բարձրությունը կախված է նախ իրենից, այնուհետև իր ընտանիքից և ապա Եկեղեցուց, եթե նա Եկեղեցու հավատարիմ անդամ է»:

Եկեղեցու նախագահների ուսմունքները. Սպենսեր Վ. Քիմբալ (2006), 116:

«Այս [ինքնապահովման] խմբակը չի կենտրոնանում միայն մեր բիզնեսի վրա. այն կենտրոնանում է Աստծո և ուրիշների հետ մեր հարաբերությունների վրա»,- ասում է Մերգիոն: «Մենք դառնում ենք Հիսուս Քրիստոսի ավելի լավ աշակերտներ այն երեք ամիսների ընթացքում, որ անցկացնում ենք այս խմբակում: Ի վերջո, գուցե բիզնեսը կօգնի մեզ դառնալ ավելի ինքնապահով, սակայն գերագույն նպատակը ծառայելն է»:

Աճ և գործողություն

«Վերջին Օրերի Սրբերի հիմնական ուսմունքներից մեկը միշտ եղել է այն,- ասել է Նախագահ Ջոզեֆ Ֆ. Սմիթը (1838–1918),- որ կրոնը, որը չունի գործություն մարդկանց փրկելու աշխարհում և նրանց բարգավաճ ու երջանիկ դարձնելու այստեղ, չի կարող փրկել նրանց հոգևոր առումով, և վեհացում պարզևել գալիք կյանքում»:⁶

Ուրեմն, մենք չպետք է զարմանանք, որ բարելավելով նյութականը, մենք բարելավում ենք նաև հոգևորը: Երեք Դեյվիդ և Քույր Թերեզա Նիշերը, ովքեր ծառայել են որպես ինքնապահովման միսիոներներ Սոդոմոնյան Կղզիներում, տեսան, որ այնտեղ Եկեղեցու անդամների միջև փոխկապվածություն առաջացավ:

«Հոգևոր աճը և տաճարային այցելությունները միանշանակ արգասիքն են *«Իմ հիմքը»* գրքույկում ուսուցանված սկզբունքների, հմտությունների, սովորությունների և *«Ինքնապահովման իմ ուղին»* գրքույկի ընդգրկում բացատրությունների»,- ասում են նրանք նախաձեռնության գրքույկների մասին: «[Դրանք] օգնում են մարդկանց ունենալ ինչպես հոգևոր, այնպես էլ նյութական առաջընթաց, տանելով հոգևոր և

նյութական ինքնապահովման»:

Շերլ Ռեդը՝ ինքնապահովման մի խորհրդատու Յուտայում (ՄՄՆ), բացատրում է, թե ինչպես են նախաձեռնության հոգևոր սկզբունքներն օգնել նրան նյութական առաջընթաց ունենալ. «Ես հասկացա, որ այս սկզբունքներն ու հիմունքները կարող են վերաբերել մեր կյանքի բոլոր ոլորտներին: Այս սեմինարներն օգնել են ինձ ավելի կենտրոնանալ իմ պարտականությունների վրա՝ որպես կին և մայր իմ: Ես հիմա ունեմ ընտանեկան ֆինանսներն ավելի լավ հասկանալու գործիքներ: Ես տեսնում եմ, որ ֆինանսների վրա մեր ամուսինների հետ միասին աշխատելն ինչ-որ առումով բիզնես է: Մեզ հարկավոր են այս գործիքները, որպեսզի մեր ընտանիքները հաջողության հասնեն»:

Ողջ Եկեղեցում այս մեծ տեսլականի շնորհիվ ձեռք ենք բերում մեծ հավատարմություն և հոգևոր ուժ: Արդյունքում անդամներն ավելի մեծ պատասխանատվությամբ են մոտենում եկեղեցի հաճախելու, տասանորդ վճարելու և տաճարին արժանի մնալու իրենց պարտավորություններին:

«Այն գրավեց իմ ուշադրությունը»,- ասում է ինքնապահովման նախաձեռնության նոր անդամ Ջորջ Էչիվարիան: Ջորջը, ով տաքսու վարորդ է Պերուում, ասում է, որ նախաձեռնությունն օգնեց նրան վկայություն ձեռք բերել ավետարանի վերաբերյալ, մինչ ցանկանում էր ավելի լավը դառնալ: Այժմ նա էլեկտրատեխնիկ դառնալու հույս ունի, որ նորոգի փոքրիկ մոտոտաքսիներ, որ նա վարել է տարիներ շարունակ:

«Մենք չպիտի նստենք ու սպասենք, որ ինչ-որ բաներ տեղի ունենան մեզ համար»,- ասում է նա: «Մենք պետք է նախաձեռնող լինենք»:

Ձեր կյանքը կօրհնվի»:

Վերջին Օրերի Մրբերն ամբողջ աշխարհում վայելում են Տիրոջ կողմից խոստացված օրհնությունները, մինչ նրանք ջանասիրաբար սովորում, ապրում և կիրառում են հոգևոր և նյութական ինքնապահովման սկզբունքները: Մինչ բոլորը կարող են օգուտ քաղել այս նախաձեռնությունից, այն հատկապես օրհնել է նրանց, ովքեր կա՛մ չունեն, կա՛մ պետք է բարելավեն նյութական և հոգևոր ինքնապահովումը: Մշտական կրթական հիմնադրամն աջակցում է ինքնապահովման նախաձեռնությանը, օգնելով նրանց, ովքեր ունեն կրթական վերապատրաստման ծրագրեր՝ անհրաժեշտ միջոցները մատչելի դարձնելու համար:

Մուրֆ գրությունները խոստանում են Տիրոջ օգնությունը, եթե մենք աշխատում ենք դառնալ ինքնապահով: Նա ասել է. «Իմ նպատակն է՝ ապահովել իմ սրբերին» (Վևու 104.15):

Անդրադառնալով այս նպատակին՝ Առաջին Նախագահությունը հայտարարել է. «Այս հայտնությունը խոստում է Տիրոջ կողմից, որ Նա կտա նյութական օրհնություններ և կբացի ինքնապահովման դռները, ինչը հնարավորություն է մեզ համար՝ ապահովել մեր և մեր ընտանիքի անդամների կենսական կարիքները»:

Եթե մենք ուսումնասիրենք, կիրառենք այս սկզբունքները, ապա ուսուցանենք դրանք ընտանիքի անդամներին, Առաջին Նախագահությունը խոստանում է՝ «ձեր կյանքը կօրհնվի»: Դուք կիմանաք՝ ինչպես գործել, ավելի ինքնապահով դառնալու ձեր ուղիով շարժվելիս: Դուք կօրհնվեք ավելի մեծ հույսով, խաղաղությամբ և առաջընթացով»:⁷ ■

ՄԵՐ ԿՐՈՆԻ ԵՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Մետաղադրամի երկու կողմերի նման ֆիզիկական և ու հոգևոր իրարից անբաժան են: . . .

Տիրոջ ուղիով հոգ տանելու այս աշխատանքը պարզապես ևս մեկ տարր չէ Եկեղեցու ծրագրերի գրացուցակում: Այն չի կարող անտեսվել կամ մի կողմ դրվել: Այն առանցքային դեր ունի մեր վարդապետության մեջ. այն մեր կրոնի էությունն է»:

Նախագահ Դիտեր Ֆ. Ուիտորֆ, Առաջին Նախագահության Երկրորդ Խորհրդական, «Հոգ տանել Տիրոջ ուղիով», *Լիառևա*, Նոյ. 2011, 53, 55–56:

ՀՂՈՒՆԵՐ

1. *Ձեռնարկ 2. Սպասարիդել Եկեղեցում* (2010), 6.1.1
2. Թոմաս Ս. Մոնսոն, «Անձնական և ընտանեկան բարօրության առաջնորդող սկզբունքները», *Ensign*, սեպտեմբեր 1986, 3, տես նաև Մարիոն Դ. Ռոմնի, «Բարօրության ծառայությունների ժողովի հաշվետվությունը», հոկտեմբեր 2, 1976, 13:
3. Առաջին Նախագահություն, «Իմ հիմքը. սկզբունքներ, հիմունքներ, սուրբություններ» (գրքույկ, 2015), 2:
4. Ռոբերտ Դ. Հեյլս, «Բարօրության ավետարանի տեսականը. Հավատք գործի մեջ», *Բարօրության և ինքնապահովման հիմնական սկզբունքներ* (գրքույկ, 2009), 2:
5. «Դոք հրավիրված եք. Ինքնապահովման նախաձեռնության ղեկավարի ուղեցույց» (գրքույկ, 2016), 11:
6. *Եկեղեցու նախագահների ուսմունքները. Զոզեֆ Ֆ. Սմիթ* (1998), գլուխ 19:
7. Առաջին Նախագահություն, «Իմ հիմքը», 2:

*Ծառայությունը միշտ չէ, որ
հարմարավետ է, բայց որպես հայր
և եպիսկոպոս Իլիր Դոդաջը փորձել
է ցույց տալ իր երեխաներին, որ դա
միշտ արժեն անել:*

ՔՈՐԻ ԲԵՆ՝ ԼՈՒՍԱՆԿԱՐԻՉ

Իլիր Դոդաջ

Դուրես, Ալբանիա

Մի տարեց քույր ծխում ուռուցք
ունեւր ստամոքսում և ամեն օր
կարիք ունեւր օգնության, որով-
հետև գամված էր մահճակա-
լին: Ի վերջո, նա խնդրեց, որ
հենց ես գայի, ոչ թե որևէ ուրիշ
քահանայություն կրող կամ որևէ
այլ մարդ, որովհետև նա շատ
հիվանդ էր և պատրաստվում
էր մեռնել: Նա հարմարավետ
էր գգում, երբ իր եպիսկոպոսն
օգնում էր իրեն:

Մի օր ես սրտի վիրահատու-
թյուն տարա և մի կարճ ժամա-
նակ չկարողացա այցելել նրան:
Երբ ես վերադարձա նրան տես-
նելու, նա ասաց. «Եպիսկոպոս,
ինչպես եկար ինձ օգնելու, եթե
դու հենց նոր ես վիրահատվել»:

Ես ասացի նրան. «Իմ կոչումն
է ծառայել ուրիշներին»:

Տես Եպիսկոպոս Դոդաջի և նրա ընտանիքի
ավելի շատ նկարներ ids.org/go/101738 կայքում:
Եպիսկոպոսի աշխատանքի մասին ավելին
իմանալու համար այցելեք ids.org/go/101739
կայքը:

ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՀԱՅՐԸ ՀՈԳ Է ՏԱՆՈՒՄ ԻՄ ԲԻԶՆԵՍԻ ՄԱՍԻՆ

Որպես հինգ երեխա ունեցող միայնակ մայր, ես զգացել եմ, թե ինչ է ընտանիքն ապահովելու ծանր պարտականությունը: Ես տնային աշխատանքներ եմ կատարում, սակայն այդ աշխատանքով ընտանիքիս համար բավականաչափ գումար չեմ վաստակում: Ես միացա ինքնապահովման խմբին, որպեսզի սովորեմ, թե ինչպես կարող եմ բարելավել իմ դրությունը:

Ես ոգեշնչված էի «Ինչպես սկսել և զարգացնել իմ գործը» խմբով և որոշեցի, որ կարող եմ կարել ու վաճառել պայուսակներ «դանդաղ եփող»

կաթսաների համար: Աշխատանքային օրվա ավարտից հետո տուն վերադառնալիս՝ մինչև ուշ գիշեր, ես կարում էի պայուսակները:

Մի գիշեր ես աշխատում էի մի մեծ պատվերի վրա, որն առավոտյան պետք է հանձնեի, երբ հանկարծ կարի մեքենան դադարեց աշխատել: Կեսգիշեր էր, մի մեխանիկ անգամ չէի կարող գտնել, որ ինձ օգնե: Մեքենայի հետ գործիքներ կային, բայց ես երբեք նախկինում կարի մեքենա չէի վերանորոգել: Ես չգիտեի, թե ինչից սկսել:

Այնուհետև միտքս եկավ «Հավատք գործադրեք առ Հիսուս

Քրիստոս» դասը՝ «Իմ հիմքը» ձեռնարկից: Այդ ժամանակ ես գիտեի, որ հույսս պետք է դնեմ Տիրոջ վրա: Ես ծնկի իջա և աղաչեցի. «Երկնային Հայր, խնդրում եմ, օգնի՛ր ինձ շտկել այս մեքենան, որպեսզի կարողանամ կատարել պատվերը, որն առավոտյան պիտի հանձնեմ հաճախորդին: Երկնային Հայր, օգնի՛ր ինձ»:

Այնուհետև ես հստակ մտադրությամբ գործիքների միջից վերցրի պտուտակահանը և դրա օգնությամբ տեղը դրեցի կարի մեքենայի մասերից մեկը: Ես դա արեցի, ապավինելով զուտ հավատքիս: Շունչս պահած՝ ես կրկին միացրի մեքենան: Այն աշխատում էր:

Ես կարողացա ժամանակին ավարտել պատվերը: Ես հայտնաբերեցի, թե ինչ է նշանակում Երկնային Հոր և Հիսուս Քրիստոսի գործընկերությունը: Ես գիտեմ, որ կշարունակեմ օրհնվել, եթե հնարավորություններ փնտրեմ կիրառելու այն, ինչ սովորել եմ ինքնապահովման խմբում: ■

Բայիսիլ Զումա, (ԿվաԶուլու-Նաթալ, Հարավային Աֆրիկա)

Մի գիշեր ես աշխատում էի մեծ պատվերի վրա, որն առավոտյան պետք է հանձնեի, երբ հանկարծ կարի մեքենան դադարեց աշխատել:

ՈԳԵՇՆԶՎԱԾ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՀԱՐՑԱԶՐՈՒՅՑԻ ԺԱՄԱՆԱԿ

Երբ ինձ հանձնարարվեց ղեկավարել ցցի ինքնապահովման հանձնախումբը, ես հասկացա, որ ինքս էլ թերափում եմ աշխատանքի հետ կապված հարցերում: Հասկանալով սա, ես ցանկացա ավելի լավ մասնագետ դառնալ կյանքում:

Ես կրկին ցանկություն ունեցա գտնել ավելի լավ աշխատանք և խնդրեցի օգնել ինձ կազմել մասնագիտական ինքնակենսագրական: Ես ուղարկեցի իմ նոր ինքնակենսագրականը մի քանի բիզնեսների և շուտով հրավիրվեցի հարցազրույցների:

Դրանցից մեկի ժամանակ հարցազրույց վարողը մատնանշեց իմ ինքնակենսագրականի այն տողը, որտեղ նշված էր որպես ցցի նախագահության խորհրդականի աշխատանքը և հարցրեց. «Կարո՞ղ եք հինգ վայրկյանում պատմել ինձ, թե ինչ է նշանակում եկեղեցու այս ծառայությունը»:

Ես ասացի, որ ես մի կազմակերպության ղեկավարության կազմում էի, որը պատասխանատու էր ավելի քան 2500 մարդկանց առաջնորդության և բարօրության համար: Հարցազրույց վարողը հետաքրքրվեց և ասաց. «Դուք ունեք մեկ թույլ որոշելու համար, թե ինչպես հինգ

վայրկյանում պատասխանել այս հարցին. ինչպե՞ս եք դուք առաջնորդում այդ 2500 մարդուն»:

Ես գիտեի, որ սա լինելու էր հարցազրույցի որոշիչ պահը: Ես աղոթեցի և խնդրեցի իմ Երկնային

Հոր օգնությունը և արագ հիշեցի դասերը, որոնք սովորել էի ինքնապահովման խմբակում: Ես զգացի վստահության մի ալիք:

Ես գիտեի, որ այս հինգ վայրկյանը լինելու էր հարցազրույցի որոշիչ պահը: Ես աղոթեցի ու խնդրեցի իմ Երկնային Հոր օգնությունը:

Մեկ թույլ անց հարցազրույց վարողը հարցրեց. «Ինչպե՞ս եք դուք առաջնորդում այդ 2500 մարդուն»:

«Մենք օգնում ենք նրանց նպատակներ ունենալ», - պատասխանեցի ես:

Հարցազրույց վարողը կանգնեց, սեղմեց ձեռքս և ասաց. «Դուք ընդունված եք»:

Զարմանալի է, թե ինչպես Աստված բռնեց իմ ձեռքը և պատասխանեց իմ աղոթքին: Ես երախտապարտ եմ իմ Փրկիչին,

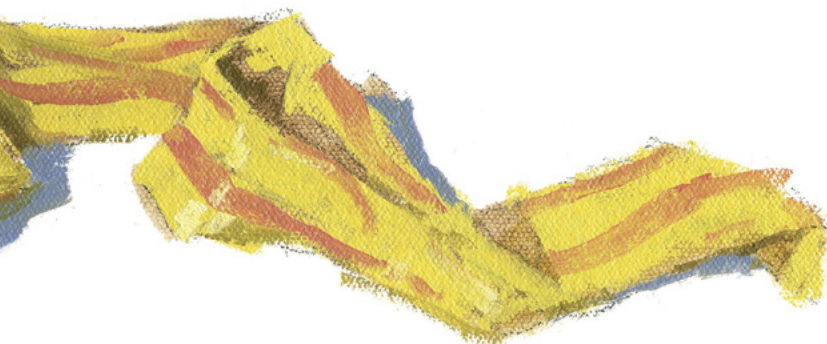
որ ոգեշնչեց մեր ղեկավարներին ստեղծել ինքնապահովման նախաձեռնությունը:

Ես անձամբ զգացել եմ դրա օրհնությունը և տեսել, թե ինչպես են

ինքնապահովման նախաձեռնության պարզ, ոգեշնչված գործընթացներն օրհնում շատերին մեր ցցում: Ես այնքան համոզված եմ, որ ինքնապահովման սկզբունքները կարող են վեհացնել կյանքեր, որ երբ իմ նոր աշխատանքում դարձա 15 աշխատակիցների ղեկավար, ես սկսեցի ուսուցանել նրանց ինքնապահովման սկզբունքները:

Ես աճել եմ ու ավելի ունակ եմ, քան կարծում էի, որ կարող եմ լինել: Այժմ ես վաստակում եմ այնքան գումար, որ ապահովում եմ ինձ և իմ ընտանիքին: Այս նախաձեռնությունն օգնում է մեզ զարգանալ ամեն օր՝ օգնելով մեզ դառնալ ավելի ինքնապահով: ■

Զիբրեր Պաղիլիա Դոս Սանտոս, Սաո Պաուլո (Բրազիլիա)

ԶԱՐԳԱՑՆԵԼ ԲՐՆՁՈՎ ՏՈՐԹԻ ԻՄ ԲԻԶՆԵՍԸ

Ես ցանկանում էի որդուս միսիա ուղարկել, բայց շաբաթական վաճառելով մեկ կիլոգրամ (2 ֆունտ) *բիբինգկա* (բրնձով տորթ) հնարավոր չէր աջակցել նրան միսիա գնալու համար:

Որդիս օգնում էր ընտանիքին ֆինանսապես և շատ անհանգստանում էր մեր ֆինանսական վիճակով, որպեսզի մեկնելիս հանգիստ զգար: Մեր ընտանիքի համար մշտական պայքար էր փող վաստակելը: Ես հպարտ էի իմ 25-ամյա որդու միսիա ծառայելու արդար ցանկության համար, բայց ես հասկացա, որ մենք կարիք կունենանք մի տեսակ հրաշքի՝ իրականացնելու նրա միսիա ծառայելու երազանքը:

Ես միացա ինքնապահովման մի խմբի: Լինելով նախաձեռնող և գործադրելով հավատքս, ես գիտեի, որ ընտանիքս կօրհնվեր: Մի ժողովի ժամանակ ինձ հուշեցին՝ գնալ հասարակական շուկա: Այնտեղ ես տեսա շատ կանանց, ովքեր վաճառում էին տեղական նախուտեստներ: Ես գործարքի մեջ մտա մի կնոջ հետ: Ես ասացի նրան, որ կթողնեմ իմ արտադրանքը առավոտյան, որ նա վաճառեր, իսկ օրվա վերջում կհավաքեմ եկամուտները: Այդ պայմանավորվածությունը մեզ երկուսիս համար էլ շահավետ էր: Ես շուտով գտա ավելի շատ վաճառողների: Ինքնապահովման խմբում իմ լինելու ընթացքում գործս աճեց մինչև 10 վաճառող:

Ես սովորեցի առանձնացնել իմ անձնական փողը գործարարության փողից և վճարել ինձ աշխատավարձ: Ես սովորեցի ժամանակ չծախսել այն ապրանքների վրա, որոնք չէին վաճառվում և փոխարենը կենտրոնանալ նրա վրա, ինչը շահավետ էր: Մոցիալական լրատվամիջոցներում ես սովորեցի նաև մարկետինգի մասին: Իմ գործընկերը ինքնապահովման խմբից օգնեց ինձ ֆեյսբուքում էջ ստեղծել: Այնտեղից մենք սովորեցինք ապրանքանիշերի ստեղծման և փաթեթավորման մասին: Իմ գործն ի վերջո այն աստիճան աճեց, որ ամուսինս թողեց իր ֆիզիկապես

ԻՆՔՆԱՀԱՐԳԱՆՔԻ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ ԻՆՔՆԱՊԱՀՈՎՄԱՆ ՇՆՈՐՀԻՎ

հոգնեցուցիչ աշխատանքը և սկսեց աշխատել ինձ հետ:

Վերջերս մեկը ինձ հարցրեց, թե ինչպես էր գնում առևտուրը: Ես հպարտությամբ ասացի, որ այժմ ես վաճառում եմ 12 կիլոգրամ (26 ֆունտ) բրնձով տորթ:

«Շաբաթը 12 կիլոգրամը հիանալի է», - ասաց նա:

«Ոչ, եղբայր», - ասացի ես: «Ես *օրական* եմ 12 կիլոգրամ վաճառում»:

Որդիս հետագայում ասաց ինձ, որ ինքը երջանիկ էր, որ իմ գործը կարող էր այժմ ապահովել մեր կարիքները:

Երևում է, ես այժմ կարող եմ ծառայել լիաժամկետ միսիա:

Այժմ նա ծառայում է Ֆիլիպպինների Սան Պաբլո միսիայում: Այնքան երախտապարտ եմ ինքնապահովման նախաձեռնության համար: Տերն իսկապես նկատի ունեք այս, երբ Նա ասել է. «Իմ նպատակն է՝ ապահովել իմ սրբերին» (ՎեՌ 104.15): ■

Լորդիթա Յագոմյոմ, Միսամիս Օկիդեստալ, Ֆիլիպպիններ

Ինքնապահովման մի ժողովի ժամանակ ինձ հուշեցին՝ գնալ հասարակական շուկա: Ես գործարքի մեջ մտա մի կնոջ հետ իմ բրնձով տորթերը վաճառելու համար:

Ես ամուսնացած էի, ունեի երեք երեխա և գործազուրկ էի: Գործազրկությունն ինձ հուսահատության էր հասցրել: Ես մտահոգված էի ընտանիքիս ապահովության համար և դադարել էի հավատալ սեփական ուժերիս:

Կինս՝ Կարլան, հորդորեց ինձ հաճախել ինքնապահովման խումբ: Ես անհարմար էի զգում խոստովանել, որ չունեմ աշխատանք, բայց նա խրախուսեց ինձ հաճախել խումբը, որ ես կարողանայի հոգ տանել մեր ընտանիքի մասին:

Ես դժկամությամբ փորձեցի: Հաճախելով խումբը, ես հասկացա, որ իմ անզկերենի հմտությունը կարող է պահանջված լինել աշխատանքի շուկայում: Ես անզկերեն էի սովորել իմ միսիայի ժամանակ, սակայն կարող էի խոսել անզկերենով միայն կրոնի շուրջ: Ես սկսեցի հաճախել Եկեղեցու անզկերենի դասերին, որպեսզի ընդլայնեմ բառապաշարս: Մի օր, երբ անզկերենի դասից վերադարձա տուն, Կարլան ինձ փոխանցեց հեռախոսափողը:

«Ո՞վ է», - հարցրի ես:

«Չգիտեմ», - պատասխանեց նա:

«Անզկերեն են խոսում»:

Դա Կոստա Ռիկայի խոշորագույն ընկերություններից մեկի մարդկային ռեսուրսների բաժնի

ներկայացուցիչն էր, ինձ հրավիրում էր հարցազրույցի: Ես ապշած էի, բայց հարցազրույցը շատ լավ ընթացավ: Ավելի ուշ ես իմացա, որ Կարլան էր պայմանավորվել հարցազրույցի համար:

Ես աշխատանք ունեցա և միշտ հիշում եմ, թե ինչ օգտակար եղավ ինձ համար ինքնապահովման խումբը: Հետո ես մտածեցի, թե ինչպես կարող եմ ավելի լավ կիրառել իմ սովորածը: Ես նույնիսկ սկսեցի ավելի լավ աշխատանք փնտրել և գտա: Այնուհետև ես նախաձեռնեցի իմ սեփական շինարարական բիզնեսը:

Ես չեմ պատկերացնում, թե որտեղ կլինեիրք ես ու ընտանիքս, առանց այն սկզբնականի, որը ձեռք բերեցիրք ինքնապահովման նախաձեռնության շնորհիվ: Ես սովորեցի խոնարհ լինել և օգնություն խնդրել Տիրոջից: Ես նաև հասկացա, որ պետք է թույլ տամ, որ մարդիկ, ովքեր ցանկանում են օգնել ինձ՝ օրհնեն իմ կյանքը: Մենք շատ օրհնություններ ունենք: Այժմ ես ունեմ ինքնահարգանք և կարող եմ օրհնել ընտանիքս իմ վաստակած գումարով: Ես գիտեմ, որ Հոգին օրհնում է մեզ, երբ խոնարհ ենք: ■

Խոսե Սլեբերտո Նավաս (պատմել է Միրիամ Սվիսիին), Սան Խոսե, Կոստա Ռիկա

Հինգ դաս չափահաս երիտասարդներին երիտասարդ Առաքյալների կողմից

Մեթյու Զ. Գոդֆրեյ

Եկեղեցու Պատմության Բաժին

Նրանք 23–35 տարեկան էին, այնուամենայնիվ նրանք օգնեցին փոխել աշխարհը: Վերականգնված Եկեղեցու առաջին

Առաքյալները երիտասարդ էին: Ոմանք զգում էին, որ չէին համապատասխանում իրենց կոչմանը: Ոմանք կատարեցին սխալներ: Բայց նրանք բոլորը փոփոխություն առաջացրին: Ահա հինգ դաս, որոնք մենք կարող ենք սովորել նրանց փորձառություններից:

1. Պարտադիր չէ, որ դուք բավականաչափ լավ զգաք բավականաչափ լավը լինելու համար

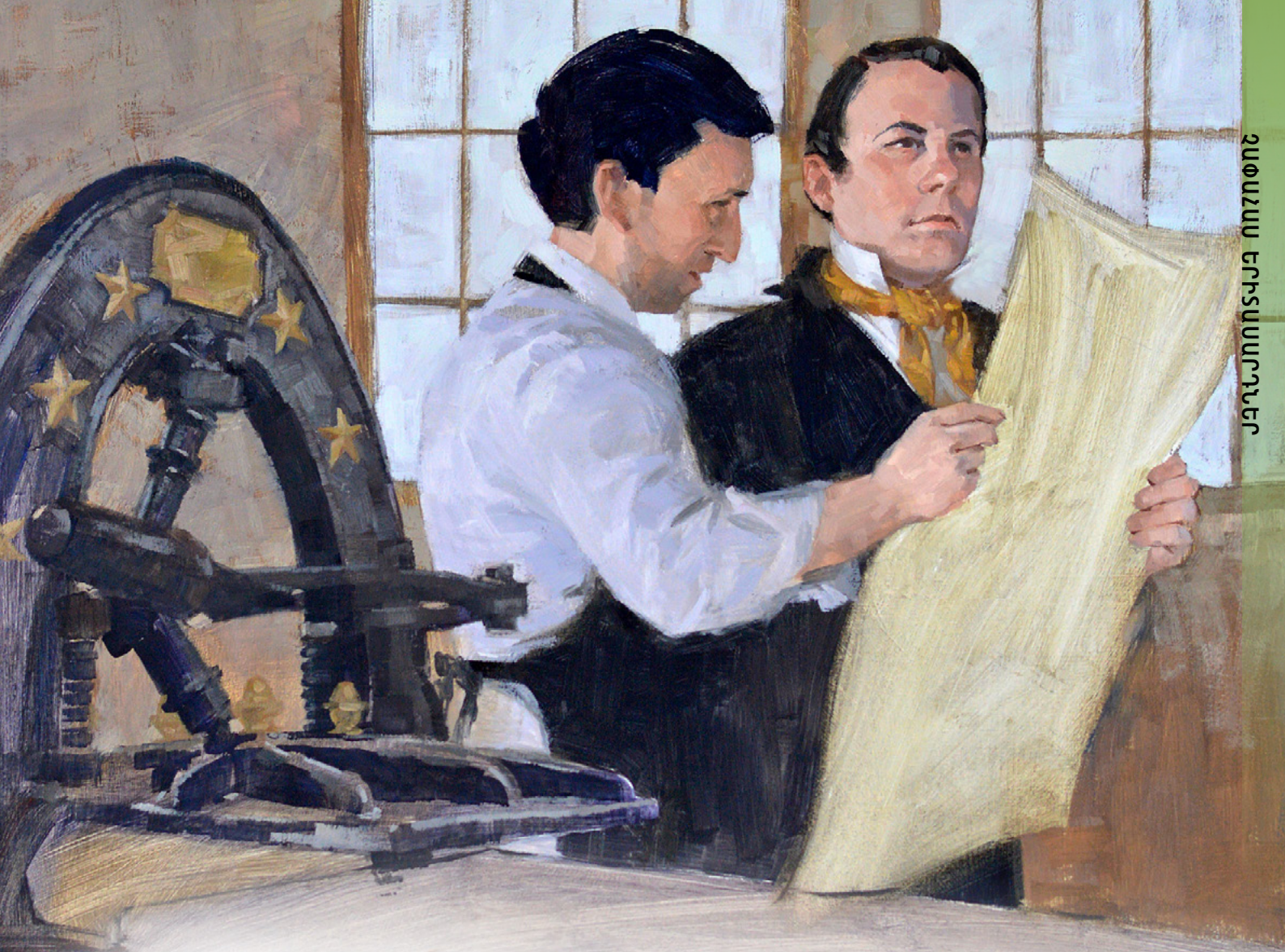
Հեբեր Բ. Քիմբալը զգաց, որ ինքը անհամապատասխան է իր կոչմանը, երբ ստացավ այն Տասներկու Առաքյալների Քվորումում 1835 թվականի փետրվարին: Նա ընդամենը երեք տարի էր Եկեղեցում և 33 տարեկան էր:

Ի՞նչ կարող ենք սովորել այսօր Վերականգնման առաջին Առաքյալների փորձառություններից:

«Դա իմ սպասումներից վեր էր»,– հետագայում հիշում էր Հեբերը:¹ Բայց նա պատրաստ էր էր ընդունել կոչումը, և նրա կարգման օրհնության մեջ նրան ասվեց «որ բազում միլիոնավորներ դարձի կգան նրա միջոցով»:²

Որպես Առաքյալ, նա ծառայեց երկու շատ հաջող միսիա Անգլիայում: Նա դարձի բերեց մեծ թվով մարդկանց, որոնց հետևորդներն այսօր կարող են հաջողությամբ հաշվվել միլիոններով: Հեբերի առաջընթացը, նույնիսկ, երբ նա զգում էր, որ քիչ բան ուներ տալու, օրհնեց նրան և շատ ուրիշների:

2. Մենք բնորոշվում ենք որոշումներով, ոչ թե հանգամանքերով

Թոմաս Մարշը 14 տարեկանում փախավ Նյու Համփշիրի իրենց տնից: Նա Վերմոնտում մի ագարակում աշխատեց որպես մշակ, որպես սպասավոր՝ Նյու Յորքի Ալբանիում, և Նյու Յորք Սիթիի մի հյուրանոցում, ապա որպես ծառա՝ Լոնգ Այլենդում: Նրա կյանքն անկայուն էր, մինչև նա հանդիպեց և ամուսնացավ Էլիզաբեթ Գոդկինի հետ:

Նա և Էլիզաբեթը, ի վերջո, Հոգու կողմից առաջնորդվեցին դեպի Նյու Յորքի արևմտյան մասը: Այնտեղ

նրանք իմացան Մորմոնի Գրքի մասին: Թոմասը տեսավ առաջին 16 էջերի օրինակները, երբ դրանք դուրս եկան մամուլից և տպագրիչը թույլ տվեց նրան կարդալ սրբագրված թերթը: Հավատալով, որ գիրքն Աստծուց էր, Թոմասն ընտրեց Եկեղեցուն միանալը: Նա մկրտվեց 1831թ. սեպտեմբերի 3-ին:³

Թոմասն ուսուցանեց ավետարանը տարբեր տարածքներում: Նա դիմացավ չարչարանքների, երբ Սրբերին դուրս քշեցին Միսսուրիի Ջեքսոնի շրջանից 1833 թվականի նոյեմբերին: Նա Միսսուրիի բարձրագույն խորհրդի առաջին

անդամներից էր, երբ այն կազմավորվեց 1834 թվականի հուլիսին: 34 տարեկանում որպես Առաքյալ կանչվելուց հետո ծառայեց որպես Տասներկու Առաքյալների Քվորումի Նախագահ: Չնայած անցյալում նա լրջորեն պաշտպանել էր Ջոզեֆ Սմիթին հերձվածողներից, Թոմասն ինքն ի վերջո հիասթափվեց: 1838 թվականին նա հեռացավ Եկեղեցուց:⁴

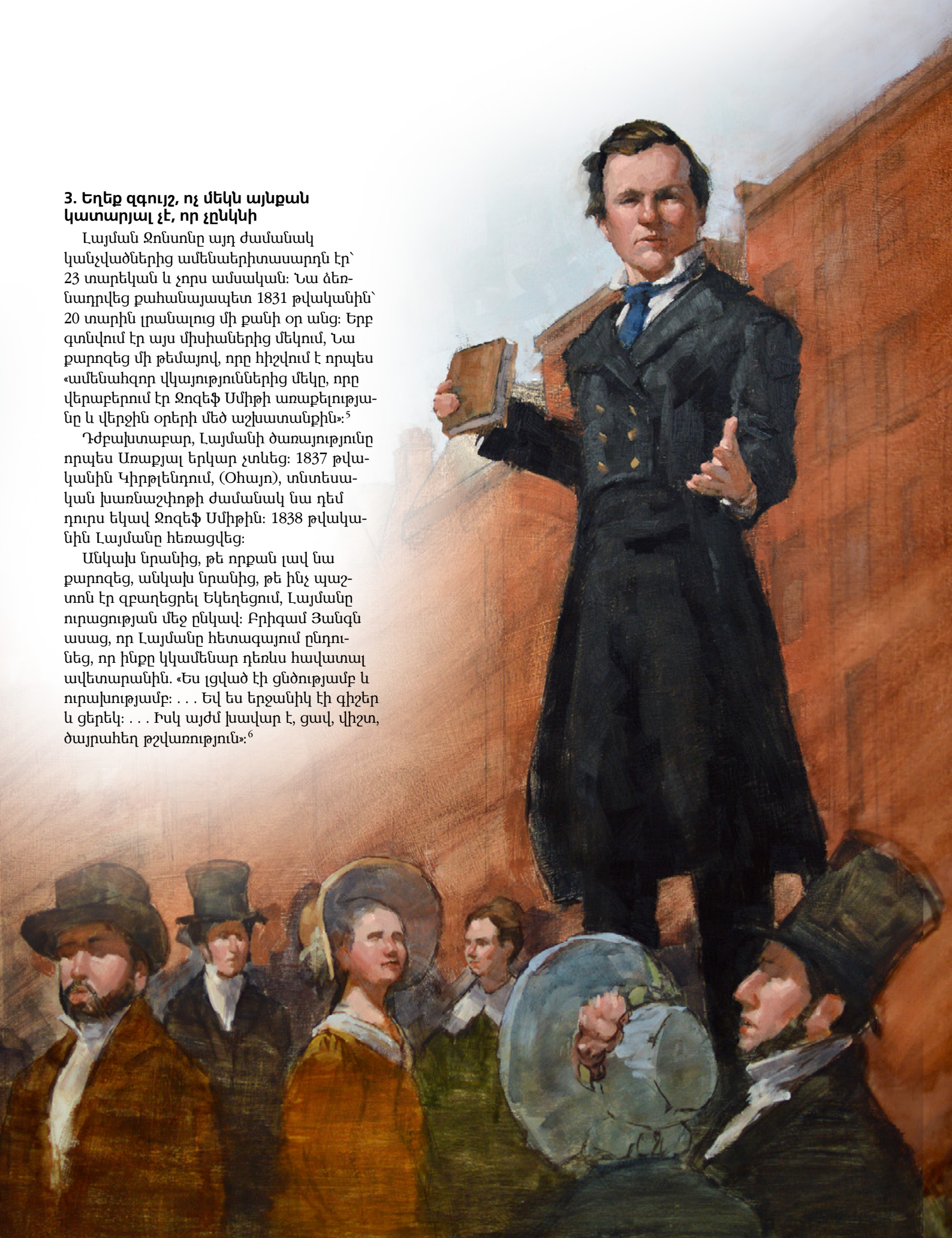
Թոմաս Մարշից մենք կարող ենք սովորել, որ անկայուն հանգամանքները մեզ չպիտի հետ պահեն ավետարանի օրհնություններից կամ ուրիշների կյանքն օրհնելուց:

3. Եղեք զգույշ, ոչ մեկն այնքան կատարյալ չէ, որ չընկնի

Լայման Ջոնսոնը այդ ժամանակ կանչվածներից ամենաերիտասարդն էր՝ 23 տարեկան և չորս ամսական: Նա ձեռնադրվեց քահանայապետ 1831 թվականին՝ 20 տարին լրանալուց մի քանի օր անց: Երբ գտնվում էր այս միսիաններից մեկում, Նա քարոզեց մի թեմայով, որը հիշվում է որպես «ամենահզոր վկայություններից մեկը, որը վերաբերում էր Ջոզեֆ Սմիթի առաքելությանը և վերջին օրերի մեծ աշխատանքին»:⁵

Դժբախտաբար, Լայմանի ծառայությունը որպես Առաքյալ երկար չտևեց: 1837 թվականին Կիրթլենդում, (Օհայո), տնտեսական խառնաշփոթի ժամանակ նա դեմ դուրս եկավ Ջոզեֆ Սմիթին: 1838 թվականին Լայմանը հեռացվեց:

Անկախ նրանից, թե որքան լավ նա քարոզեց, անկախ նրանից, թե ինչ պաշտոն էր զբաղեցրել Եկեղեցում, Լայմանը ուրացության մեջ ընկավ: Բրիգամ Յանգն ասաց, որ Լայմանը հետազայում ընդունեց, որ ինքը կկամենար դեռևս հավատալ ավետարանին. «Ես լցված էի ցնծությամբ և ուրախությամբ: . . . Եվ ես երջանիկ էի գիշեր և ցերեկ: . . . Իսկ այժմ խավար է, ցավ, վիշտ, ծայրահեղ թշվառություն»:⁶

4. Հնազանդությունը չի երաշխավորում հեշտություն, բայց դա արժեն անել:

Օլիվեր Քաուդերին, ով նշանակված էր օգնելու ընտրել Առաքյալներ, Փարլի Պ. Պրատի Առաքյալ կարգվելուց հետո մի հատուկ հրահանգ տվեց ասելով, որ նա «կունենա նույն դժվարությունները դիմակայելու իր այս ծառայությունը կատարելիս, ինչ հնադարյան Առաքյալներն էին ունեցել»: Նա ասաց, որ Փարլին կդիմակայի «ամուր զնդանների և մռայլ բանտերի», բայց այդ հանգամանքները չպետք է վախեցնեն նրան, որովհետև փորձությունները նրան հնարավորություն կտան «ստանալ փառքը», որը Տերն է պահել նրա համար:⁷

Փարլիի կյանքը հետևեց այդ օրինակին: Նա երբեմն հայտնվում էր սոսկալի աղքատության մեջ: Նա ենթարկվեց ծաղրի, երբ քարոզում էր ավետարանը: Նա բանտարկվեց 1838 և 1839 թվականներին այնպիսի մեղադրանքներով, որոնք կապված էին այն դժվարությունների հետ, որոնց բախվեցին Եկեղեցու անդամները Միսսուրիում: Սակայն Փարլին զգաց նաև օրհնությունները, որոնք խոստացել էր Օլիվերը: Բանտից ազատվելուց հետո ոչ շատ անց, նա գրեց. «Մենք լավ ենք և մեծապես բարգավաճ Տերում, մեր բոլոր տառապանքներից հետո»:⁸

5. Տարիքն այնքան նշանակության չունի, որքան հավատքը

Օրսոն Պրատը՝ Փարիի եղբայրը, Առաքյալներից տարիքով երկրորդն էր։ Առաքյալ կարգվելով 23 տարեկանում, նա միայն մի քանի շաբաթով էր մեծ Լայման Ջոնսոնից։ Այն ծառայությունը, որն Օրսոնն արդեն մատուցել էր Եկեղեցուն, մի գերազանց օրինակ է, թե չափահաս երիտասարդներն ինչպես կարող են ուժ լինել բարու համար։

Նա մկրտվել էր 1830թ. սեպտեմբերի 19-ին՝ իր 19-րդ ծննդյան տարեդարձին։ Ոչ շատ անց Ջոզեֆ Մմիթը հայտնություն ստացավ նրա համար, որն ասում էր, որ Օրսոնը Աստծո որդին էր, որ նա օրհնված էր, որովհետև նա հավատում էր, և նրա պարտականությունն էր քարոզել ավետարանը (տես ՎեՆՈ 34.3–6)։ Ուստի, Օրսոնը ծառայեց բազմաթիվ միսիաներ, այդ թվում՝ մեկը Լայման Ջոնսոնի հետ 1832թ., որի ընթացքում նրանք մկրտեցին շուրջ 100 մարդու և ձեռնադրեցին մի քանի երեցների։

Երբ Օրսոնը կանչվեց որպես Առաքյալ, նա Կիրթլենդում չէր։

1835թ. ապրիլի 23-ին Կոլումբոս քաղաքում նա իմացավ, որ իր ներկայությունը պարտադիր էր Կիրթլենդում ապրիլի 26-ին։

Չիմանալով ժողովի նպատակը, նա անմիջապես ճանապարհ ընկավ։ Անտեղյակ լինելով, որ ինքը կանչվել էր որպես Առաքյալ, նա ներս մտավ, երբ ժողովի մասնակիցները «աղոթում էին և ցանկանում նրա ժամանումը»։⁹ Զգալով Սրբերի աջակցությունը, Օրսոնն ընդունեց իր կոչումը։

Որպես Առաքյալ, նա պատրաստեց մի գրքույկ, որը պարունակում էր Ջոզեֆ Մմիթի ամենավաղ պատմությունը Առաջին Տեսիլքի վերաբերյալ։ Որպես ռաիվիրա 1847թ. նա գրեց մի մանրամասն հիշատակարան դեպի արևմուտք գաղթի մասին։ Նա նաև գրեց բազմաթիվ միսիոներական գրքույկներ և Մորմոնի Գրքի ուժեղ պաշտպան էր։

Այսօր տարբերվում է . . . Թե՛։

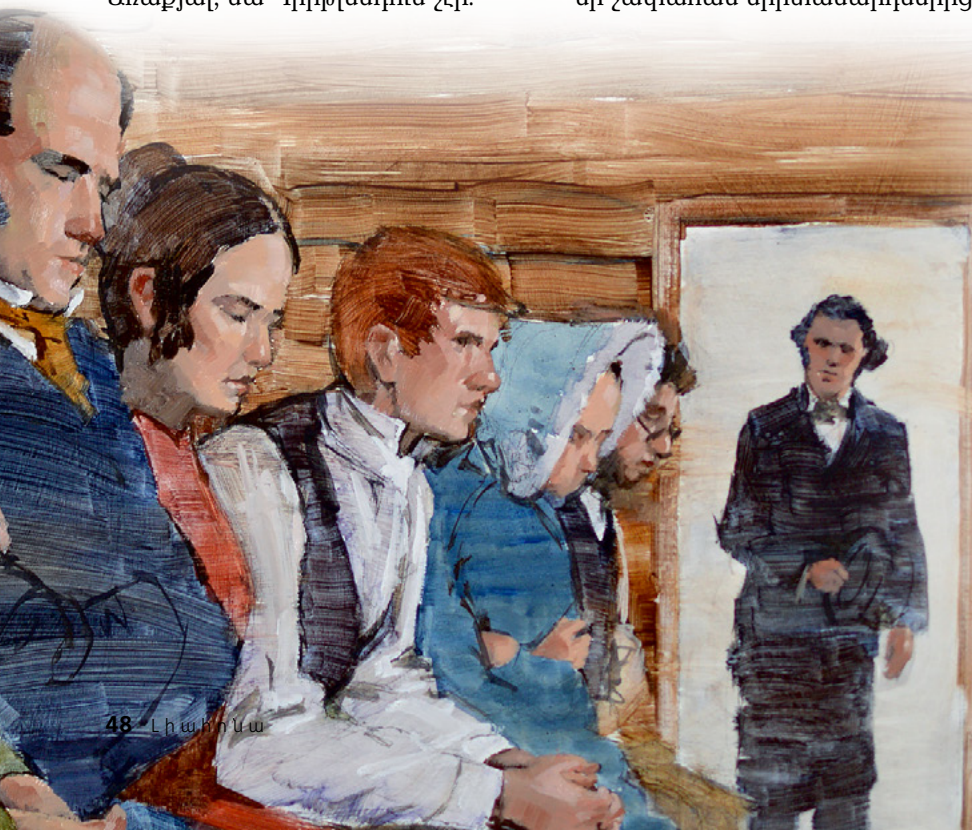
Այսօր չափահաս երիտասարդները տարբերվում են 1835 թվականի չափահաս երիտասարդներից։

Եվ այնուամենայնիվ, այս դասերը կարող են օգնել չափահաս երիտասարդներին այսօր, երբ նրանք ջանք են գործադրում ապրել իրենց ներուժին համապատասխան։ Ահա մի ամփոփագիր.

- Եթե դուք զգում եք, որ չեք համապատասխանում, ամեն դեպքում առաջ շարժվեք։
- Մարտահրավերներ բոլորն ունեն։ Դուք կարող եք հաղթահարել ձերը։
- Դուք ավելի երջանիկ կլինեք, եթե ակտիվ մնաք Եկեղեցում։
- Մնացեք նվիրված։ Եղեք հնազանդ և հավատարիմ։ Օրհնությունները կգան։
- Դուք ինչ-որ կարևոր բան ունեք տալու։ Տերը վստահում է ձեզ։ ■

ՆՇՈՒՆՆԵՐ

1. "Extracts from H. C. Kimball's Journal," *Times and Seasons*, Apr. 15, 1845, 868.
2. "Minutes, Discourse, and Blessings, 14–15 February 1835," in *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, ed. Matthew C. Godfrey and others (2016), 229.
3. See "History of Thos. Baldwin Marsh," *The Deseret News*, Mar. 24, 1858, 18.
4. See "History of Thos. Baldwin Marsh," *The Deseret News*, Mar. 24, 1858, 18; Kay Darowski, "The Faith and Fall of Thomas Marsh," in *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride and James Goldberg, eds. (2016), 57–59.
5. Edward W. Tullidge, *Tullidge's Histories* (1889), vol. 2 (supplement), 175.
6. Brigham Young, Discourse, June 17, 1877, in *Journal of Discourses*, 19:41.
7. Oliver Cowdery, in "Minutes and Blessings, 21 February, 1835," in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 240–41.
8. "Letter from Parley P. Pratt, 22 November 1839," josephsmithpapers.org/paper-summary/letter-from-parley-p-pratt-22-november-1839/1.
9. "Extracts from H. C. Kimball's Journal," *Times and Seasons*, Apr. 15, 1845, 869.

Վերականգնման առաջին առաքյալների կոչումը

1835 թվականի փետրվարի 8-ին Ջոզեֆ Սմիթը խնդրեց եղբայրներ Բրիգամ և Ջոզեֆ Յանգերին երգել իր համար: Ապա Մարգարեն հայտնություն ստացավ, որ ժամանակն էր կանչելու Տասներկու Առաքյալներին:¹

Ջոզեֆ Սմիթը խնդրեց Բրիգամին ծանուցում ուղարկել, տեղեկացնելով, որ համաժողով կանցկացվի հետևյալ շաբաթ օրը: Նա ասաց Բրիգամին, որ վերջինս լինելու է Տասներկուսից մեկը:²

Վեց օր անց Սրբերը հավաքվեցին: Ջոզեֆ Սմիթն ասաց, որ ժողովի հիմնական նպատակներից մեկն էր, որ Մորմոնի Գրքի Երեք Վկաները՝ Օլիվեր Քաուդերին, Դեյվիդ Ուիթմերը և Մարտին Հարրիսը, «որպես Առաքյալ եկեղեցուց ընտրեն տասներկու տղամարդ»:³ Օլիվերը և Դեյվիդը նախապես ստացել էին այդ հանձնարարությունը 1829 թվականի հունիսին, սակայն, չնայած, նրանք «ծոմապահությամբ ու աղոթքով դիմել էին տիրոջը՝ Տասներկուսի հարցով, դեռ չէր հասել ճիշտ ժամանակը»:⁴ Այժմ, Ջոզեֆն ասաց, եկել է ժամանակը:

Տասներկու առաքյալներն էին՝ (ժողովին հերթականությամբ ներկայացված) Լայման Ջոնսոնը՝ 23 տարեկան, Բրիգամ Յանգը՝ 33 տարեկան, Հեբեր Ս. Քիմբալը՝ 33 տարեկան, Օրսոն Հայդը՝ 30 տարեկան, Դեյվիդ Վ. Փաթենը՝ 35 տարեկան, Լյուկ Ջոնսոնը՝ 27 տարեկան, Վիլյամ Ի. Մակլեյլինը՝

29 տարեկան, Ջոն Ֆ. Բոյնթոնը՝ 23 տարեկան, Օրսոն Պրատը՝ 23 տարեկան, Վիլյամ Սմիթը՝ 23 տարեկան, Թոմաս Բ. Մարշը՝ 34 տարեկան և Փարլի Պ. Պրատը՝ 27 տարեկան: Բոլորն էլ նախկինում ծառայել էին միսիաներում: Նրանցից ութը նախորդ ամռանը Ջոզեֆ Սմիթի հետ միասին մասնակցել էին Սիոնի ճամբարի արշավին:⁵

Նշանակումից հետո Առաքյալներից յուրաքանչյուրը ձեռնադրվեց:⁶ Նրանց կարգման օրհնությունները լի էին միսիոներական հաջողությունների խոստումներով: Հեբեր Ս. Քիմբալը հետագայում հիշում է, որ օրհնությունները «կանխատեսեցին շատ բաներ, որոնք պետք է կատարվեին, որ մենք պետք է զորություն ունենայինք բժշկելու հիվանդներին, դուրս քշելու դևերին, հարություն տալու մահացածներին, վերադարձնելու կույրին տեսողությունը, . . . տեղափոխելու սարերը և բոլոր բաները կենթարկվեին մեզ Հիսուս Քրիստոսի անունով»:⁷

Օլիվեր Քաուդերին նաև նշտեց դժվարությունները, որոնց իրենք կհանդիպեին. «Պատրաստ եղեք բոլոր ժամանակներում զորաբերություն *[ներ]* կատարելու ձեր կյանքում, որոնք Աստված կպահանջի իր աշխատանքի առաջխաղացման ու կատարման համար»: Օլիվերը խրախուսեց Առաքյալներին անձամբ գիտելիք փնտրել Հիսուս Քրիստոսի մասին, որպեսզի նրանք կարողանային վկայել Հիսուս Քրիստոսի

մասին վստահաբար. «Երբեք մի դադարեցրեք ձեր ջանքերը, մինչև որ կտեսնեք Աստծուն դեմ առ դեմ»:⁸

Սկսած 1835 թվականի մայիսից Առաքյալները մի քանի քարոզչական առաքելություն սկսեցին Եկեղեցու համար, և նրանց գերազույն ղեկավարությունը նաև օրհնեց շատ անհատներին: ■

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

1. See History, 1838–1856 (Manuscript History of the Church), volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838], addenda, note A, page 1, josephsmithpapers.org/paper-summary/history-1838-1856-volume-b-1-1-september-1834-2-november-1838/304.
2. Joseph Young, *History of the Organization of the Seventies* (1878), 1.
3. “Minutes, Discourses, and Blessings, 14–15 February 1835,” in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 224–28.
4. “Minutes and Blessings, 21 February 1835,” in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 242, 243.
5. ճամբարին չմասնակցած չորս անձից էին՝ Դեյվիդ Վ. Փաթենը, Թոմաս Բ. Մարշը, Վիլյամ Ի. Մակլեյլինը և Ջոն Ֆ. Բոյնթոնը:
6. Տասներկուսից միայն ինն էին ներկա 1835 թվականի փետրվարի 14-ի ժողովին: Փարլի Պ. Պրատը կարգվեց 1835 թվականի փետրվարի 21-ին, իսկ Թոմաս Բ. Մարշը և Օրսոն Պրատը կարգվեցին 1835 թվականի ապրիլի 26-ին:
7. “Extracts from H. C. Kimball’s Journal,” *Times and Seasons*, Apr. 15, 1845, 868.
8. “Minutes and Blessings, 21 February 1835,” in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 244.

Մեր տնտեսության առաջին Տասներկու Առաքյալների կոչման մասին ավելին իմանալու համար այցելեք՝ history.lds.org.

Քրիստոսի բնավորության օրինակներ

Վերնատանը վերջին ընթրիքի գիշերը, որի ժամանակ Նա կրելու էր տառապանքը, որը Նրա կողմից երբևէ ստեղծված բոլոր աշխարհներում մեծագույնն էր, Քրիստոսը խոսեց Մխիթարիչի և խաղաղության մասին:

«Այս բաները խոսեցի ձեզ հետ, որ ինձանում խաղաղություն ունենաք.

«Բայց Մխիթարիչը՝ Սուրբ Հոգին, որ Հայրը կ'ուղարկե իմ անունովը, նա ամեն բան կ'սովորեցնե՞ ձեզ, եւ կ'յիշեցնե՞ ձեզ ամեն ինչ որ ձեզ ասեցի:

Խաղաղություն եմ թողում ձեզ, իմ խաղաղությունն եմ տալիս ձեզ. Ձեր սիրտը չխռովի եւ չվախենայ» (Հովհաննես 14.25–27):

Հասկանալով, որ Նա Ինքը մոտ էր ուժգնորեն և անձնապես զգալու ինչպես հանգստության, այնպես էլ խաղաղության բացակայությունը, և այն պահին, երբ Նրա սիրտը գուցե նեղված էր ու վախեցած, Տերն օգնության հասավ և առաջարկեց

մյուսներին հենց այն օրհնությունները, որոնք կարող էին և կգորացնեին Իրեն:

Միջնորդական մեծ աղոթքի ժամանակ, որը հղվեց, երբ Հիսուսն առաջ շարժվեց Իր աշակերտների հետ Կեղրոն գետակի վրայով դեպի Գեթսեմանիի Պարտեզը, Տերն աղոթեց Իր աշակերտների համար և բոլոր նրանց համար «որ նորանց խոսքովը կհավատան ինձ:

Որ ամենքը մեկ լինեն, ինչպես դու, Հայր, ինձանում: . . .

. . . Որ կատարյալ լինեն միութիւնումը, որպէսզի աշխարհքը գիտենայ, թե դու ուղարկեցիր ինձ. եւ սիրեցիր ինձ. եւ սիրեցիր նորանց՝ ինչպես ինձ սիրեցիր: . . .

Եվ ես քո անունը ճանաչեցրի նորանց, եւ կճանաչեցնեմ, որ այն սերն. որով ինձ սիրեցիր նորանցում լինի, եւ ես էլ նորանցում» (Հովհաննես 17.20, 21, 23, 26):

Ես ինքս ինձ հաճախ հարց եմ տալիս, երբ խորհում եմ այս և այլ իրադարձությունների շուրջ, որոնք տեղի ունեցան պարտեզում՝

տանջվելուց և դավաճանվելուց առաջ՝ Նա ինչպե՞ս կարող էր աղոթել մյուսների բարօրության և միասնության համար Իր սեփական տանջանքից անմիջապես առաջ: Ի՞նչն ունակ դարձրեց Նրան հանգստություն և խաղաղություն որոնել նրանց համար, ում կարիքը շատ ավելի քիչ էր, քան Իրենը: Նա ինչպե՞ս կարող էր ամբողջովին և միմիայն կենտրոնանալ մյուսների պայմանների և մտահոգությունների վրա, երբ Իր ստեղծած աշխարհի անկումային բնույթը ճնշում էր Նրան: Տերն ինչպե՞ս կարողացավ օգնության հասնել ուրիշներին, մինչ փոքրոգի արարածը կկենտրոնանար միայն իր վրա: Երեց Մաքսվելի հայտարարությունը պատասխանում է այս գորեղ հարցերից յուրաքանչյուրին.

«Հիսուսի բնավորությունն անշուշտ ապահովագրեց Նրա ականավոր քավությունը: Առանց Հիսուսի վսեմ բնավորության չէր կարող լինել վսեմ քավություն: Նրա բնավորությունն այնպիսին էր, որ Նա «Խտարավ՝ ամեն տեսակի գայթակղություններ» (Ավա 7.11), սակայն ուշք չդարձրեց դրանց (Վևու 20.22):»²

Հիսուսը, ով բոլորից շատ տանջվեց, ավելի շատ կարեկցանք ունի բոլորի հանդեպ, ովքեր շատ ավելի քիչ են տառապում: Իսկապես, տանջանքի և կարեկցանքի խորությունը սերտորեն կապված է ծառայողի սիրո խորության հետ:

Եռանդուն ձգտել գթության

Մենք կարող ենք մահկանացու կյանքում օրհնվել և զարգացնել Քրիստոսանման բնավորություն: Իսկապես, մեզ համար, հնարավոր է, որպես մահկանացուներ, ձգտել արդարակեցությամբ ստանալ

հոգևոր պարզվածություն, որոնք կապված են ուրիշներին օգնության հասնելու և այլ մարդկանց պատշաճ արձագանքելու կարողության հետ, ովքեր դիմակայում են նույն դժվարությանը կամ ձախողությանը, որն անմիջականորեն և ուժգնորեն ճնշում է մեզ: Մենք չենք կարող ձեռք բերել այդպիսի կարողություն միայն կամքի ուժով կամ անձնական վճռականությամբ: Ավելի շուտ մենք «Մուրբ Մեսիայի արժանիքների, ողորմածության և շնորհի» կարիքն ունենք և կախում ունենք դրանցից (2 Նեփի 2.8): Բայց «տող առ տող, ցուցում առ ցուցում» (2 Նեփի 28.30) և «ժամանակի ընթացքում» (Մովսես 7.21), մեզ հնարավորություն կտրվի օգնության հասնել ուրիշներին, երբ բնական միտումը մեզ համար մեզ վրա կենտրոնանալն է:

Թույլ տվեք առաջարկել, որ ես և դուք աղոթենք, տենչանք, ձգտենք և աշխատենք զարգացնել Քրիստոսանման բնավորություն, եթե հույս ունենք ստանալ գթության՝ Քրիստոսի մաքուր սիրտ հոգևոր պարզելու: Գթությունը բնավորության գիծ կամ բնորոշ հատկանիշ չէ, որը ձեռք ենք բերում բացառապես մեր սեփական նպատակային համառությամբ և վճռականությամբ: Մենք իրոք պետք է հարգենք մեր ուխտերը, ապրենք արժանավայել և կատարենք այն ամենը, ինչ կարող ենք, որ արժանանանք այդ պարզված, բայց գթության պարզված է, ի վերջո, տիրապետում մեզ, ոչ թե մենք ենք տիրապետում դրան (տես Մորոնի 7.47): Տերն է որոշում, թե մենք երբ պիտի ստանանք բոլոր հոգևոր պարզվածները, բայց մենք պետք է անենք ամեն բան, որ մեր զորության սահմաններում է՝ ցանկանալ, տենչալ, խնդրել և որակավորվել այդպիսի պարզվածների

համար: Երբ մենք ավելի ու ավելի ենք գործում Քրիստոսի բնավորությանը համընթաց, այդ ժամանակ հավանաբար, մենք ամենագորավոր ձևով երկնքին ցույց ենք տալիս գթության գերագույն պարզված համար մեր ցանկությունը: Եվ մենք որոշակիորեն օրհնվում ենք այս սքանչելի պարզված, երբ մշտապես օգնության ենք հասնում ուրիշներին, մինչդեռ մեր մեջ ապրող բնական մարդը սովորաբար կկենտրոնանար իր վրա:

Հիսուսը Քրիստոսն է՝ Հավերժական Հոր Միածին Որդին: Ես գիտեմ, որ նա ապրում է: Եվ ես վկայում եմ, որ Նրա բնավորությունը մեզ համար հնարավոր դարձրեց ինչպես անմահության, այնպես էլ հավերժական կյանքի համար հնարավորությունները: Թող որ մենք օգնության հասնենք ուրիշներին, մինչ մեր բնական միտումը մեզ վրա կենտրոնանալն է: ■

2003թ. հունվարի 25-ին Այդաիդի Բրիզալ Յանգի Համալսարանում կրոնին նվիրված գիտաժողովի ելույթից

ՆՇՈՒՄՆԵՐ

1. Neal A. Maxwell, "The Holy Ghost: Glorifying Christ," *Ensign*, July 2002, 58.
2. Neal A. Maxwell, "O How Great the Plan of Our God!" (address to Church Educational System religious educators, Feb. 3, 1995), 6, si.lds.org.

Ինչպե՞ս գերազույն
համաժողովի ուղերձը կարող է

ՓՈԽԵԼ ՁԵՐ ԿՅԱՆՔԸ

Դուք իսկապես կարող եք դառնալ Հիսուս Քրիստոսի նման: Այս միջոցները կօգնեն ձեզ հասկանալ թե ինչպես:

Հեղինակ

Քզո՞ւմ եք, որ ձեր հոգևոր լիցքը մի փոքր պակասել է: Կարծում եք, կարո՞ղ եք օգտագործել մի փոքր հոգևոր ուղղորդում: Դե, ձեր բախտը բերել է, որովհետև գերագույն համաժողովը կարող է լինել հենց այն, ինչ պետք է: Տասներկու Առաքյալների Քվորումից Երեց Ռոբերտ Դ. Հեյլզն ասել է. «Եկեղեցու երիտասարդ անդամներին ես խոստանում եմ՝ եթե լսեք [գերագույն համաժողովը], դուք ուժգնությամբ կզգաք Հոգին ձեր մեջ: Տերը ձեզ կասի, թե ինչ է ուզում, որ անեք ձեր կյանքում»:¹

Եվ դա չի ավարտվում համաժողովի շաբաթվա վերջում, դուք կարող եք նաև շարունակել զգալ Հոգին հետո՝ ելույթներն ուսումնասիրելիս:

Համաժողովն ամեն կերպ է օգնում մեզ: Գուցե ամենակարևորն այն է, որ այն թույլ է տալիս մեզ ավելի մոտենալ Փրկիչին՝ ուսուցանելով մեզ, թե ինչպես Նրան ավելի նման դառնալ: Համաժողովից առավելագույնը ստանալու հիմնալի ձև է Քրիստոսանման հատկանիշների վերաբերյալ ուսմունքներին հատուկ ուշադրություն դարձնելը, լինի հեռարձակման ընթացքում, թե հետո՝ ելույթներն ուսումնասիրելիս: Երբ լսեք կամ կարդաք, որոշակի Քրիստոսանման հատկանիշները ձեր մտքում, խոսքերն ու Հոգին կարող են օգնել ձեզ սովորել, թե ինչպես ավելի նման լինել Քրիստոսին:

Դուք կարող եք վերցնել այս արագ վիկտորինան, որ տեսնեք, թե մեկ կամ երկու որ հատկանիշների վրա կարող եք կենտրոնանալ, երբ ուսումնասիրեք համաժողովի ուղերձները: (Վիկտորինան ավելի խորապես հասկանալու համար, ստուգեք 2016թ. *New Era* ամսագիրը կամ «Քարոզիչի իմ ավետարանը» գլուխ 6-ը):

Ստորև բերված ինը Քրիստոսանման հատկանիշներից յուրաքանչյուրի համար ընտրեք այն դրույթը, որը լավագույնն է նկարագրում ձեզ:

1. ՀԱՎԱՍ

- Ես համոզված չեմ, թե Հիսուս Քրիստոսն է իմ Փրկիչը:
- Ես հավատում եմ Հիսուս Քրիստոսին և ընդունում եմ Նրան որպես իմ Փրկիչ:
- Հուսով եմ, Հիսուս Քրիստոսն իմ Փրկիչն է:

Դպրոցում կա երեխաների մի փոքր խումբ, որոնց մասին աշակերտների մեծ մասը մտածում են որպես «ոչնչություն», որովհետև նրանք տարբեր են: Ես սովորաբար չեի խոսում նրանց հետ: Ես չար չեի, բայց նաև բարեհամբույր չեի:

Երբ ես լսեցի Նախագահ Դիտեր Ֆ. Ուիլյամսի՝ Առաջին Նախագահության երկրորդ Խորհրդականի ելույթը. «Ողորմածները ձեռք կբերեն ողորմություն» (ապրիլ 2012 գերագույն համաժողովը), ինչ-որ բան փոխվեց: Նա ասաց, որ կա մի բան, որ մենք պետք է անենք, երբ խոսքը գնում է դատելու մասին. «Կա՞նգ ամենք»: Նրա ելույթն օգնեց ինձ հասկանալ, որ դպրոցում այս երեխաներին դատելու փոխարեն, ես պետք է փոխարինեմ իմ վատ մտքերը և զգացումները «Աստծո և Նրա զավակների հանդեպ սիրով լի սրտով»:

Այդ երկուշաբթի, երբ ես գնացի դպրոց, իմ սովորական ընկերներին հանդիպելու փոխարեն, ես գնացի այնտեղ, որտեղ այդ խումբն էր, որոնց մասին մարդիկ մտածում էին որպես «ոչնչություններ»: Մենք սկսեցինք խոսել և ես հասկացա, որ այդ մարդիկ բոլորովին էլ տարբեր չէին մեկ ուրիշից: Երբ նրանց հետ ժամանակ անցկացրի, ես ամուր հարաբերություններ ստեղծեցի նրանց հետ: Ես ձեռք եմ բերել հինգ նոր ընկերներ:

Ես հասկացա, որ իմ նոր ընկերները բոլորովին էլ «ոչնչություններ» չէին. Աստծո համար նրանք միշտ էլ ինչ-որ մարդիկ էին: Ես այնքան երջանիկ եմ, որ ավելի շատ բան իմացա Իր զավակների հանդեպ Աստծո սիրո մասին

Հովի Հ., 19 տարեկան,
Կալիֆորնիա, ՄՄՆ

2. ՏՈՒՅԱ

- ա. Ապագայի հանդեպ ես խաղաղ և լավատեսորեն եմ տրամադրված:
- բ. Ապագան ինձ սարսափեցնում է:
- գ. Ես սովորաբար անտեսում եմ ապագան, եթե չեմ մտածում այդ մասին, ես չեմ անհանգստանում դրա վերաբերյալ:

3. ԳԹՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՍԵՐ

- ա. Ես փորձում եմ սիրել ուրիշ մարդկանց, բայց կան որոշ մարդիկ, ովքեր, կարծես, ազդում են նյարդերիս վրա:
- բ. Ես այնքան զբաղված եմ իմ կյանքի վրա աշխատելով, որ դժվարանում եմ մտածել որևէ այլ բանի մասին:
- գ. Ես ցանկանում եմ ուրիշ մարդկանց հավերժական բարօրություն ու երջանկություն:

4. ԱՌԱՔԻՆՈՒԹՅՈՒՆ

- ա. «Լինել մաքուր մտքով և գործով»: Այդքան էլ ուրախ չի հնչում:
- բ. Ես սրտով մաքուր և անբիծ եմ:
- գ. Ես դժվարանում եմ մաքուր և անբիծ մնալ:

5. ԳԻՏԵԼԻՔ

- ա. Ես այնքան շատ բան ունեմ անելու, որ չեմ կարող իսկապես ժամանակ գտնել իմ հարցերին պատասխաններ որոնելու համար:
- բ. Ու՛՛՛: Սովորե՛՛մ: Երբեմն այնքան ձանձրալի է փորձել ինչ-որ բան սովորել:
- գ. Ես լրջորեն ձգտում եմ հասկանալ ճշմարտությունը և պատասխաններ գտնել իմ հարցերին:

6. ՀԱՄԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

- ա. Ես կարողանում եմ սպասել ինչ-որ բանի առանց տխրելու կամ նեղսրտելու:
- բ. Կարծում եմ, կարողանում եմ սպասել ինչ-որ բանի, բայց միգուցե մի քիչ նեղվեմ:
- գ. Ինչ-որ բանի սպասելը վատթարագույնն է: Ես ամեն ինչ հիմա եմ ցանկանում:

7. ՀԱՄԵՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

- ա. Ուզում եմ համոզվել, որ ամեն ինչ ինքնուրույն եմ անում:
- բ. Ես ապավինում եմ Տիրոջը՝ օգնության համար:
- գ. Երբ ինչ-որ բանի վրա աշխատում եմ, հաճախ մոռանում եմ, որ կարող եմ խնդրել Երկնային Հորը օգնության համար:

8. ԶԱՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

- ա. Ես իմ ժամանակի նշանակալի մասը ծախսում եմ հեռուստացույց դիտելու, ընկերներիս հետ ժամանակ անցկացնելու վրա և խուսափում պատասխանատվությունից:
- բ. Ես հաճախ պայքարում եմ իմ կյանքում կարևոր բաների վրա կենտրոնանալու համար, բայց ես իսկապես փորձում եմ:
- գ. Ես իմ ժամանակն ու էներգիան ծախսում եմ ամենակարևոր բաների վրա:

9. ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ

- ա. Ես պատրաստակամ հետևում եմ իմ ղեկավարների և ծնողների խորհրդին:
- բ. Ես սովորաբար ինքս իմ ղեկավարն եմ, ես դժվարությամբ եմ լսում ուրիշ որևէ մեկին:
- գ. Ես հետևում եմ իմ ղեկավարների և ծնողների խորհրդին, բայց երբեմն ես տրտնջում եմ դրանից:

2015թ. հոկտեմբերի գերագույն համաժողովի ժամանակ մի որոշակի ելույթ առանձնահատուկ դարձավ ինձ համար: Տասներկու Առաքյալների Քվորումից Երեց Դեյվ Գ. Ռենլանդը ելույթ ունեցավ, որը կոչվում էր «Մատոժ աչքերով»: Նա խոսեց մյուս մարդկանց սիրառատ ծնողների աչքերով տեսնելու կարևորության մասին: Երբ ես դա լսեցի, զգացի, որ ավելի շատ ջանք պետք է գործադրեմ սիրելու նրանց, ովքեր իմ շրջապատում են:

Մի առավոտ համաժողովից հետո ես ուշադիր նայեցի, որ հարմար պահ գտնեմ ինչ-որ մեկին երջանիկ դարձնելու համար: Ես գնացի իմ նվագախմբի դասարանը և տեսա մի տղայի, որին ես սովորաբար շատ ուշադրություն չէի դարձնում: Ես հասկացա, որ նա անտրամադիր էր ինչ-որ բանի պատճառով, այսպիսով մոտեցա նրան և հարցրի, թե ինչպես էր օրն անցնում նրա համար: Նա այնքան էլ զրուցասեր չէր, ուստի ես հարցրի նրան, թե ինչ էր մտածում նվագախմբի դասարանի մասին: Նա ասաց, որ իրականում չգիտեր երաժշտությունը և անհանգստանում էր համերգի համար: Ես առաջարկեցի միասին փորձել, և մենք միասին նվագեցինք երգը: Այն հրաշալի հնչեց: Դրանից հետո մենք սկսեցինք զրուցել մեր գործիքների մասին: Մենք շատ մոտեցանք, և ես իսկապես ուրախ եմ, որ ժամանակ տրամադրեցի նրա հետ զրուցելու համար:

Քրիստոս Մ., 12 տարեկան, Տեխաս, ԱՄՆ

Այժմ նայեք ձեր պատասխաններին: Ի՞նչ հատկանիշների վրա դուք կկամենայիք աշխատել: Որպեսզի սովորեք, թե ինչպես զարգացնել դրանք, դուք կարող եք ընտրել մեկը կամ երկուսը և ուշադրություն դարձնել դրանց, երբ լսեք համաժողովը:

Եվ եթե դուք պատասխանեք, որ հիմնալի եք անում յուրաքանչյուր բան, շարունակեք այդպես: Դուք դեռ կարող եք ընտրել մեկը կամ երկուսը, որոնք վիկտորինայի ժամանակ առանձնացրել են և կենտրոնանալ դրանց վրա համաժողովի ձեր ուսումնասիրության ժամանակ: Որտեղ էլ որ լինեք Քրիստոսանման դառնալու ձեր ճանապարհին, դուք միշտ կարող եք դիմել մեր ղեկավարների ուսմունքներին, որոնք կօգնեն ձեզ ձեր ուղևորության ընթացքում:

Եթե դուք չեք կարողանում որոշել, թե որ հատկանիշն ընտրեք այժմ, մի անհանգստացեք: Դուք միշտ կարող եք լսել համաժողովը և տեսնել, թե ինչն է ձեզ համար առանձնանում այդ ժամանակ:

Երբ ընտրեք հատկանիշը, որի վրա դուք ուզում եք կենտրոնանալ, գուցե կամենաք զրի առնել այն, որպեսզի դուք պատրաստ լինեք հայտնություն ստանալ դրա վերաբերյալ, երբ լսեք համաժողովը կամ, երբ հետո ուսումնասիրեք ելույթները: Երբ դուք լսեք և ուսումնասիրեք, թող Հոգին ձեզ առաջնորդի հատուկ ուղիներով, որպեսզի կարողանաք աշխատել հատկանիշի վրա: Ստուգեք ներքևի այս օրինակը: ■

Հեղինակն ստորում է Յոուսայում, ԱՄՆ

ՀՂՈՒՄ

1. Ռոբերտ Դ. Հեյլս, «Գերագույն համաժողով. Զորացնել հավատք և վկայություն», *Հիսմոնս*, նոյ. 2013, 6.

ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԱՐԶԻ ԿՐԹԱՆՈՒՅՈՒՆ

Գերագույն համաժողովի մեջբերումներ կամ ելույթներ այդ մասին.

ՈՒՂԻՆԵՐ, ՈՐՈՆՅՈՎ ԿԱՐՈՂ ԵՄ ԶԱՐԳԱՑՆԵԼ ԳԹՈՒԹՅՈՒՆ

- Աղոթել ուրիշների հանդեպ սեր զգալու համար
- Վերընթերցել համաժողովի որևէ ելույթ կամ սուրբ գրության հատված գթության մասին ամեն կիրակի
- Օգնել իմ փոքր եղբորը նրա ամենօրյա գործերում
- Աղոթել, որ նկատեմ ուրիշներին, ովքեր օգնության կարիք ունեն
- Ծրագրել ընտանեկան երեկոյի դաս գթության վերաբերյալ

ԱՆՉ ՄԻ ՈՒՐՎԱԳԻԾ, ՈՐԸ ԿՕԳՆԻ ԶԵՋ ՍԿՍԵԼ:

Քրիստոսանման հատկանիշներ

Մեջբերումներ դրա վերաբերյալ

Ես ի՞նչ պետք է անեմ:

_____ ամսաթիվ՝ _____
 _____ ամսաթիվ՝ _____
 _____ ամսաթիվ՝ _____

An illustration of a diverse group of people, including men and women of various ethnicities, standing in a circle and holding hands. They are looking down at their joined hands. The background is white. A large yellow banner is positioned across the top of the circle, containing the title text.

ԱՄՈՒՐ կառչեր

Լինդսի Հիլեր

Ես մեծացել եմ ընկերների հետ, ովքեր Եկեղեցու անդամ էին, և ես մեծ ոգևորությամբ ցանկանում էի մկրտվել, ինքս էլ դառնալ անդամ: Երբ ուսում ստանալու համար ես տեղափոխվեցի երկրի մյուս ծայրը, միսիոներները սկսեցին ուսուցանել ինձ: Ցավոք սրտի, իմ հասակակից նոր ընկերների ազդեցությունը դժվարացրեց ավետարանի չափանիշներին հետևելը: Առաջին կուրսի իմ ընկերներից մեկը շատ ժամանակ էր անցկացնում խնջույքներում՝ ալկոհոլ օգտագործելով: Նախկինում ես երբեք ալկոհոլ չէի փորձել, սակայն իմ նոր ընկերներն անընդհատ ինձ համոզում էին խմել:

Ես գիտեի, որ ավետարանը ճշմարիտ է, սակայն իմ հասակակիցների գայթակհություններին դիմադրելը դժվար էր:

Ես սկսեցի աղոթել Երկնային Հորը ուժի համար, որպեսզի ճիշտ որոշում կայացնեի: Ես դեռ չէի ցածրացրել իմ չափանիշները, սակայն վախենում էի, որ հաջորդ անգամ ուժ չէի ունենա հրաժարվել ալկոհոլի առաջարկից: Ես կարոտում էի իմ ընկերներին, ովքեր ունեին նույն արժեքները:

Մի շաբաթ օր ես գնացի երեկույթի իմ հանրակացարանի ընկերների հետ: Նրանք բոլորն անմիջապես սկսեցին խմել ու խրախուսել ինձ առաջին անգամ փորձել ալկոհոլի համր:

Ես գայթակղվեցի: Վերցրի գարեջրի բաժակը, որն առաջարկվեց ինձ: Մոտեցրի այն բերանիս, ինչն այդքան էլ հաճելի չէր, սակայն ուրախ էի, որ գրավեցի իմ ընկերների ուշադրությունը: Ապա Նիկը, մի տղա, ով վատ համբավ ուներ որպես խմող, մոտեցավ մեզ:

«Դու չես խմել այն, այդպես չէ՞», - հարցրեց նա:

«Դեռ ոչ», - պատասխանեցի ես:

«Եթե դու անես դա, - ասաց Նիկը, - դրա համար կզղջաս քո հետագա կյանքի բոլոր օրերում»:

Ես ցնցված էի: Ես գիտեի, որ նա ճիշտ էր:

Ես չէի ցանկանում խմել: Ես ուզում էի միանալ Եկեղեցուն: Ես ետ վերադարձրի բաժակը և հեռացա երեկույթից, ուրախ, որ չէի կայացրել սխալ որոշում:

Ընկերները մեծ ազդեցություն կարող են ունենալ
չափանիշներով ապրելու մեր կենսաձևը հեշտ
կամ դժվար դարձնելու համար:

Հաջորդ առավոտ ես գնացի եկեղեցի,
գտա միսիոներներին և որոշեցի իմ մկրտու-
թյան օրը: Սկսած այդ օրվանից ես հեռու
մնացի երեկոյթներից, որտեղ ալկոհոլ էր
օգտագործվում: Ես նոր ընկերներ ունեցա
եկեղեցում, ովքեր կիսում էին իմ արժեք-
ները և չափանիշները: Ես շարունակեցի
ընկերություն անել իմ հանրակացարանի
ընկերների հետ, սակայն պարզորոշ
կերպով հստակեցրի իմ չափանիշները:
Երբ նրանք տեսան, թե որքան կարևոր
էին իմ արժեքներն ինձ համար, հարգե-
ցին դրանք և այլևս չփորձեցին համո-
զել ինձ: Նրանք նկատում և հարգում
էին այն հանգամանքը, որ ես դուրս էի
գալիս սենյակից, մինչ նրանք դիտում
էին անպարկեշտ ֆիլմեր կամ լսում
անպատշաճ երաժշտություն:

Իմ վկայությունն ամրացավ այս փոր-
ձառության շնորհիվ, և ես կձգտեմ երբեք
չցածրացնել իմ չափանիշները հասակա-
կիցների ճնշման պատճառով: Ես նաև
գիտեմ, որ դժվար որոշումներ կայացնե-
լիս լավագույն միջոցը կլինի իմանալ ձեր
չափանիշները և ի սկզբանե ամուր կառչել
դրանցից:

Ես գիտեմ, որ Երկնային Հայրը պատասխա-
նել է գայթակղությանը դիմակայելու համար ուժ
ունենալու իմ աղոթքներին: Ես երախտապարտ
եմ, որ Սուրբ Հոգին խրախուսեց ինձ կայացնել
ճիշտ որոշում: Ես գիտեմ, որ Եկեղեցու չափանիշ-
ները տրված են մեզ պաշտպանելու համար, և ես
երախտապարտ եմ, որ դրանց հետևելն օգնեց ինձ
ընտրել Եկեղեցուն միանալ: ■

Հեղինակն ապրում է Յուտայում (ՄԱՆ):

ԱՍԵԼ «ՈՉ» ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹՅԱՆԸ

«Մարդիկ, ովքեր սխալներ են գործում,
ցանկանում են, որ դուք միանաք
Նրանց, որովհետև նրանք ավելի
հարմարավետ են զգում իրենց
կատարած գործերում, երբ ուրիշները
ևս կատարում են դրանք: Նրանք
նաև կցանկանան օգտագործել ձեզ:
Հասակակիցների կողմից ընդունված
լինելը, խմբի անդամ լինելը բնական
ցանկություն է: ... Ամենադժվար բանե-
րից մեկը ձեզ համար հասկանալն է,
թե իրոք որքան ուժեղ եք դուք արդեն,
և որքան են ուրիշները լուռ հարգում
ձեզ: ... Կարիք չկա, որ դուք զիջեք ձեր
չափանիշները լավ ընկերների կողմից
ընդունված լինելու համար: Որքան
հնազանդ եք դուք, այնքան հաստատ
եք ճշմարիտ սկզբունքները պաշտ-
պանելու գործում, և Տերն ավելի շատ
կարող է օգնել ձեզ՝ հաղթահարել
գայթակղությունները»:

Երեց Ռիչարդ Գ. Աքոթ, Տասներկու
Առաքյալների Զվորումից, «Կատարել
ճիշտ ընտրություն», *Ensign*, նոյ. 1994, 37:

Կոտորել «ՄՈՎՈՐԱԿԱՆ ԴԵՌԱՀԱՍԻ» կարծրատիպը

Շառլոտ Լարկաբալ
Եկեղեցու ամսագրեր

Աշխարհն այսօր շատ բան ունի ասելու դեռահասների մասին: Դուք հավանաբար գիտեք այդ կարծրատիպերից մի քանիսի մասին կամ լսել եք ինչ-որ մեկին «ներկայիս երեխաների» մասին բողոքելիս: Կան նաև շատ ուսումնասիրություններ և վիճակագրական տվյալներ ձեր մասին, թե դուք սովորաբար ինչպես եք օգտվում սոցիալական լրատվամիջոցներից, թե ինչ գնումներ եք կատարում, նույնիսկ թե ինչքան կարճ կարող եք լինել ձեր ուշադրության կենտրոնացումը:

Տասներկու Առաքյալների Քվորումից Երեց Ռասսել Մ. Նելսոնն ասել է, որ ինքն «անհարմար է» զգում, երբ լսում է պատանիների վերաբերյալ հետազոտողների նկարագրած ուսումնասիրությունները: «Եվ անկեղծորեն, - ասել է նա, - ինձ ավելի քիչ է հետաքրքրում այն, թե *մասնագետներն* ինչ են ասում ձեր մասին, քան այն, թե Տերն ինչ է ասել ինձ ձեր մասին»¹:

Զեզ ճանաչելու համար Տերը կարիք չունի ուսումնասիրությունների կամ կարծրատիպերի: Նա չի տեսնում ձեզ որպես վիճակագրական տվյալ կամ էլ ինչ-որ մեկը, ով ծանրաբեռնված է նրանով, թե ինչպես է «աշխարհը» փորձում նկարագրել ձեզ:

«Նա ձեզ սիրում է, ոչ միայն նրա համար, թե ով եք դուք ներկայումս, այլև փառք և լույս լինելու ձեր ներուժի և ցանկության համար», - ասել է Նախագահ Դիտեր Ֆ. Ուիդորֆը՝ Առաջին Նախագահության Երկրորդ Խորհրդականը:²

Մոռացե՛ք, թե ինչ է ասում աշխարհը: Ինչպիսի՞ն է ձեզ տեսնում Երկնային Հայրը:

Աստված ոչ միայն տեսնում է, այլև սիրում է ձեզ:

Ուզո՞ւմ եք ջարդել աշխարհի կարծրատիպերը: Սկսե՛ք տեսնել ձեզ այն ձևով, ինչպես Երկնային Հայրը և Նրա ընտրյալ ծառաներն են տեսնում ձեզ: Ուզո՞ւմ եք վերացնել կարծրատիպերը: Հիմա է վեր կենալու և կատարելու ժամանակը: Երբ Քրիստոսը 12-տարեկան էր, Իր երկրային ծնողներին հիշեցրեց, որ Ինքը պետք է «Իր» Հոր տանը լինե՛ր» (Լուկաս 2:49):

Ոչ Նա էր շատ երիտասարդ և ոչ էլ դուք: Այսպիսով, հաջորդ հարցը հետևյալն է. Ինչպե՞ս կարող եք ձեր Երկնային Հոր գործին լինել:

Նրա «գործն» է իրականացնել «մարդու անմահությունն ու հավերժական կյանքը» (Մովսես 1:39), այսպիսով դուք կարող եք լինել ձեր Հոր գործին՝ կատարելով հնարավոր լավագույնը՝ հասնելով ձեր ներուժին և դառնալով մի մարդ, որն օգնում է մյուսներին նույնպես հասնել իրենց ներուժին:

Այժմ է պատասխանատվություն ստանձնելու ձեր ժամանակը: Ի՞նչ կարող եք անել *հենց հիմա*, որպեսզի հավաստիանաք, որ դուք դառնում եք այն, ինչ Երկնային Հայրը գիտի, որ դուք կարող եք դառնալ, ոչ միայն հավերժություններում, այլև *այս* կյանքում:

Դուք կարող եք ապրել ձեր ներուժի
Նրա հեռանկարով:

ԵՍ ԴԱՌՆՈՒՄ ԵՄ ԱՎԵԼԻ ԼԱՎԸ՝...

Սովորելով բյուջե՝ կազմել:
Բարելավելով ավետարանի իմ
ուսումնասիրությունը: Զարգաց-
նելով սե՞ր ծառայության հանդեպ:
Կիսվեք, թե ինչպես եք ստանձնում
պարտավորություն ձեր սեփական
ապագայի հանդեպ՝ ուղերձ ուղար-
կելով liahona@ldschurch.org-ին
կամ LDS Youth Facebook-ին կամ
Instagram-ի էջերին:

Դուք կամենո՞ւմ եք ամուսնանալ
տաճարում: Որոշեք՝ այժմ լինել
անարատ մտքով, խոսքով և գոր-
ծով: Դուք պատկերացնո՞ւմ եք ձեզ
համալսարանում սովորելիս: Զար-
գացրեք սովորելու լավ հմտություն-
ներ այժմ: Ցանկանո՞ւմ եք միսիա
ծառայել: Ավելացրեք *«Քարոզիչ
Իմ Ավետարանը»* ուղեցույցը ավե-
տարանի ձեր ուսումնասիրությանը
(հատկապես գլուխ 3-ը): Ցանկանո՞ւմ
եք ապահովել ձեր ընտանիքը: Հիմա
սովորեք, թե ինչպես բյուջե կազմել:

Դուք կարող եք նաև անդրա-
դառնալ այն բաներին, որոնք ձեզ
երջանակացնում են *այժմ*: Միտո՞ւմ
եք մաթեմատիկա: Դաշնամուր նվա-
զե՞լ: Գրել պատմվածքնե՞ր: Շարու-
նակեք այդպես: Տեսե՞ք՝ արդյո՞ք
կան ուղիներ բարելավելու դպրոցա-
կան դասերը, առցանց ուսուցումնե-
րը, մրցույթները, սեմինարները
և այլն:

Զարդեք կաղապարները
և վերացրեք կարծրատի-
պերը: Պատասխանատու-
վություն ստանձնեք
ձեր սեփական ապա-
գայի համար: Ի՞նչ եք
անում ավելի լավը
դառնալու համար:
Եկեք պարզենք՝
նամակներ գրելով
liahona@ldschurch.org
կամ թողնելով
ուղերձ Facebook-
ում կամ Instagram-ի
էջերում: ■

ՀՐՈՒՄՆԵՐ

1. Ռասսել Մ. Նելսոն, «Կանգ-
նեք որպես իսկական
հազարամյակցիներ»,
Հիստորիա, հոկտեմբեր
2016, 46:
2. Դիտեր Ֆ. Ուլստորֆ,
«Ուրախությամբ ապրել
ավետարանով», *Հիստորիա*,
նոյեմբեր 2014, 123:

Թեմացուհիք ձեր հպարտքի կրակը, որ վեր բարձրանալով կասկածի անապատից:

Frühsprung & Zuspätkommen

**Նախագահ
Հենրի Բ. Այրինգ**
Առաջին Նախագահ-
հույան Առաջին
Խորհրդական

ԻՆՉՊԵՍ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ ԻՄԱՆԱԼ

Մեր սիրելի՛ երիտասարդ ընկերներ, մենք ցանկանում ենք, որ ձեզանից յուրաքանչյուրը կարողանա ինքնուրույն, անկախ որևէ մեկից իմանալ, որ երկնքի Աստվածն իրական է, որ Նա գիտի ձեզ, և որ Նրա Որդին քավել է աշխարհի մեղքերը:

Մենք հույս ունենք, որ դուք ինքնուրույն ձեռք կբերեք անսասան վկայություն, որ Հիսուս Քրիստոսի ավետարանը վերականգնվել է երկրի վրա վերջին անգամ: **Ջոզեֆ Սմիթի առաքելությունը** յուրահատուկ էր, սակայն նրա խոնարհ աղոթքը օգտակար օրինակ է մեզ համար: Պարակույմ **Ջոզեֆը** սկսեց **հավատքով աղոթել**, որ սիրող Աստված պատասխաներ իր աղոթքին ու ցրեր նրա շփոթությունը: Նա ունեցավ այդ հավաստիացումը, **կարդալով Աստծո խոսքը** և **վկայություն ստանալով**, որ դա ճշմարիտ է: **Ջոզեֆը** նաև աղոթեց ոչ միայն լսելու, այլև հնազանդվելու մտադրությամբ՝ ինչ գնով որ լիներ: Նա պարտավորվել էր **կատարել այն, ինչ Աստված կասեր** իրեն:

Այդ ոգով ես կցանկանայի հրավեր հղել Եկեղեցու երիտասարդներին: Հրավերը հետևյալն է՝ փորձեք ինքներդ համոզվել, որ այս բաները ճշմարիտ են: Դուք կարող եք անել դա, հետևելով **Ջոզեֆ Սմիթի օրինակին**. **Ուսումնասիրեք սուրբ գրությունները**, թույլ տվեք, որ խոսքերը ներթափանցեն ձեր սրտի խորքը, նորից ու նորից **անդրադարձեք դրանց**, և ապա՝ **հարցրեք Աստծուն**, հոժարակամ ընդունելով Նրա առաջնորդությունը, իսկապես՝ թող Նրա կամքը կատարվի:

Թեև այս կոչը կարող է սովորական հրավերի պես հնչել, ես ձեզ խոստանում եմ, որ դա ահռելի ջանքեր է պահանջելու: Ես չեմ կարող խոստանալ, որ դուք պատասխաններ կունենաք մեկ օրից կամ մեկ շաբաթից, բայց ես կարող եմ խոստանալ, որ Աստված կխոսի ձեզ հետ Իր իսկ ձևով և Իր ուրույն ժամանակին, եթե դուք խնդրեք հավատքով: Եթե **ընդունեք** և **կատարեք այս հրավերը**, դուք կտեսնեք, որ ոչ միայն պատասխաններն եք ստանում, այլև դուք հիմնել եք հոգևոր գիտելիք ստանալու մի ուղի, որը կօրինի ձեզ ձեր կյանքի գալիք տարիներին: ■

Մեջբերում 2017 թվականի մարտին կայացած «Դեմ առ Դեմ» հանդիպումից Նախագահ Հենրի Բ. Այրինգի և Երեց Ջեֆրի Ռ. Հոլլանդի հետ:

ԻՆՉՊԵՍ ԵՔ ԿԻՐԱՌԵԼ ՍԱ

«Դեմ առ Դեմ» հանդիպման մեկ-նաբանություններից. «Կարևոր մի բան, որն անձամբ տպավորել է ինձ, հստակ կենտրոնացումն էր սուրբ գրությունների ուսումնասիրության և պատասխանների վրա, որոնք կարող ենք ստանալ դրանցից: Ես նաև վայելեցի աղոթքի թեմայով զրույցը, թե աղոթելիս մենք ինչպես պետք է մոտենանք Աստծուն: Ես հասկացա, որ աղոթքները կարող են և պետք է լինեն անհատական, սակայն մենք պետք է տեղյակ լինենք, թե ինչպես ենք մոտենում Աստծուն և աղոթքով մոտենանք Նրան, հարգալից կերպով, որպես մեր Երկնային Հորը, ոչ թե որպես մեզ հավասար մարդու»:

Ջոշուա Բ. (Հավայի, ՄՄՆ)

«Աղոթքից և սուրբ գրությունների ուսումնասիրությունից բացի, ո՞րն է իմ վկայությունն ուժեղացնելու ամենալավ եղանակը»:

Չեր վկայությունը թերևս միանգամից չի գա: Այն կաճի ամեն մի հոգևոր փորձառությանը զուգահեռ, ինչպես սուրբ գրություններն են ասում՝ «տող առ տող, ցուցում առ ցուցում» (2 Նեվի 28.30): Ապա դուք պետք է սնուցեք և ամրացնեք ձեր վկայությունը, ճիշտ ինչպես աճող սերմը (տես Ավա 32.28–43): Եվ ինչպես բույսը չի կարող գոյատևել միայն ջրով, այնպես էլ չկա միայն մեկ «լավագույն» եղանակ ձեր վկայությունն ամրացնելու համար: Ձեզ պետք է եղանակների համադրություն:

Աղոթքը և սուրբ գրությունների ուսումնասիրությունն անշուշտ լավ եղանակներ են ձեր վկայությունը սնուցելու համար: Եթե դուք ուսումնասիրեք ավետարանը և աղոթեք անկեղծ միտումով իմանալու համար, թե արդյոք ինչ-որ բան ճիշտ է, Սուրբ Հոգին կօգնի ձեզ զգալու ավետարանի ճշմարտությունը (տես Մորոնի 10.4–5):

Դուք կարող եք նաև ամրացնել ձեր վկայությունը պատվիրանները պահելով: Երբ դուք ապրում եք համաձայն ավետարանի սկզբունքի, ինչպես օրինակ ծումապահության, Հանգստության օրը սուրբ պահելու կամ հաղորդությունը ճաշակելու սկզբունքների, դուք սկսում եք վկայություն ձեռք բերել, թե *ինչպես* և *ինչու* է այն ճշմարիտ, այլ ոչ թե պարզապես, *որ* այն ճշմարիտ է: Փրկիչն ասել է, որ եթե դուք ընտրում եք «նրա կամքն անել», դուք «կիմանաք այս վարդապետության համար» (Հովհաննես 7.17):

Ձեր վկայությունը սնուցելու մեկ այլ ուղի է դրանով կիսվելը: Նախագահ Բոյդ Բ. Փաքերը (1924–2015)՝ Տասներկու Առաքյալների Քվորումի Նախագահը, ասել է. «Վկայությունը պետք է *գտնել* այն *քերելիս*»: (“The Candle of the Lord,” *Ensign*, Jan. 1983, 54; *Tambuli*, July 1983, 34). Դուք կարող եք կիսվել ձեր վկայությամբ եկեղեցում և սեմինարիայի ժամանակ, տանը և ընկերների հետ: Երբ դուք անեք դա, Սուրբ Հոգին կարող է վկայել *ձեզ*, որ այն, ինչով դուք կիսվում եք, ճշմարիտ է:

Մինչ դուք ամրացնում եք ձեր վկայությունը շատ տարբեր եղանակներով, այն կաճի և կխորանա, և դուք կզգաք խաղաղություն և ուրախություն:

Համագործակցեք միսիոներների հետ

Միսիոներական աշխատանքը լավագույն եղանակն է եղել ինձ համար՝

ամրացնելու իմ վկայությունը: Ամեն անգամ, երբ համագործակցում եմ միսիոներների հետ, ես զգում եմ Քրիստոսի սերը:

Ջոյ Դ., 19 տարեկան, Լեյթ (Ֆիլիպիններ)

Ձգտեք լինել աշակերտ

Դուք կարող եք ամրացնել ձեր վկայությունը, ձգտելով միշտ լինել Հիսուս Քրիստոսի իսկական հետևորդը: Աստծո պատվիրաններին հնազանդվելը դարձնում է մեզ անվեհեր մեր վկայություններում, և դա էլ իր հերթին դարձնում է մեր վկայություններն ավելի ամուր և պատրաստ Աստծո թագավորության համար (տես ՎեՌ 76.79): Դուք կարող եք ամրացնել ձեր վկայությունը նաև դրանով կիսվելով:

Երեց Մյուլ Սայմոն, 23 տարեկան, Կոնգոյի Դեմոկրատական Հանրապետություն, Լուբումբաշի Միսիա

Գնացեք միսիա

Միսիա գնալով, կամրանա ձեր և նրանց վկայությունը, ում ուսուցանում եք: Միսիայում դուք

կսովորեք լիովին ապավինել Տիրոջը, այլ ոչ ձեր սեփական ուժին: Միսիան կամրացնի ձեզ, և երբ դուք ծառայեք Տիրոջը և կատարեք նրա աշխատանքը, այն կամրացնի ձեր վկայությունը:

Երեց Բեյլի Փիլիպ Կիլամս, 19 տարեկան, Միսիապուր Միսիա

Լսեք Սուրբ Հոգուն

Եկեղեցի հաճախելով, սուրբ գրություններ կարդալով, համաժողովի

ելությունները լսելով, դուք կամրացնեք ձեր վկայությունը միայն այն ժամանակ, եթե լսեք Սուրբ Հոգուն: Նա կվկայի ձեզ ճշմարտության մասին: Միշտ լսեք Սուրբ Հոգուն, քանի որ Նա կօգնի ձեզ ամրացնել ձեր վկայությունը:

Ալիսա Բ., 16 տարեկան, Վիրջինիա (ԱՄՆ)

Կիսվեք այն ամենով, ինչն ըստ ձեզ, ճիշտ է

Ես հասկացել եմ, որ իմ վկայությունն ամրացնելու ամենահզոր եղանակներից մեկն այն ուրիշների հետ կիսելն է: Ամեն անգամ, երբ ես կիսվում եմ այն ամենով, ինչին հավատում եմ և գիտեմ, որ ճշմարիտ է, որքան էլ պարզ ու հակիրճ լինի այն, ես մեծ ջերմություն եմ զգում իմ հոգում, և դրա հետ զալիս է ավելի մեծ հաստատում իմ սրտում, որ այն բաները, որոնք ես ասում եմ, ճիշտ են: Այլ կերպ ասած, ես զգում եմ, որ իմ վկայությունն ամրանում է:

Դուգլաս Ա., 20 տարեկան, Սառ Պաուլ (Բրազիլիա)

Դարձեք ավելի Քրիստոսանման

Մենք կարող ենք ամրացնել մեր վկայություններն ավելի Քրիստոսանման դառնալով: Ես ամրացրել եմ իմ վկայությունը, երբ արտահայտել եմ մաքուր սեր Քրիստոսի հանդեպ և ծառայել ուրիշներին՝ ինչպես Փրկիչը:

Քյուսզ Ջին Փ., 17 տարեկան, Սնուկ (Հարավային Կորեա)

Բերեք ձեր վկայությունը

Ձեր վկայությունն ամրացնելու լավ եղանակ է վկայություն բերելը: Երբեմն, երբ դուք կիսվում եք ձեր վկայությամբ, դուք գտնում եք այն:

Դուք կարող եք նաև ծոմ պահել, անձամբ իմանալու համար, թե արդյոք ճշմարիտ է այն, ինչ սովորում եք: Ես արել եմ այդ երկու բաները, և դրանք էապես ամրացրել են իմ վկայությունը:

Պորտեր Ա., 12 տարեկան, Այդահո (ԱՄՆ)

Ծառայել ուրիշներին

Աղոթքից և սուրբ գրությունների ուսումնասիրությունից բացի, իմ կարծիքով ձեր վկայությունն ամրացնելու ամենալավ եղանակը ծառայությունն է: Երբ ծառայում ենք ուրիշներին, մենք ցույց ենք տալիս Աստծուն, որ հոգ ենք տանում Նրա զավակների մասին: Նաև մենք կարող ենք ստանալ Հոգին, երբ կատարում ենք Աստծո աշխատանքը: Ես գիտեմ, որ շատ անգամ մխիթարվել եմ դժվար պահերին և ստացել պատասխաններ իմ հարցերին ծառայության ընթացքում:

Կարոլին Ջ., 18 տարեկան, Յուտա (ԱՄՆ)

ՍՆՈՒՑԵՔ ԶԵՐ ԿԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Աճող բույսի պես [վկայությունը] պետք է փայլալավի, այլապես կթորչում: ... Հնազանդությունը պատվիրաններին սնուցման մաս է կազմում, որը դուք պետք է ապահովեք ձեր վկայության համար»:

Նախագահ Հենրի Բ. Այրիսզ՝ Առաջին Նախագահության Առաջին Խորհրդական, «Կենդանի վկայություն», Լիառնա, մայիս 2011, 125:

ՀԱՋՈՐԴ ՀԱՐՑԸ

Ես ինչպե՞ս կարող եմ հրավիրել Հոգուն իմ տուն, որտեղ մարդիկ կռվում կամ վիճաբանում են:

Ձեր պատասխանը և, ցանկության դեպքում, բարձրորակ լուսանկարը ներկայացրեք մինչև 2017 թվականի նոյեմբերի 15ը iaahona.lds.org կայքին (սեղմեք «Ներկայացնել հոդված») կամ ուղարկեք է-փոստով iaahona@ldschurch.org:

Խնդրում ենք ներառել հետևյալ տվյալները՝ (1) անունը, ազգանունը, (2) ծննդյան թիվը, (3) ծովային կամ ճյուղը, (4) ցիցը կամ շրջանը, (5) ձեր գրավոր թույլտվությունը, և եթե դուք 18 տարեկանից ցածր եք, ձեր ծնողի գրավոր թույլտվությունը (է-փոստն ընդունելի է) ձեր պատասխանը և լուսանկարը տպագրելու համար:

Պատասխանները կարող են խմբագրվել ծավալի ու պարզության համար:

Ապրելով աշխարհի տարբեր
ժայրերում, մենք նույն կերպ
ենք զգում, երբ տաճարներ են
կառուցվում մեզ մոտ:

Փարիզից

Էմի Լիվիթի հարցազրույցներից (Յուտա, ԱՄՆ)

Հոգևոր աստիճանները
Փարիզ Ֆրանսիա
տաճարում:

Իմ անունն է Ռեյչել: Ես ապրում
եմ Փարիզ Ֆրանս Տաճարի
մոտակայքում:

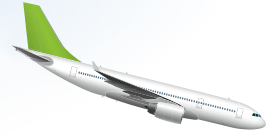
Տաճարն իսկապես կարևոր է իմ
ընտանիքի համար: Երբ Փարիզի
տաճարը դեռ կառուցված չէր, տարին
մի քանի անգամ մենք ընտանիքով
ճամփորդում էինք դեպի Ֆրանկֆուրտ
Գերմանիա Տաճար: 10 ժամ էր տևում
ավտոմեքենայով այնտեղ հասնելն ու
վերադառնալը:

Մենք սիրում էինք դիտել, թե ինչ-
պես է կառուցվում նոր տաճարը: Ամեն
շաբաթ Եկեղեցուց հետո մեր ծնողներն
այդ կողմով էին վարում մեքենան,
որպեսզի տեսնեինք, թե ինչպես են
ընթանում կառուցման աշխատանքնե-
րը: Սկզբում քանդեցին հին շենքը և մի
մեծ փոս փորեցին: Այնուհետև սկսեցին
կառուցել տաճարը՝ հետզհետե ավելի
ու ավելի բարձր: Շուտով Տիրոջ տունը
պատրաստ էր:

Մենք երեխաներով ոգևորված էինք,
որ մի օր մտնելու ենք տաճար: Իմ ավագ
քույր Էսթերը մեզանից մեծն է՝ առաջի-
նը նա է մկրտություններ անելու: Մենք
բոլորս անհամբեր սպասում ենք, թե երբ
ենք մենք էլ գնալու այնտեղ: Մենք սիրում
ենք տաճարը և երջանիկ ենք, որ հենց
մեր քաղաքում տաճար կա:

մինչև Մապորո

Սեչեստիալ սենյակի
ջահը Մապորո ճապոնիա
տաճարում:

Իմ անունը Կոշի է: Ես ապրում եմ Մապորո ճապոնիա Տաճարի մոտակայքում: Տանը ես սիրում էի նստել պատուհանի մոտ և դիտել տաճարի կառուցումը:

Բաց դռների օրերին ես հրավիրեցի իմ լավ ընկերոջը՝ գալ մեզ հետ: Նա ասաց, որ ամեն ինչ գեղեցիկ է:

Ես սիրում եմ մտածել տաճարի նվիրագործման՝ որպես տաճարի ծննդյան օրվա մասին: Այդ օրը նաև իմ ծննդյան օրն էր: Եվ Նախագահ Մոնսունի՝ նն էլ: Ես ու ծնողներս տաճարում էինք, երբ այն նվիրագործվեց:

Ես այնքան երախտապարտ եմ, որ ապրում եմ տաճարի կողքին: Երբ դժվար օրեր են լինում դպրոցում, ես տունդարձին կարող եմ քայլել տաճարի տարածքով: Ես զգում եմ Երկնային Հոր սերն իմ հասնդեպ, երբ այնտեղ եմ: Ես անհամբեր սպասում եմ այն օրվան, երբ կկարողանամ ներս մտնել և մկրտություններ կատարել, իսկ ավելի ուշ՝ ամուսնանալ այնտեղ: ■

Երեց
Ռոբերտ Դ. Հեյլս
Տասներկու
Առաքյալների
Քվորում

Ինչպե՞ս կարող է Մուրբ Հոգին օգնել ինձ

Մուրբ Հոգին Աստվածազկյի երրորդ անդամն է: Նա վկայում է Երկնային Հոր և Հիսուս Քրիստոսի մասին:

«Մուրբ Հոգի», Լիառնա, մայիս 2016, 105–107:

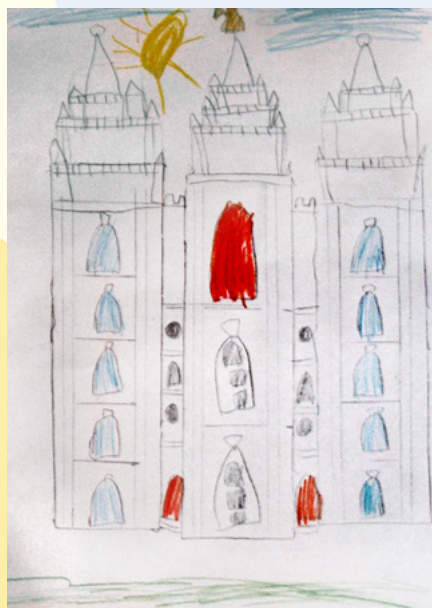
Լեքի տեսիլքը, Մարիա Վ.,
10 տարեկան Բրազիլիա

Լիմա Պերու Տաճարը, Վալերիա Թ., 9 տարեկան

Գվայաքվիլի Էկվադոր Տաճարը, Լանդիս Զ.,
10 տարեկան, Էկվադոր

Սուլթ Լեյք Տաճարը, Մելիսա Լ.,
5 տարեկան, և Ամելյա Լ.,
2 տարեկան, Էստոնիա

Ջեյնի ճամփորդությունը

Ջեսիկա Լարսեն

Հիմնված է իրական պատմության վրա

Նյու Յորք, ՄՄՆ, 1843 թվական

Ջեյն Մաննինգը դիտում էր, թե ինչպես է նավը հեռանում նավահանգստից՝ ուղևորվելով դեպի Էրի լիճը։ Նա այնպիսի զգացողություն ունեցավ, ասես իր երազանքները հեռանում էին դրա հետ։

Ընդամենը մեկ տարի ամառ նա միացել էր Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Սրբերի Եկեղեցուն և որոշել էր տեղափոխվել Նավուի այլ Սրբերի հետ լինելու համար։ Նրա մայրը և ընտանիքի յոթ անդամները ճամփորդել էին նրա հետ Էրի ջրանցքով ցած՝ դեպի Բուֆալո (Նյու Յորք)։ Սակայն Բուֆալոյում նրանք թույլ չտվեցին նավ բարձրանալ մաշկի գույնի պատճառով։

«Հիմա մենք ի՞նչ ենք անելու», - ցածր ձայնով հարցրեց նրա եղբայրը՝ Իսահակը։

Հարցն արձագանքեց ցրտաշունչ օդում։ Նավուն դեռևս 800 մղոն (1287 կմ) հեռու էր։ Նրանք կարող էին հուսալքվել և բռնել տան ճամփան կամ փորձել ճամփորդել ավելի ուշ։ . . .

Բայց Ջեյնը չէր կարող սպասել։ Նա գիտեր, որ Մորմոնի Գիրքը ճշմարիտ է։ Աստված կրկին խոսում էր մարգարեների միջոցով։ Նա պետք է հասներ Նավու իր ընտանիքի հետ։

Ջեյնը թոթվեց ուսերը և նայեց դեպի արևմուտք։ «Մենք կքայլենք»։

Եվ նրանք քայլեցին։ Այնքան, որ նրանց կոշիկները մաշվեցին։ Այնքան, մինչև նրանց կրունկները ճաքեցին և արյունոտվեցին, և նրանք աղոթեցին, որ վերքերը լավանան։ Երբեմն նրանք դրսում էին քնում, իսկ սառնամանիքն այնքան ուժեղ էր, կարծես ձյան մեջ լինեին։ Որոշ մարդիկ փորձեցին բանտարկել նրանց, մտածելով, թե նրանք փախուստի դիմած ստրուկներ են։ Նրանք չգիտեին, որ Մաննինգներն ազատ սևամորթ ընտանիք էին։ Իսկ նրանք շարունակում էին քայլել՝ երգելով օրհներգեր ժամանակն անցկացնելու համար։

Նրանք մոտեցել էին Նավուին, երբ հասան մի գետի:
«Կամուրջ չկա», - ասաց Իսահակը:

Ջեյնը գլխով արեց: «Մենք պետք է պարզապես քայլելով անցնենք այն»: Երբ նա մտավ գետը, ջուրը հասավ մինչև նրա կոճերը: Նա դանդաղ առաջ շարժվեց: Ջուրը բարձրացավ մինչև նրա ծնկները և ապա անցավ նրա գոտկատեղից: Երբ նա հասավ գետի մեջտեղը, ջուրը հասնում էր մինչև նրա պարանոցը: Բարեբախտաբար, այն ավելի չխորացավ, և բոլոր Մաննինգներն ապահով անցան գետը:

Ի վերջո նրանք եկան Նավու: Ջեյնը բլուրի վրայից կարող էր տեսնել հովտում գտնվող Նավուի Տաճարի կրաքարե գեղեցիկ պատերը: Չնայած այն դեռ ավարտված չէր, սակայն նա շունչը պահած նայում էր: Ինչ-որ մեկն առաջնորդեց նրանց դեպի այն

տունը, որտեղ ապրում էր Մարգարե Ջոզեֆը:
Դռան շեմին կանգնած էր բարձրահասակ, սևահեր մի կին:

«Եկեք, եկեք», - կանչեց նա: «Ես Էմմա Սմիթն եմ»:

Հաջորդ մի քանի րոպեներն անհավանական էին: Ջեյնը հանդիպեց Մարգարեին, և նա սենյակում աթոռներ շարեց բոլոր Մաննինգների համար: Ջեյնը երախտագիտությամբ խրվեց աթոռի մեջ և լսեց, թե ինչպես էր Ջոզեֆը ներկայացնում իրենց այնտեղ գտնվողներին՝ ներառյալ իր ընկեր բժիշկ Բերնհայդելին: Ապա Ջոզեֆը դարձավ դեպի Ջեյնը. «Դուք եղել եք այս փոքրիկ խմբի ղեկավարը, այնպես չէ՞», - հարցրեց նա:

«Այո, պարոն», - պատասխանեց Ջեյնը:

Ջոզեֆը ժպտաց: «Աստված օրհնի ձեզ: Այժմ ես ուզում եմ լսել ձեր ճամփորդությունների մասին»:

Ջեյնը պատմեց իրենց վնասված ոտքերի, ձյան վրա քնելու և գետն անցնելու մասին: Բոլորը լուռ լսում էին: «Մակայն ամեն բան այդքան էլ վատ չէր», - ավելացրեց նա վերջում: «Մենք անցնում էինք մեր ճանապարհը

ուրախանալով, օրհներգեր երգելով և Աստծուն գոհություն հայտնելով, մեր հանդեպ Նրա անսահման բարության ու ողորմության, մեզ պաշտպանելու և մեր ոտքերը բուժելու համար»:

Մի քանի րոպե լռություն տիրեց: «Ի՞նչ եք մտածում այդ մասին, բժիշկ»: Ի վերջո Ջոզեֆն ասաց, դիպչելով նրա ծնկին: «Արդյո՞ք դա հավատ չէ»:

«Եթե ես լինեի նրանց փոխարեն, վախենում եմ, որ հետ կկանգնեի այդ մտքից ու կվերադառնայի իմ տունը», - խոստովանեց բժիշկ Բերնհայդելը:

Ջոզեֆը գլխով արեց և կրկին շրջվեց դեպի Ջեյնը և նրա ընտանիքը. «Աստված օրհնի ձեզ: Այժմ դուք շրջապատված եք ընկերներով»: ■

Հեղինակն ապրում է Տեխասում (ԱՄՆ):

Մառալի ՄՌՏ հետազոտությունը

Ջուլիան Դոման

Հիմնված է իրական պատմության վրա

«Երբ Քրիստոսը երկրի վրա էր, Նա խոստացավ,
որ կուղարկի Սուրբ Հոգուն՝ մեր ճշմարիտ, հավեր-
ժական բարեկամին, մխիթարելու մեզ» (Children's
Songbook, 105)

«Կարծում եմ Մառան կարիք ունի անցնելու ողնա-
շարի ՄՌՏ հետազոտություն», - ասաց բժիշկ
Ֆրանկը: Նա ժպտաց Մառային: «Ես կգրանցեմ դա
վաղվա համար: Մի քանի թույլից կվերադառնամ»:
Մառայի ողնաշարը տևական ժամանակ ցավում
էր: Երբ նա վեր կացավ այդ առավոտ, մեջքի ցավից
չէր կարողանում ուղիղ կանգնել և հազիվ էր կարողա-
նում քայլել: Մառան ու նրա մայրն այցելեցին բժիշկ
Ֆրանկին՝ խնդիրը պարզելու համար:

«Էլի՞ ՄՌՏ», - հարցրեց Սառան, նայելով մայրիկին: Նա մի անգամ արդեն անցել էր այդ հետազոտությունը: Նա հիշեց, թե ինչպես էր վախենում, պառկած մեծ խողովակի մեջ, որը լուսանկարում էր նրա ներքին օրգանները:

«Հասկանում եմ», - ասաց մայրիկը: «Բայց նկարները կօգնեն բժիշկ Ֆրանկին հասկանալ, թե ինչ խնդիր կա քո ողնաշարի հետ կապված: Ես գիտեմ, որ դու կարող ես դա անել: Ես այնտեղ կլինեմ, քեզ հետ»: Մայրը սեղմեց Սառայի ձեռքը:

«Բայց դու չես կարող ինձ հետ ներս մտնել», - ասաց Սառան: Նա գլուխը կախեց և արցունք հոսեց նրա այտի վրայով: Մայրը նրա հետ կլինե՞ր սենյակում, սակայն երբ Սառան մտներ սարքի մեջ՝ մենակ էր լինելու:

Մայրը փաթաթվեց Սառային: «Ծիշտ է, բայց գիտե՞ս, թե ով *կարող է* լինել այնտեղ և մխիթարել քեզ»:

Սառան հիշեց, որ լսել էր Սուրբ Հոգու անուններից մեկը. *Մխիթարիչ*: Գուցե Սուրբ Հոգին կօգնե՞ր նրան այդքան չվախենալ:

«Սուրբ Հոգի՞ն», - հարցրեց Սառան:

Մայրը գլխով արեց: «Ծիշտ է: Դու կարող ես աղոթել, որ Սուրբ Հոգին օգնի քեզ: Ես ու հայրիկը նույնպես կաղոթենք քեզ համար»:

Դա Սառային լավ միտք տվեց: «Կարո՞ղ եմ հայրիկին խնդրել, որ ինձ օրհնություն տա»:

Մայրը ժպտաց: «Բնարկե: Ես գիտեմ, որ նա սիրով դա կանի»:

Այդ երեկո հայրը դրեց իր ձեռքերը Սառայի գլխին և նրան քահանայության օրհնություն տվեց: Երբ նա օրհնեց դստերը, որպեսզի մխիթարվեն Սուրբ Հոգու կողմից, մի ջերմ զգացում պատեց Սառային: Այդ զգացումը նրա հետ մնաց ամբողջ գիշեր:

Հաջորդ օրը Սառան պառկեց պատգարակին, որը պետք է սահուն տաներ նրան ՄՌՏ սարքի խողովակի մեջ: Նա մտովի կրկնում էր այն խոսքերը, որոնք հայրն ասել էր օրհնության ժամանակ. *Սուրբ Հոգին այնտեղ կլինի և կմխիթարի քեզ*: Սառան ամուր սեղմեց մոր ձեռքը: Այնուհետև բուժքույրն ուղարկեց պատգարակը խողովակի մեջ:

ՄՌՏ սարքը, տարօրինակ ձայներ հանելով, նկարեց նրա ողնաշարը: Սառան պետք է անշարժ

Էլենայզ Ֆ.,
6 տարեկան
(Յուտա, ԱՄՆ)

Երբ ես հիևզ տարեկան էի, ինձ վիրահատել էին, հեռացնելով նշիկներս և աղեւտիղներս: Ես իրոք վախեցած ու նյարդայնացած էի: Հայրս օրհնություն տվեց ինձ: Օրհնությունից հետո ես այլևս չէի նյարդայնանում, և մենք երկուսս էլ ուրախ էինք, քանի որ զգում էինք Սուրբ Հոգին:

պառկե՞ր, որպեսզի նկարները պարզ լինեին: Նա մի պահ տազնապեց, սակայն նորից զգաց այն ջերմ զգացումը: Դա նման էր մայրիկի գրկախառնությանը, կամ փափուկ վերմակի հպումին: Նա գիտեր, որ ամեն ինչ լավ կլինի: Մինչ նա կգիտակցեր դա, ՄՌՏ-ն ավարտվեց:

Գրասենյակում բժիշկ Ֆրանկը ցույց տվեց ողնաշարի նկարները Սառային ու նրա մորը: «Շատ ապրե՛ս, որ անշարժ էիր պառկել», - ասաց բժիշկ Ֆրանկը Սառային, ծնկի իջնելով նրա կողքին: «Քո ողնաշարի այս նկարները ցույց տվեցին, որ դու պետք է վիրահատվես, որպեսզի կարողանաս լավ քայլել»:

Սառան կարկամեց:

«Լավ կլինե՞ր, որ վիրահատությունը շուտ անեինք», - ասաց բժիշկ Ֆրանկը, նայելով Սառայի մորը: Ապա նա շրջվեց Սառայի կողմը: «Դրանից հետո կապահանջվի մի քանի շաբաթ, որ դու քեզ նախկինի պես առողջ զգաս, բայց այսօր, տեսնելով քեզ, կարող եմ ասել, որ ամեն ինչ լավ կլինի»:

Սառան մտածեց բոլոր այն գործողությունների մասին, որոնք նա կկարողանա կատարել, երբ բժիշկ Ֆրանկը բուժի իր ողնաշարը: *Ես կկարողանամ վազել, լողալ և ցատկել տերևակույտի մեջ*: Նա կարոտել էր բոլոր այդ բաները: Սակայն վիրահատությունն ավելի վախեցնող էր, քան ՄՌՏ-ն: Ապա Սառան հիշեց իր աղոթքները և իր հատուկ օրհնությունը: Երկնային Հայրն ուղարկել էր Մխիթարիչին իր մոտ: Նա նորից կօգնի իրեն:

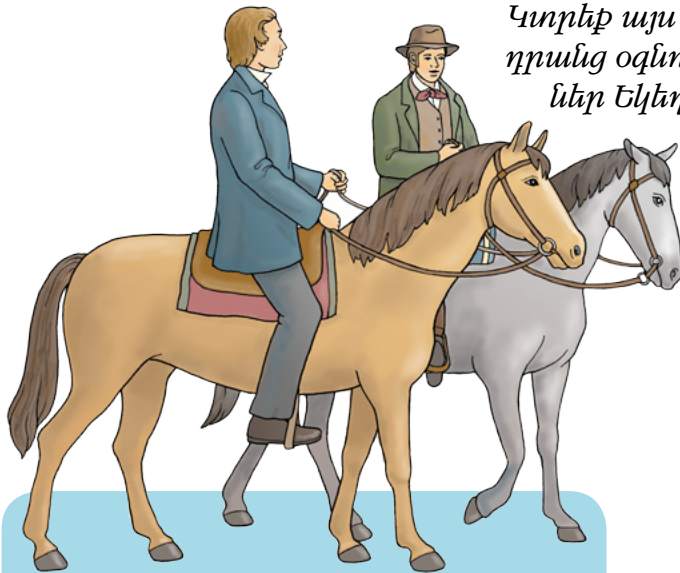
Նա նայեց բժիշկ Ֆրանկին և հարցրեց. «Հետո ես կարո՞ղ եմ ցատկել տերևների մի մեծ կույտի մեջ»:

Բժիշկը լայն ժպտաց: «Հետո դու կարող ես ցատկել մեծ տերևակույտի մեջ»: ■

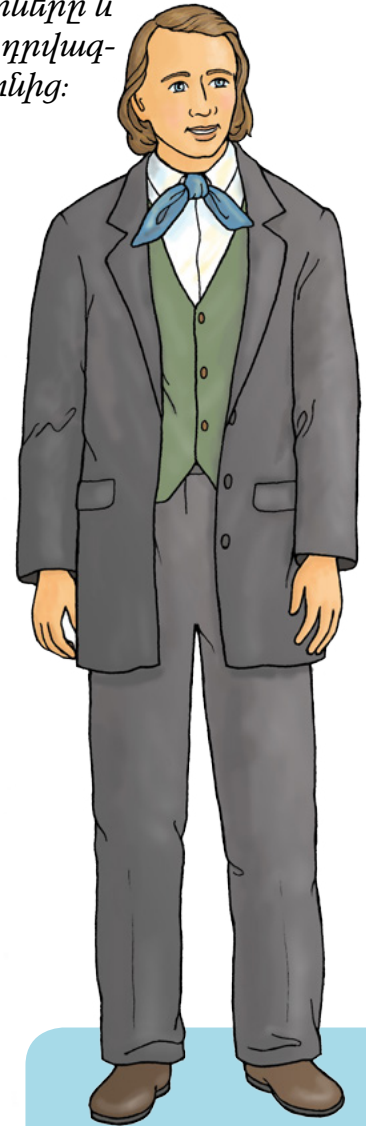
Հեղինակն սպորում է Կոլորադոյում (ԱՄՆ):

Նոր մարզադաշտ

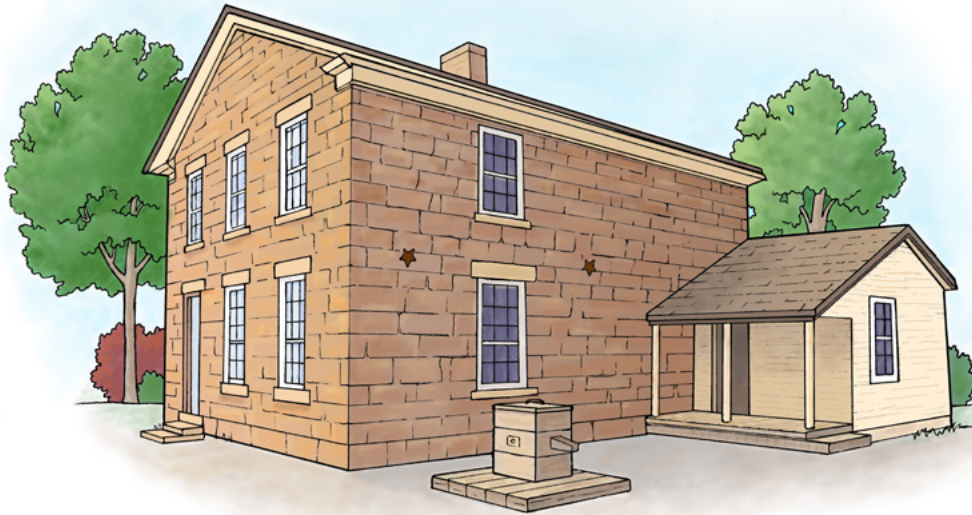
Կտրեք այս գործիչների նկարները և դրանց օգնությամբ պատմեք դրվագներ Եկեղեցու պատմությունից:

Զոզեֆ և Հայրում

Բրիգամ Յանգ

1844 թվականին Զոզեֆ և Հայրում Սմիթները գնացին Քարթեջի բանտ, սպասելով դատավարությանը: Չար մարդիկ ներխուժեցին բանտ և սպանեցին Մարգարեին ու նրա եղբորը: Սրբերը չգիտեին, թե ով է լինելու հաջորդ մարգարեն: Ավելի ուշ, մի ժողովի ժամանակ, որտեղ ելույթ ունեցավ Բրիգամ Յանգը, հրաշք տեղի ունեցավ: Շատ մարդիկ ասացին, որ նա թե՛ արտաքնապես, և թե՛ խոսելաձևով շատ նման է Զոզեֆ Սմիթին: Նրանք գիտեին, որ նա է լինելու հաջորդ մարգարեն: Մենք այժմ գիտենք, որ երբ մարգարեն մահանում է, Տասներկու Առաքյալների Քվորումի Նախագահը դառնում է հաջորդ մարգարեն: ■

Գտեք Եկեղեցու պատմության ավելի շատ գործիչների liahona.lds.org-ում:

ՕԳՆԵԼ մեկական մատիտով

Կալեր Ն., 10 տարեկան, Գերմանիա

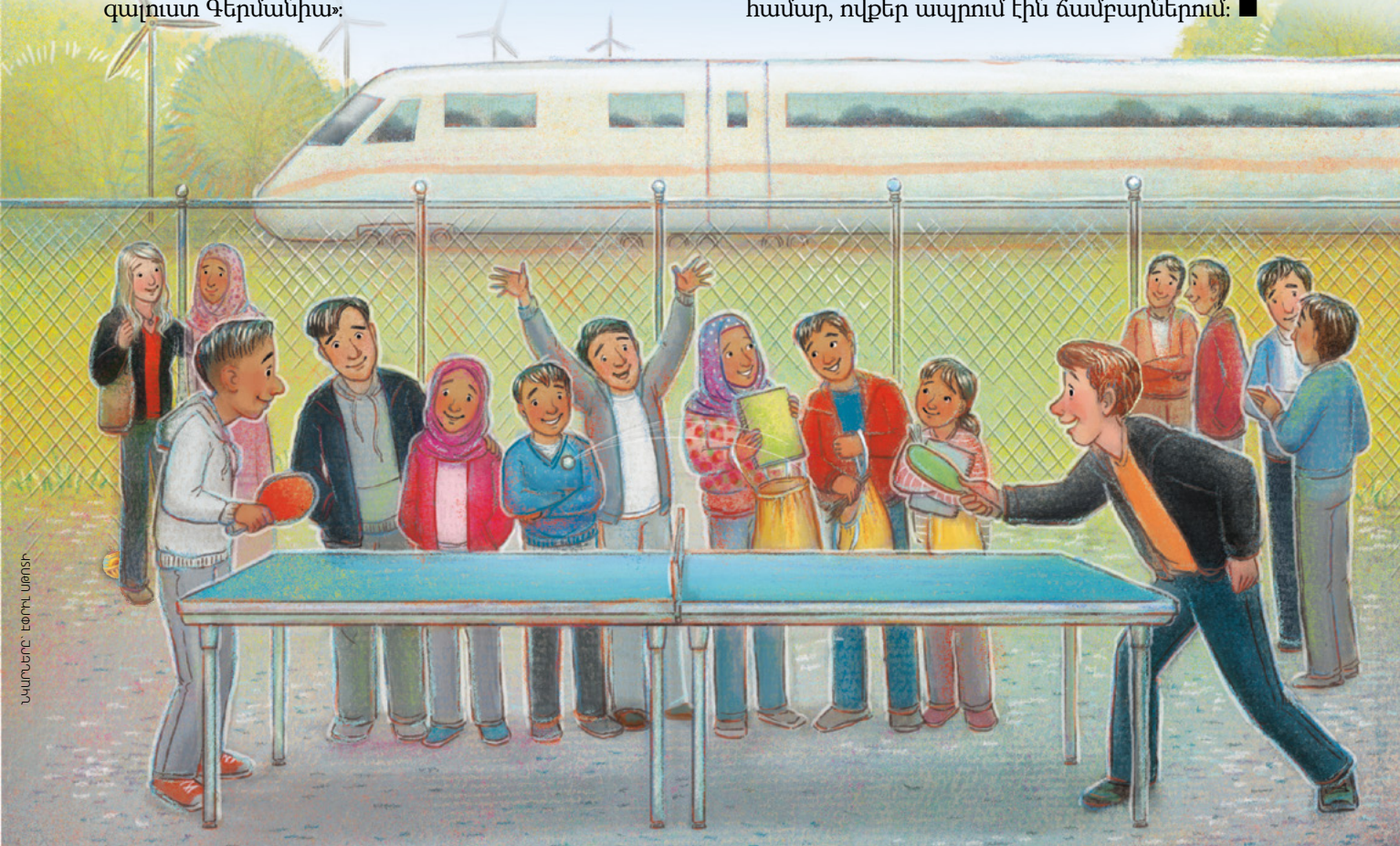
Այդ ամենը սկսվեց, երբ իմ ցիցը փախստականներին օգնելու նախագիծ սկսեց: Ես իսկապես սիրեցի նախագիծը, ուստի ես խնդրեցի մայրիկիս ասել իմ դպրոցի ուսուցչին դրա մասին, իսկ իմ ուսուցիչը կամենում էր ինչ-որ բան անել չորրորդ դասարանի հետ: Նախագծի համար օրինակ ծառայելու նպատակով, բույրս և ես թակում էինք դռները, խնդրելով նվիրատվություններ անել:

Օրը եկավ, երբ նախագիծը պիտի ներկայացվեր չորրորդ դասարանի մնացած մասին: Ես մի քիչ հուզված էի: Ես իրականում խիստ նյարդայնացած էի, բայց լավագույնս կատարեցի իմ պարտականությունը: Ես պատմեցի բոլոր չորրորդ դասարանցիներին, թե մենք ինչ գրենական պիտույքների կարիք ունենք փախստականների համար: Ես պատմեցի, թե ինչպես էինք մենք այցելել մարդկանց և կոչ արեցի, որ նրանք փորձեին ավելի լավ գործ անել, քան ես՝ փող հավաքելով: Այսօր մենք 100-ից ավելի գրենական պիտույքների հավաքածու ունենք: Մենք դրեցինք տետրեր, մատիտներ և այլ դպրոցական պիտույքներ: Մենք նաև ավելացրինք մի երկտող՝ ասելով. «Բարի գալուստ Գերմանիա»:

Ես և մայրիկս տարանք գրենական պիտույքները փախստականների ճամբար: Ես չէի ասի, որ ճամբարը հաճելի էր, բայց այնտեղ խաղահրապարակ կար և մի տարածք՝ դաս պարապելու համար: Ճամբարին մոտ մի գնացք կար, որն իսկապես աղմկոտ էր և երեխաներն ասացին ինձ, որ դա նման էր Սիրիայով և այլ տեղեր թռչող ինքաթիռների ձայնին: Երեխաների համար միզուցե դա նման էր ռումբերի ձայնին, ովքեր լսել էին դա իրենց հայրենիքում:

Ճամբարում ես հանդիպեցի ինձ հասակակից մի քանի երեխաների, ներառյալ Դանիելին՝ մի հիանալի շախմատ խաղացողի: Ես նրա հետ շախմատ չխաղացի, ինչը շատ վատ էր, որովհետև ես սիրում եմ շախմատ, բայց նրանք հրավիրեցին ինձ սեղանի ֆուտբոլ և պինգ-պոնգ խաղալ: Տղաներն ասացին, որ նրանք կարոտում էին իրենց տները և իսկապես ուզում էին հեռանալ ճամբարից ու նորից դպրոց գնալ:

Մեղանի ֆուտբոլ և պինգ-պոնգ խաղալուց հետո մենք բաժանեցինք գրենական պիտույքները: Ես լավ եմ զգում, որ կարողացա անել ինչ-որ բան երեխաների համար, ովքեր ապրում էին ճամբարներում: ■

Հիսուսն այցելեց Ջոզեֆ Սմիթին

Քիմ Վեբ Ռայդ

Հիսուսի
հարությունից
շատ տարիներ
հետո Ջոզեֆ
Սմիթ անունով մի
պատանի հարց
ունեի: Նա չգիտեր,
թե որ եկեղեցին
պիտի գնար:

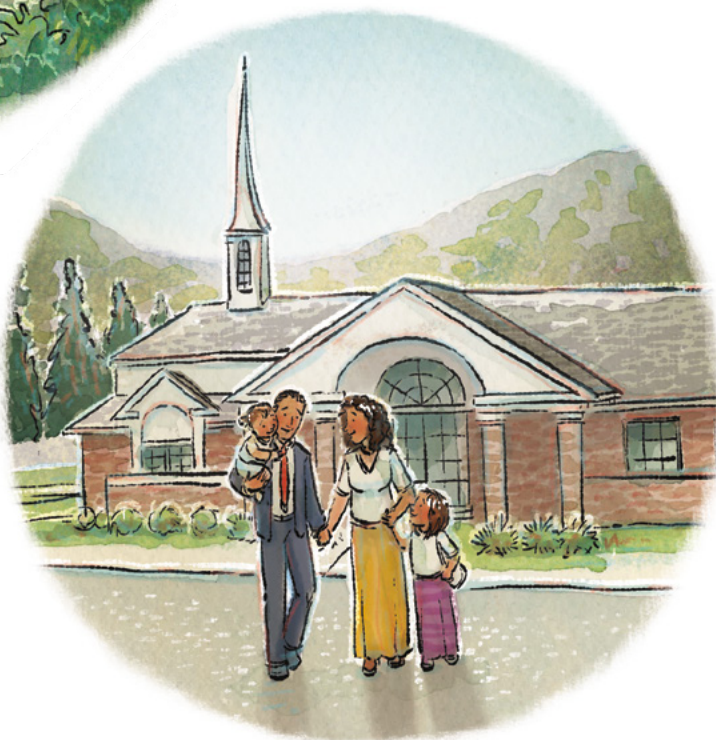

Ջոզեֆը կարդացել
էր Աստվածաշունչը:
Այնտեղ ասվում էր,
որ Երկնային Հայրը
կպատասխանի
մեր հարցերին,
եթե մենք աղոթենք
Նրան: Ջոզեֆը գնաց
պուրակ և աղոթեց
Երկնային Հորը:

Երկնային Հայրը և Հիսուսը ցած իջան երկնքից: Հիսուսն ասաց, որ Ջոզեֆը չպիտի գնար որևէ եկեղեցի, քանի որ դրանք չէին սովորեցնում բոլոր բաները, որոնք Նրա Եկեղեցու մասն էին կազմում:

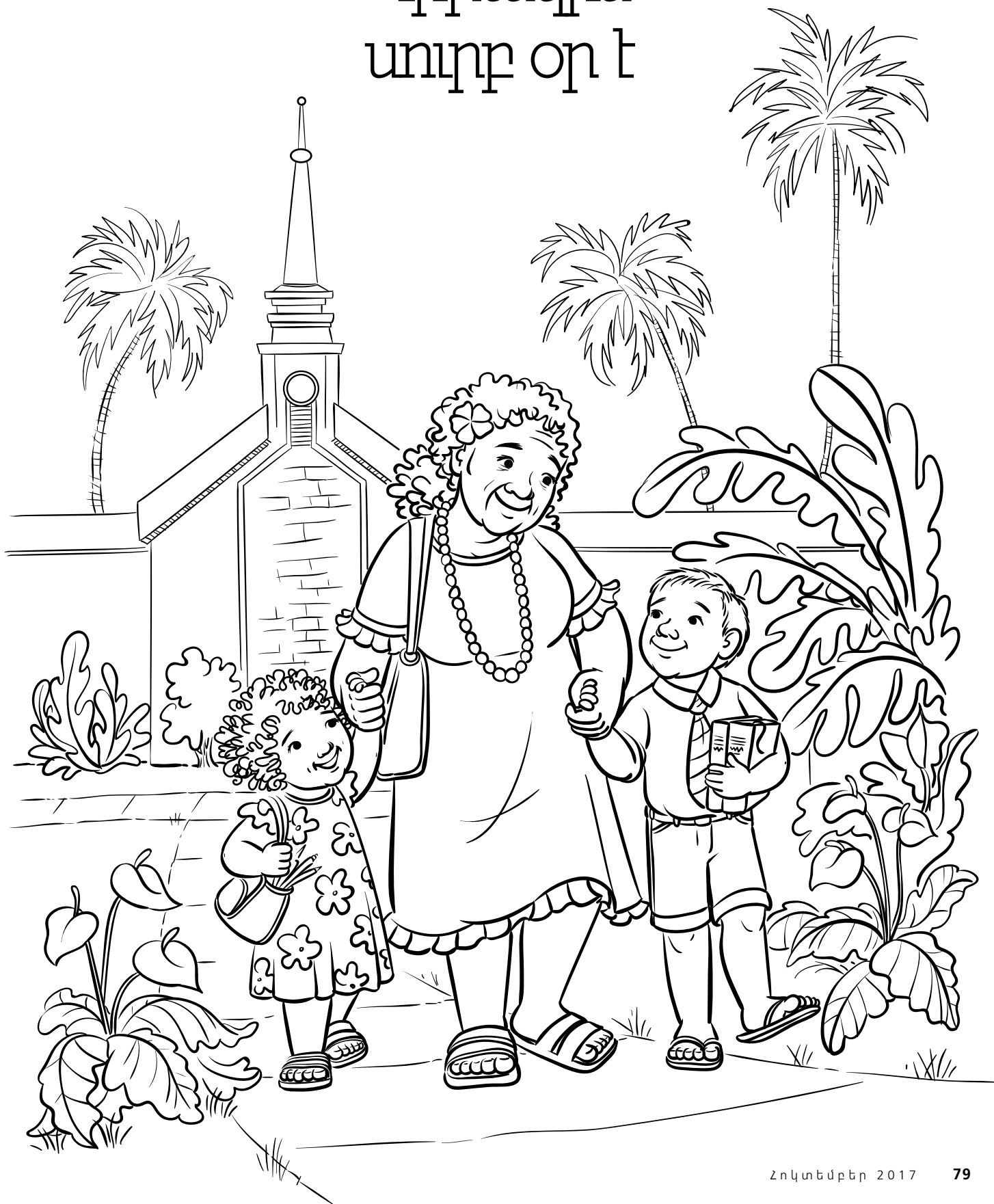
Երբ Ջոզեֆը մեծացավ, նա օգնեց երկրի վրա վերականգնել Հիսուսի Եկեղեցին: Այն կոչվում է Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Սրբերի Եկեղեցի: Այն օգնում է մարդկանց սովորել Հիսուսի և Երկնային Հոր մասին:

Սուրբ գրությունների ընթերցանությունը ինձ ավելին է սովորեցնում
Երկնային Հոր մասին: Երբ ես աղոթում եմ, Նա նույնպես կարող
է պատասխանել իմ աղոթքներին: ■

Կիրակին սուրբ օր է

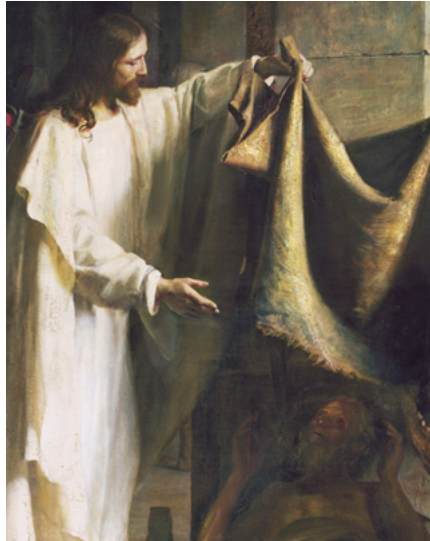
**Նախագահ
Թոմաս Ս. Մոնտոն**

Օգնեք ինչ-որ
մեկին ԱՅՍՕՐ

Մենք Տիրոջ ձեռքերն ենք: Նա մեզ
վրա հույս է դնում:

Ես վատահ եմ, որ Եկեղեցու յուրաքանչյուր անդամի *մտադրությունն* է՝ ծառայել և օգնել կարիքավորներին: Մկրտվելիս մենք ուխտ ենք կապում «կրել մեկս մյուսի բեռը, որ դրանք թեթև լինեն» [Մոսիա 18.8]: Քանի՞ անգամ եք հուզվել, երբ տեսել եք կարիքի մեջ գտնվող մարդկանց: Որքան հաճախ եք դուք *նպաստակադրվել* լինելու հենց այն մեկը, ով կօգնի: Մինչդեռ, որքան հաճախ է առօրյա կյանքը խանգարել, և դուք թողել եք, որ ուրիշներն օգնեն, ունենալով այն զգացողությունը, որ «դե լավ, հաստատ ինչ-որ մեկը կհոգա այդ կարիքը»:

Մեզ կլանում է առօրյա կյանքի զբաղվածությունը: Մենք պետք է մի քայլ հետ գնանք, այնուամենայնիվ, և ավելի լավ զննենք այն, ինչ անում ենք և կարող ենք հայտնաբերել,

որ . . . շատ հաճախ մեր ժամանակի
մեծ մասը անցկացնում ենք, զբաղ-
վելով այնպիսի բաներով, որոնք
իրականում մեծ նշանակություն
չունեն, անտեսելով շատ ավելի
կարևոր բաներ . . .

Մեր շրջապատում կան կարիքի մեջ գտնվող մարդիկ, ովքեր մեր ուշադրության, քաջալերման, աջակցության, մեր սփոփման և բարյալացակամության կարիքն ունեն՝ լինեն ընտանիքի անդամներ, ընկերներ, ծանոթներ, թե անծանոթներ: Մենք Տիրոջ ձեռքերն ենք երկրի վրա, Նրա զավակներին ծառայելու և բարձրանելու հանձնառությամբ: Նա հույս է դնում մեզանից յուրաքանչյուրի վրա: . . .

Թող ծանոթ օրհներգի խոսքերը
ներթափանցեն մեր հոգիները. . . .

Արդյոք արե՞լ եմ այսօր ես
բարիք,

Արդյոք օգնե՞լ եմ մեկին, ով
ունի կարիք,

Արդյոք սիրուի՞նք և ներշնչվին,
 ուրախացրել ինչ-որ մեկին,
 Եթե ոչ, ուրեմն իրոք
 ձախողվել են:

Արդյոք թեթևացել է որևէ
մեկի բերք,

Բանի որ հոժարաբարկամ
Էի մայ,

Արդյոք օգնե՞լ եմ հիվանդին
 ու հոգնածին,

Երբ իմ կարիքն ունեին, արդյոք
այնտե՞ղ էի:

(«Արդյոք արե՞լ եմ այսօր ես
բարիք», *Հիմներ*, 223:)

... Եկեք ինքներս մեզ հարց տանք. «Ի՞նչ եմ արել այսօր ինչ-որ մեկի համար»: Ես խորհուրդ եմ տալիս որդ աշխարհի անդամներին՝ գտնել մեկին, ով դժվարության մեջ է, հիվանդ է, կամ միայնակ և ինչ-որ բան անել նրա համար այսօր: ■

«Ի՞նչ եմ արել այսօր ինչ-որ մեկի համար»
 Ելութից Լիախոնա, նոյ. 2009, 84–87:

**ՕՐՀՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ,
ԼՈՒԻՋ ՓԱՐԵՐ**

«Եվ իմ նպատակն է՝ ապահովել իմ սրբերին. քանզի բոլոր բաներն իմն են: . . .
Քանզի երկիրը լի է, և բավականաչափ կա նաև խնայելու համար. այո, ես պատ-
րաստել եմ բոլոր բաները» (ՎնՈւ 104.15, 17):

Ինքնապահովման մասին ավելին սովորելու համար տես այս համարի 32 և 40 էջերը:

ՆԱՆԱԿՅԱ ԻՏԱՄԱՐՈՒՄ

ՉԱՓԱՀԱՍ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԻ ՆԱՄԱՐ

Հինգ դաս չափահաս երիտասարդներին
երիտասարդ Առաքյալների կողմից

«Մենք բնորոշվում ենք որոշումներով, ոչ թե հանգամանքներով».
հինգ դասերից մեկը Վերականգնման Տասներկու առաջին
Առաքյալների հինգի կյանքից են, ովքեր, պարզվում է, երիտա-
սարդներ էին: Կարդացեք, թե ուրիշ ինչ դասեր մենք կարող ենք
սովորել նրանցից:

էջ 44

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԻ ՆԱՄԱՐ

էջ 54

Ինչպե՞ս գերագույն
համաժողովի ուղերձը կարող է

ՓՈԽԵԼ ՁԵՐ ԿՅԱՆՔԸ

Գերագույն համաժողովը պարզապես իրադարձություն
չէ, դա հնարավորություն է փոխելու ձեր կյանքը:

ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ՆԱՄԱՐ

ՕԳՆԵԼ
մեկական մատիտով

Քալեբն ապրում է Գերմանիայում: Նա կամենում էր
ինչ-որ բան անել իրենց մոտակա փախստականների
ճամբարում գտնվող երեխաներին օգնելու համար:
Այսպիսով նա հանդես եկավ մի ծրագրով:

էջ 75